Black Devils *100 jaar*

1921 - 2021

Inhoud

Inleiding - 100 jaar A.V.V. Black Devils	5
Voorwoord *Paul Kortleve*	6
Herinneringen van oud-praeses *J. v.d. Lip*	7
De cirkel is rond…	9
Historie A.V.V. Black Devils	10
Black Devils in vroegere tijden	12
Notulen Ledenvergadering 1933	14
Technische resultaten 1931-1932	15
Financieel verslag 1933-1934	16
1936 - Black Devils 15 jaar	17
1938 - Onderlinge wedstrijd	18
Black Devils 1940-1945	21
1956 - Black Devils 35 jaar	22
1981 - Black Devils 60 jaar	23
1991 - Black Devils 70 jaar	24
1996 - Black Devils 75 jaar	36
2001 - Black Devils 80 jaar	39
2006 - Black Devils 85 jaar	44
2011 - Black Devils 90 jaar	54
2016 - Black Devils 95 jaar	55
2021 - Black Devils 100 jaar	60
Black Devils delen hun ervaringen	64
Kees van Hattem	64
Paul Heidinga	65
Frank van Balen	66
Paul Kortleve	68
Raymond Jesse	70
*Paul van Gorku*m	71
Black Devils - Het Eindspel	73
Appendix Jubileumuitgave	**75**
Historisch Ledenoverzicht 1921-2021	76
Historie “De Knoepert”	78
Algemene Ledenvergadering 2016	79
Algemene Ledenvergadering 2018	84
Clublied	89

Inleiding

100 jaar A.V.V. Black Devils

Op 7 november 2021 bestaat de Amsterdamse Voetbal Vereniging Black Devils 100 jaar. Deze unieke vereniging, die sinds de oprichting slechts uit één veteranenelftal bestaat, speelt in de Klassieke Veteranen Competitie sinds het seizoen 2020 – 2021 onder de naam RAP Black Devils. Na een eeuw van omzwervingen is via Amsterdam, Nieuw-Vennep, Wassenaar en Utrecht onderdak gevonden bij de prachtige accommodatie van S.V. RAP te Amstelveen.

Volgens overlevering is op initiatief van een aantal RAP veteranen op 7 november 1921 Black Devils opgericht in de “Blauwe zaal” van het Americain Hotel in Amsterdam. Met de terugkeer naar de “moederschoot” van S.V. RAP is de cirkel in feite rond.

Bij het samenstellen van deze jubileumuitgave is o.a. gebruik gemaakt van de notulen van jaarvergaderingen en ander materiaal dat zorgvuldig bewaard is gebleven in de archieven. Hierbij is een selectie gemaakt van de belangrijkste gebeurtenissen die in elke periode hebben plaats gevonden.

Mede dankzij de bijdragen van een aantal Black Devils, bestaande uit zowel actieve voetballers als niet-spelende leden, is op basis van persoonlijke ervaringen een stukje historie beschreven over deze bijzondere vereniging.

Het huidige bestuur van Black Devils bestaande uit voorzitter Paul Kortleve, secretaris Marcel Appels, penningmeester Maarten Jongejan en archivaris Wim van Balen ziet het samengaan met S.V. RAP vol vertrouwen tegemoet.

Voorwoord

Jubileumuitgave AVV Black Devils 100 jaar - Paul Kortleve

Wat is de kans dat een voetbalvereniging de 100 jaar vol maakt? En hoe klein wordt die kans als die vereniging uit maar één elftal met veteranen bestaat, die, op een enkele uitzondering na, bijzonder matig kunnen voetballen?

Die kans is nagenoeg nihil. Toch is het de Amsterdamsche Voetbal Vereniging Black Devils gelukt, ondanks diepe dalen die gepaard gingen met de hilarische hoogtepunten. Zo trad de eerste voorzitter Freddy Warendorf af tijdens de bestuurscrisis van 1928, omdat 'te veel spelers op de dag van wedstrijd zo maar afzeggen'. Er is in 100 jaar weinig veranderd. Freddy werd opgevolgd door Jo Nielsen, die uitgroeide tot een legende. Met vlijmscherpe humor loodste hij de Devils door de economische crisis en de oorlog heen om na circa 40 de hamer over te dragen aan Dick Hooykaas. Zijn hilarische speech tijdens het 100-jarig bestaan van KHFC in 1979 ligt bij velen nog vers in het geheugen. Zo werden theezakjes geschonken omdat de thee in Haarlem niet te zuipen was en werd ook een doos toiletpapier overhandigd. Het heeft weinig geholpen. Een jaar daarvoor waren de Devils, meer dood dan levend, vertrokken uit Amsterdam om neer te strijken in het pittoreske Nieuw-Vennep, waar de vereniging 35 jaar onderdak vond bij DIOS. Met dank aan Jaap Ellerbroek, die gelukkig wel organisatietalent bezat. Na het overlijden van Dick in 1985 nam Jurjen van der Lip de hamer over. De ledenvergaderingen waren puur cabaret. Wie onbedaarlijk wil lachen hoeft slechts de verslagen van Jaap tot zich te nemen. Alles naar volledige waarheid opgemaakt uiteraard. Na een zoveelste reddingsactie in 2013 werd eerst verhuisd naar Graaf Willem II VAC te Wassenaar. In 2014 werd UVV in Utrecht de thuishaven om uiteindelijk in 2020, en voor altijd, neer te strijken bij SV RAP te Amstelveen. Omdat de overlevering zegt dat de Devils zijn afgesplitst van deze vereniging, is na 100 jaar de cirkel rond. We zijn weer thuis!

Wat zijn dan toch, naast de studentikoze humor die altijd zal blijven, de ingrediënten voor het bereiken van deze mijlpaal? Ongetwijfeld helpt het dat je, als je door de loodzware ballotage heen komt (jarenlang stond biljartbal koppen op het programma van een kandidaat-lid), lid blijft voor het leven. Vergaderingen zijn steevast een gelegenheid voor de oud-spelers om de jonge garde uit te leggen dat vroeger ALLES beter was. Belangrijker is het relativeringsvermogen van de leden. De derde helft is minstens net zo belangrijk als de eerste twee en die helft wordt dan ook zelden verloren. Alleen VOC uit is altijd lastig. De belangrijkste reden is echter dat de meeste leden simpelweg weigeren de vereniging ten grave te dragen. Altijd staat er weer iemand op om de boel te redden in de hoop om ooit voorgedragen te worden voor de eretitel Pier. Deze titel staat hoger aangeschreven dan de Willemsorde en het geven van een kopstoot is eerder een pre dan een bezwaar. Jurjen en Jaap hebben meer dan 30 jaar op hebben deze onmetelijke eer moeten wachten.

Om onduidelijke redenen hebben de Devils in 2015 besloten dat ik de vereniging mocht leiden tot het 100-jarig bestaan. Omdat mijn passes en humor door bijna niemand worden begrepen is het mij een raadsel dat ik, met gepaste trots, dit jubileumboek aan mag bieden. Als het volledig uit de hand gelopen griepje geen roet in eten gooit, gaat dit gebeuren op zaterdag 4 september 2021 bij onze vrienden van RAP. Tot slot wil ik graag mijn dank en waardering uitspreken voor onze digivaris Wim van Balen, die tijd noch moeite heeft gespaard om dit meesterwerk, zijn eigen magnum opus, mogelijk te maken.

Voorzitter Black Devils, *Paul Kortleve*

Herinneringen

van oud-praeses Jurjen van der Lip

Thans 100 Jaar en nog Jeugdig!
De gebroeders Nielsen met “Oom Jo” aan het hoofd en medeoprichters Bernard van Vlijmen en Freddy Warendorff hebben op 7 november 1921 in de Blauwe zaal van hotel Americain in Amsterdam een nieuwe voetbalvereniging opgericht genaamd A.V.V. Black Devils.
De vereniging had en heeft geen eigen voetbalveld en clubhuis, alleen een elitair stelletje goedwillende amateur-voetballers.

De poppetjes waren anders maar in zijn geheel werd er een bijzondere samensmelting gesmeed die er vandaag de dag nog steeds is.
Wij waren destijds de voorlopers van het Zwitserse grendelsysteem, het Weens magische vierkant en opkomende Slingerbacks.
Dan konden we best eens met 8-0 verliezen want alles moest nog worden ingeslepen van lateraal naar diepgang met de moderne inspeelpas.
Niets was en is ons vreemd en we speelden het leukste voetbal wat er was ...

Ik gebruikte het woord elitair maar werd niet zo’n 50 jaar geleden ene Dr. Hans van Swol, u weet wel arts en tennisgoeroe in een toernooi in Belgie uit het veld gestuurd wegens een kort handgemeen?
Jawel, vroeger was immers alles leuker en beter!

Nu, naar verluidt dankzij goed werk van het huidige bestuur gaan wij terug naar S.V. RAP in Amstelveen, terug naar de “moederschoot” naar “back to base”

Het beste “voetbal” speelde zich niet af op het veld maar kwam echter aan de beurt bij de onvolprezen Jaarvergaderingen.

Onder leiding van grote meesters als Jo Nielsen, scherp als een fileermes en Dick Hooykaas op het oog vriendelijk maar met een absoluut gezag. Later mocht ondergetekende het stokje overnemen, hij liet de teugels wat varen en dat heeft hij geweten. De humor vierde ondanks alles absoluut de hoofdtoon en dat moet zo blijven.

Ooit klom ene Freddy Warendorff, een zeer bemiddelde vastgoedman op zijn stoel tijdens een van de vergaderingen en sprak de woorden: “De contributie van f 25,00 convenieert mij in genen dele.” Er werd een regeling getroffen waarbij hij de vergadering een uitgebreid rondje aanbood. Kostelijke bijeenkomsten als deze mogen nooit verloren gaan.

Voor nu geldt het adagium “Suscipere et Finire” of wel aanvangen en volbrengen. Namens u allen zeg ik dank voor alle kostbare en soms zeer koddige jaren die wij tezamen mochten beleven.

Uw oud-praeses
Jurjen van der Lip

Hotel Americain Amsterdam 1921

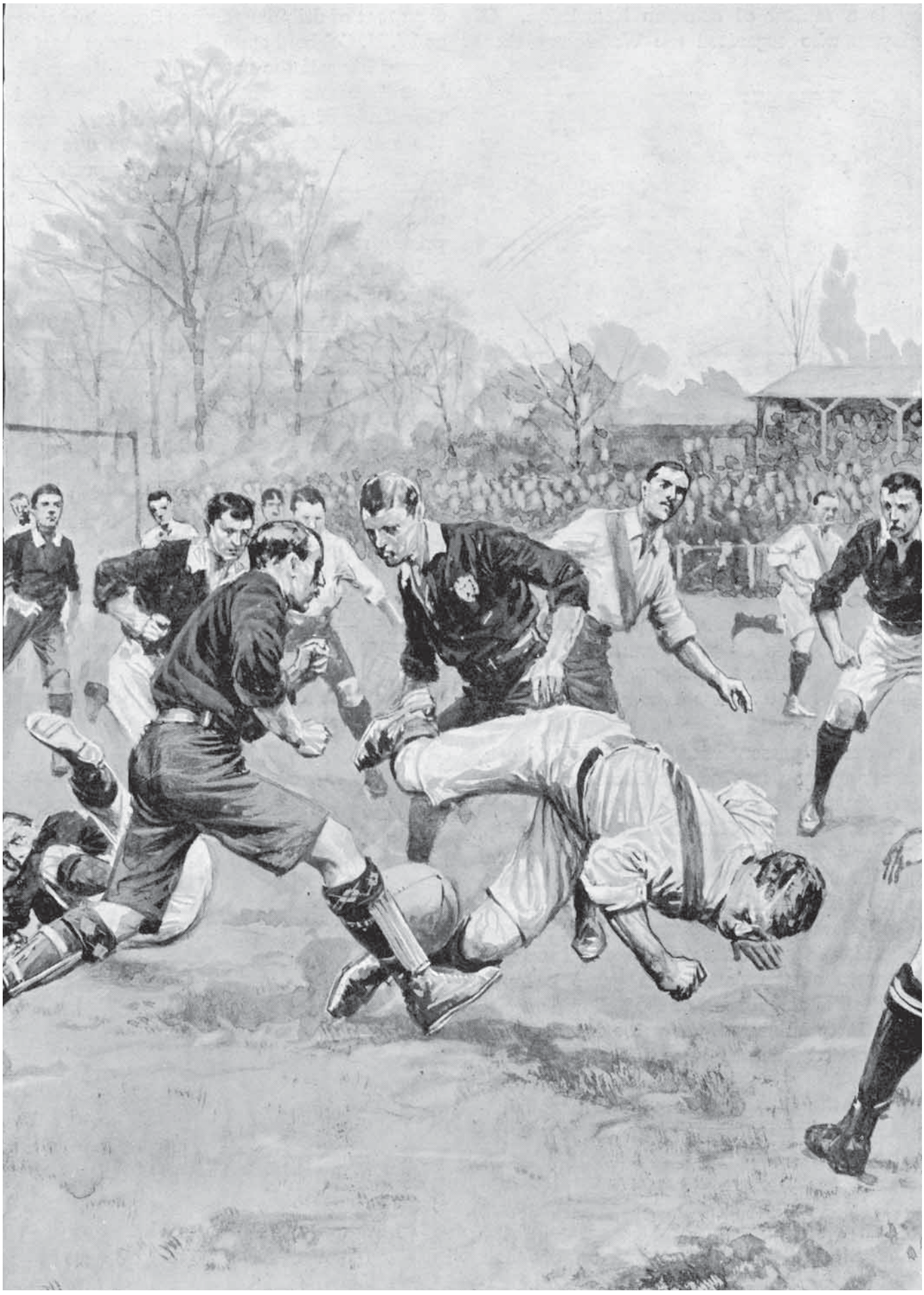

De cirkel is rond…

Het is einde seizoen 1920-1921. In het armetierige onderkomen van de club Avanti, waar SV RAP gedurende een paar seizoen onderdak verkreeg, wordt er flink met deuren gesmeten. Een heftig meningsverschil tussen het bestuur en het oudste seniorenteam leidt ertoe dat de gammele kleedkamerdeur voor dit RAP elftal definitief wordt dichtgesmeten. De aanvoerder schreeuwt zijn laatste woorden door het houten gebouwtje aan de Amsterdamse Röntgenstraat, hoek Middenweg: 'Wij komen hier nooit meer terug', met gevolgd door: 'we gaan wel een eigen club beginnen'.

Het blijken gemeende woorden want op 7 november 1921 is het daar, het RAP team richt de club AVV Black Devils op. Tijdens een oprichtingsvergadering in de Blauwe Zaal van het Americain Hotel. Hoe mooi is het dan om precies 100 jaar later de zwarte duivels weer te mogen verwelkomen bij SV RAP? Met ingang van het seizoen 2020-2021 zijn ze weer actief onder de naam SV RAP. In de Klassieke Veteranen competitie uitkomend als SV RAP/ Black Devils. Hoe kwam de inkeer tot deze terugkeer tot stand? Juist op het moment dat ik bezig was met de realisatie van het honderdjarig jubileumboek van SV RAP (1917-2017) ontving ik een mailtje. Van ene Wim van Balen, archivaris in opleiding van Black Devils. Met de vraag of het klopt dat 'zijn duivels' een zwart Rap verleden kende? Toeval bestaat denkelijk niet, maar ik was net bezig om voor het hoofdstuk 10 jaar SV RAP (1917-1927) de historie na te pluizen en kwam zijn vermoeden tegen, in een van de allereerste gedrukte clubbladen van SV RAP. Maakte met hem een afspraak.
Voor een kopje koffie op de locatie bij een van de verenigingen waar Black Devils jarenlang te gast mocht zijn: DIOS te Nieuw-Vennep.

Toeval of niet, mijn kleinkinderen spelen bij deze club. Het werd een uiterst aangename ontmoeting. Ik kon hem bevestigen dat Black Devils ooit door een Rap team is opgericht. Aan onze ontmoeting werd natuurlijk een vervolg gegeven en werden er vriendschappelijke wedstrijden gespeeld tussen de RAP veteranen en Black Devils. Altijd leuk, altijd gezellig. Vanzelfsprekend mochten de duivels ook niet ontbreken bij het honderdjarig bestaan van SV RAP in 2017 en werd de jubileumwedstrijd tussen de moederclub en dochtervereniging gespeeld. De contacten nadien waren blijvend en gaandeweg werd de wens uitgesproken dat het wel heel bijzonder zou zijn als de zwarte duivels zich weer mochten aansluiten bij het wit-zwarte RAP.

Na exact 100 jaar is dit een verheugend feit. Prachtig, om nu de woorden van de aanvoerder in 1921 te kunnen memoreren:
'Wij komen hier nooit meer terug'.

Uiteraard maakt deze aanvoerder het niet meer mee, maar een eeuw later, zijn de van oorsprong Rappers terug bij de vereniging waar het ooit begon. De cirkel is rond, het was wel even wachten. Maar het was het wachten waard. Als RAP zijn wij ontzettend blij met het terugkeren van Black Devils. Honderd jaar Black Devils, wat een geweldige prestatie. Hulde en van harte proficiat Devils en samen op weg naar de volgende 100 jaar. Wel gewoon bij SV RAP graag. Ondanks we genoeg deuren hebben.
Het enige wat een aanvoerder, de komende 100 jaar wel nog mag schreeuwen is:
'Wij gaan hier nooit meer weg'…

Bestuurslid SV RAP,
Charles Kint

Historie A.V.V. Black Devils

van de Amsterdamse Voetbal Vereniging Black Devils

Op 7 november 1921 werd in de Blauwe Zaal van het Americain Hotel in Amsterdam de voetbalvereniging Black Devils opgericht door Jo Nielsen, Bernard van Vlijmen en Marinus Warendorff. Een nooit geheel bevestigde lezing luidt dat daarbij een groot aantal veteranen aanwezig waren van het Amsterdamse S.V. RAP. Black Devils bestond en bestaat vanaf de oprichting uit slechts één veteranen-elftal en speelt in zwarte outfit.
Deze unieke vereniging bestaat op 7 november 2021 honderd jaar.

In de beginjaren bestond Black Devils uit een bonte verzameling voetballers waaronder Nico van der Lee en Skip Grijseels, die beiden het Nederlands Amateur elftal haalden. De tennissport leverde destijds kampioenen als Henk Timmer en Hans van Swol.

Black Devils heeft nooit een eigen veld of clubhuis gehad en speelde aanvankelijk op de bijvelden van het Olympisch Stadion en later bij NFC in Amstelveen, Rood Wit in Amsterdam Noord en ruim 35 jaar bij DIOS in Nieuw-Vennep. Na een kort verblijf bij Graaf Willem II-VAC in Wassenaar speelde Black Devils met ingang van het seizoen 2014 haar thuiswedstrijden bij het van origine Utrechtse U.V.V. Met ingang van september 2020 speelt Black Devils haar thuiswedstrijden op de prachtige accommodatie van RAP in Amstelveen.

Anders dan bij reguliere verenigingen kan men zich niet aanmelden als nieuw lid. Aspirant-leden vanaf 35 jaar worden om te beginnen uitgenodigd om een paar keer mee te spelen. Je moet wel een beetje kunnen voetballen maar niet te fanatiek zijn en vooral de ‘mores’ van de derde helft begrijpen. Na afloop wordt aan de gasten een hapje en drankje aangeboden en je drinkt samen met je tegenstander een biertje ongeacht wat er eventueel in het veld is gebeurd. Nieuwe aspirant-leden worden na afloop van hun ‘proeftijd’ benoemd op de Algemene Ledenvergadering. Tijdens het diner wordt het aspirant-lid op de proef gesteld en moet de meest impertinente vragen beantwoorden. Zo werd de huidige archivaris, na een kwartier onder de vergadertafel te hebben gezeten, niet vanwege zijn voetbalcapaciteiten aangenomen maar uitsluitend omdat hij een leuke vrouw had. Eenmaal lid betekent altijd lid. Bedanken is niet mogelijk zodat het lidmaatschap uitsluitend eindigt door overlijden.

De Klassieke Veteranencompetitie, die omstreeks 1970 werd opgericht, is in feite een ‘wilde’ competitie die door de KNVB wordt gedoogd. Het aantrekkelijke van deze competitie is dat je wel kampioen kunt worden maar niet kunt degraderen. In de huidige competitie speelt RAP-Black Devils tegen de zaterdag veteranen-teams van Koninklijke HFC *(1879)* Haarlem, AFC *(1895)* Amsterdam, Ajax *(1900)* Amsterdam, ASC *(1892)* Oegstgeest, Concordia *(1885)* Delft, HBS (1893) Den Haag, Hercules *(1882)* Utrecht, HVV (1883) Den Haag, Kampong *(1902)* Utrecht, Quick *(1896)* Den Haag, Sparta *(1888)* Rotterdam, Victoria *(1893)* Hilversum, VOC (1895) Rotterdam.

Er wordt in deze competitie een beroep gedaan op het zelfreinigend vermogen van de spelers. Slidings op de enkels of andere harde overtredingen en verbaal geweld worden niet geaccepteerd. Voordat de scheidsrechter ingrijpt, komt normaliter de aanvoerder al eerder in actie om de eigen speler te corrigeren en zo nodig te verwijderen. De wedstrijden duren 2x 40 minuten

onder leiding van scheidsrechters van de thuisspelende vereniging. Sinds een aantal jaren wordt er op initiatief van de aanvoerders zonder grensrechters gespeeld.

ONEC

In 1989 werd tijdens een bijeenkomst van het landelijk overleg veteranentoernooien de ONEC (Om en Nabij de Eeuw Clubs) in het leven geroepen. Verenigingen die lid willen worden moeten voor of omtrent 1900 zijn opgericht. Alleen voor "jonkie" Black Devils, opgericht op 7 november 1921, werd destijds een uitzondering gemaakt.

In principe wordt eens in de 5 jaar het ONEC-toernooi gespeeld bij een van de aangesloten clubs. Alle verenigingen die uitkomen in de klassieke veteranencompetitie kunnen deelnemen. De hoofdprijs bestaat uit eeuwige roem en "De oude Knar", een bronzen beeld van een antieke voetballer.

Het Amsterdamse R.A.P van voor de 1e Wereldoorlog, 5x Nederlands kampioen en voorganger van S.V. RAP dat in 1917 werd opgericht, wordt vermeld in het boek "Kampioenen en Krukken in Kniebroek" van Pierre Heijboer, oud-redacteur van het Parool en jarenlang als keeper een betrouwbare sluitpost van Black Devils.
In het boek wordt R.A.P. genoemd als één van de 4 clubs die in het jaar 1900 in Brussel deelnamen aan de eerste officieuze Europa Cup.
De overige clubs waren HVV uit Den Haag, Racing en Leopold F.C. uit Brussel en Grasshoppers uit Zürich. R.A.P. werd winnaar van de beker.

Black Devils in vroegere tijden

1921 – 1945

De meeste Black Devils van voor de oorlog waren voetballers die oorspronkelijk buiten Amsterdam woonden maar door omstandigheden daarheen verhuisden en kozen voor een onbekommerd potje veteranenvoetbal op zaterdagmiddag.

Om enkelen te noemen uit die periode: Hooykaas (Xerxes Rotterdam), Grijseels (VOC Rotterdam), Van Beekum en Boogerd (HFC Haarlem), Hoeffelman (HVV Den Haag), Van Dapperen en Back (HBS Den Haag), Blijham en Van der Meer (Be Quick Groningen), Dijkstra (Frisia Leeuwarden), Meyling (Tubantia Hengelo), Lucas (UD Deventer) en Easton en A'hern (Fulham Londen).

Verder werden een aantal prominente oud-hockeyers lid zoals Rahusen, Gleichman, Ter Haar, Westerink, Warners en Broekman. Ook een aantal juristen en advocaten werden lid van Black Devils zoals Stradmeijer, Da Costa, Swens, Scholten, v.d. Felz, Wachter, Doyer en Giltay Veth. Uit de tennissport kwamen bekende namen als Henk Timmer, Hans van Swol, Lucas en Peters. De journalistiek tenslotte leverde mensen als Wil v.d. Smagt, Herman Sandberg en Pierre Heyboer.

Black Devils speelde haar wedstrijden op zaterdagmiddag tegen veteranen elftallen van bekende clubs als onder andere AFC Amsterdam, KHFC Haarlem, VVA Amsterdam, Willem II Tilburg, UD Deventer, Blauw-Wit Amsterdam en Victoria Hilversum. Daarnaast werd o.a. gevoetbald tegen elftallen van de Houtbeurs, Amsterdam Juristen elftal, hockeyclub Dik en Traag, Vermeer & Co., Lippman Rosenthal, AMVJ en de Effectenbeurs.

Op 14 november 1936 vierde Black Devils haar 15-jarig bestaan met een onderlinge wedstrijd de "Grootsten" tegen de "Kleinsten" in het Olympisch Stadion te Amsterdam. Na afloop werd het jubileum gevierd met een feestelijk diner in het Americain Hotel in Amsterdam. Op 10 juni 1938 werd opnieuw een onderlinge wedstrijd in het Olympisch Stadion gespeeld.

In het weekend van 2 en 3 april 1938 ging Black Devils voor het eerst de grens over voor een onderlinge wedstrijd tegen een veteranenteam van Borgerhout in Antwerpen. Uitslag 3-1 voor Borgerhout, volgens de toeschouwers zeer geflatteerd. Door de uitgebreide spijzen en dranken die na afloop door de gastheren werden aangeboden was de uitslag snel vergeten. Hiermee werd de eerste buitenlandse trip van Black Devils naar ieders tevredenheid afgesloten.

In de vooroorlogse periode werd gespeeld bij Blauw-Wit op de bijvelden van het Olympisch Stadion, en later bij NFC in Amstelveen. Daarna werd een aantal jaren gespeeld bij het Amsterdamse Rood-Wit in Amsterdam Noord. In 1978 verhuisde Black Devils opnieuw door persoonlijke inspanningen van Jaap Ellerbroek, de toenmalige secretaris, naar DIOS in Nieuw-Vennep waar meer dan 35 jaar gastvrijheid werd genoten.

Vanaf de oprichting in 1921 werden met grote regelmaat jaarvergaderingen gehouden in het Amsterdamse Americain Hotel. Notulen werden in het begin niet gemaakt. De eerste voorzitter was Marinus Warendorff, die na enkele jaren aftrad uit protest tegen het te laat afmelden van enkele spelers voor de wedstrijd.

Black Devils Borgerhout Antwerpen - 2 april 1938

Zijn opvolger Jo Nielsen leidde de vergaderingen op humoristische wijze en aarzelde niet om in te grijpen voordat het uit de hand liep.
Dit kwam regelmatig voor, vooral tijdens de rondvraag die vaak uitliep op een babylonische spraakverwarring. De voorzitter gebruikte dan termen als: grove bakken, drieste grollen en pikante scherts.

Op de jaarvergadering werden ook de technische resultaten besproken zoals het aantal wedstrijden en gemaakte doelpunten. Uit de financiële verslagen bleek dat de contributie 10 gulden per werkend lid bedroeg. Een ondersteunend lid of donateur betaalde 5 gulden. Vast agendapunt was het ondervragen en 'roasten' van de kandidaat-leden, dat zonder mededogen gebeurde en uitgroeide tot een traditie.

Notulen Ledenvergadering 1933

Algemene Vergadering der Amsterdamse Voetbalclub "Black Devils" gehouden op 1 september 1933

NOTULEN van de Algemeene Vergadering der Amsterdamsche Voetbalclub
"BLACK DEVILS"
gehouden op 1 September 1933.

Blijkens de presentielijst zijn aanwezig negen leden, te weten de Heeren: Geuken, van de Grampel, H. en J. Heymans, Jurrjens, Spliethoff, F. Warendorf, E.W. en H. Nielsen.

Bij afwezigheid van den Voorzitter en den Commissaris van materieel neemt het eenige aanwezige bestuurslid, secretaris-penningmeester H. Nielsen de hamer ter hand en noodigt den oud-secretaris E.W. Nielsen namens de vergadering uit de rol van voorlezer te vervullen.

Nadat het margarinebestuur geinstalleerd is opent de waarnemende voorzitter de vergadering en heet de leden welkom.

Punt 2, verslag der vorige algemeene vergadering, wordt goedgekeurd. De Heer F. WARENDORF stelt voor de redactie der notulen, indien noodig, te verzachten, daar in de loop der jaren het niveau der ovrigens gezellige discussies zoodanig is gedaald, dat een zuivere weergave van het gesprokene bezwaarlijk meer op papier kan worden gebracht. Het bestuur houdt dit in beraad.

De punten 3,4,5 en 6, resp. jaarverslag, finantieel verslag, verkiezing functionarissen en begrooting geven geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen; het voorstel tot contributieverhooging wordt morrend goedgekeurd, terwijl de anders zoo zonnige Black Devil gezichtjes betrekken.

Punt 7, de rondvraag, blijkt nu definitief het onderwerp te zijn geworden van afwisselend fijne opmerkingen, pikante scherts, drieste grollen en grove bakken. De notulen blijven dies achterwege.

Als laatste nummer bedankt de waarnemende voorzitter de leden voor hun opkomst en sluit de vergadering.

Notulen Algemene Ledenvergadering 1933

Technische resultaten 1931-1932

Gespeeld werden 19 wedstryden, waarvan 2 onderlinge.

Eindresultaat tegen vreemden was:

Gespeeld	17
Gewonnen	4
Gelyk	5
Verloren	8

Doelgemiddelde: Voor 52 en tegen 57

Aanvang seizoen 7 November 1931

Einde " 14 Mei 1932.

Aantal thuismatches: 11
" uit " : 8.

De tegenstanders waren:		
Onderling	2	wedstryden
H.V.V.	2	"
H.F.C.	3	"
Gooische vet.	2	"
Bilthoven	2	"
Deutschnat.	2	"
A.F.C.	2	"
Houtbeurs	1	"
Vermeer & Co	1	"
Effectenbeurs	1	"
Zwavelzuurfabr.	1	"
	19	wedstryden.

****

Gespeelde wedstryden der leden/ alleen voor of na rust meegedaan telt voor een halve wedstryd/

Woltjer	16
Holtzappel	14
E. Nielsen	14
H. Vos	14
F. Drieman	13
v. Vlymen	13
M. Warendorf	13
F. "	12½
J. Nielsen	11½
H. Nielsen	11
Baay	10
v.d. Grampel	10
Giesberts	9
Stradmeyer	9
de Leon	7
Stuart	6
Koerts	5½
Thole	5
ter Haar	4
Spliethoff	3
H. Heymans	3
J. "	2
Avis	2
Riechelmann	2

Goals, gemaakt door:

Baay	12
ter Haar	7
Stradmeyer	7
v. Vlymen	3
M.Warendorf	3
Grampel	3
Stuart	3
A. Stradm	3
Woltjer	2
Spliethoff	2
E. Nielsen	2
H. "	2
Drieman	1
Holzappel	1
Tegenparty	1
Totaal	52 goals.

Verslag technische resultaten 1931-1932

Financieel verslag 1933-1934

Van den penningmeester der voetbalclub "Black Devils" over het seizoen 1933/34

FINANTIEEL VERSLAG VAN DEN PENNINGMEESTER
DER VOETBALCLUB "BLACK DEVILS" OVER HET SEIZOEN 1933/34.

Ik heb het genoegen U hierbij verslag uit te brengen over de finantieele toestand onzer vereeniging gedurende het afgeloopen seizoen.

De uitgaven bedroegen:

Nadeelig saldo vorige seizoen..... ...	ƒ 57:--
Terreinhuur: twee tournooien /twee velden per keer/, 4 thuiswedstrijden en één zoogenaamde thuiswedstrijd in Bussum.....	210:--
Zaalhuur Hotel Américan.....	5:--
Postzegels: 300 van 1½, 28 van 5, 20 van 6, en 21 plakzegels van 10 ct.....	9:20
Telegrammen: zakentelegram naar Spoelder en gelukstelegram naar Victoria.....	1:40
Floralia: bloemen afscheid fam. Geuken en bloemen Mevr. Jurgens voor de borrel.....	8:50
Reiskosten: auto's naar Bilthoven en Den Haag..	19:--
Inscriptie Cpupe Heymans.....	0:40
Verteringen: tournooi-borrel voor 39 man in de Lido-bar.....	19:--
Verteringen op H.C.F. en A.F.C. terrein.....	3:10
Verteringen op eigen terrein: 180 koppen wedstrijd-thee, 58 koppen extra thee, 77 handdoeken, 3 port en een melk, 20 dopjes en 3 paar veters, een reep, 3 pakjes kauwgom en cigaretten en fl. 5:-- fooi terreinknecht.....	36:50
Totaal der uitgaven.....	ƒ 369;10

De ontvangsten bedroegen:

Contributies van 21 werkende en 4 ondersteunende leden.....	" 337:10
NADEELIG SALDO	ƒ 32:--

Financieel verslag penningmeester 1933-1934

1936 - Black Devils 15 jaar

Op 14 november 1936 bestond Black Devils 15 jaar. Het hoogtepunt van dit 3e lustrum was een onderlinge wedstrijd de “Grootsten” tegen de “Kleinsten“ die op de bijvelden van het Olympisch Stadion in Amsterdam werd gespeeld. Over verdere feestelijkheden wordt geen melding gemaakt in de archieven.

N.B.
Het Olympisch Stadion werd destijds speciaal gebouwd voor de Olympische Spelen van 1928 naar een ontwerp van architect Jan Wils.
Na de Spelen werd het de thuishaven van clubs als Blauw-Wit Amsterdam, AFC, DWS en FC Amsterdam.

Onderlinge wedstrijd 1936
“Grootsten” tegen de “Kleinsten”

Black Devils elftal in het originele zwarte tenue

Het Black Devils elftal in het zwart speelde in het originele tenue bestaande uit een zwart shirt met witte kraag, zwarte broek en zwart-wit gestreepte kousen, zoals beschreven in punt 2 van het toenmalige reglement van de vereniging.

1938 - Onderlinge wedstrijd

Onderlinge wedstrijd 10 juni 1938

Na de eerder gespeelde onderlinge wedstrijd ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan in 1936 werd er op 10 juni 1938 opnieuw een onderlinge wedstrijd gespeeld, tussen Black Devils in zwarte shirts tegen de Devils in witte shirts.

Deze wedstrijd werd deze keer gespeeld op de perfecte grasmat van het hoofdveld van het Olympisch Stadion in Amsterdam.

De sub-vereeniging der A.V.V. „Black-Devils", de „Vereeniging tot verbetering van het Zedelijk Bewustzijn der Black-Devils" heeft voor den aanvang van dezen interessanten strijd een z.g. mentaltraining met haar leden in één harer riant gelegen clublokalen gehouden. Hierbij is o.a afgesproken:

1e. dat heden niet het gewone beroepsvoetbal, maar een „alles op alles"-wedstrijd wordt gespeeld;

2e. dat de spelers onderling, vanwege de jeugdige toeschouwers, elkaar niet zullen vergelijken met achterlijke personen, onreine dieren en een zeker soort huizen.

3e. Verder eenige geheime afspraken inzake kleeding enz.

De elftallen zullen zich als volgt opstellen (wijziging voorbehouden)

Uitdrukkelijk maken wij ons geacht publiek opmerkzaam, dat buiten voetballen, enkele leden ook nog andere werkzaamheden hebben (dit is zoo niet te zien). Verder verzoeken wij onze supporters:

1e. luid hun bijval te betuigen;

2e. bij het missen van kansen, mistrappen en andere ongelukjes hun teleurstelling te onderdrukken;

3e. geen opmerkingen te maken op de „stroomlijn" van enkele spelers;

4e. de scheidsrechter bij zijn beslissingen toe te juichen (geheim: hij is ook een Black Devil);

5e. de meening van anders denkende supporters niet te eerbiedigen;

6e. op te staan als de elftallen het strijdperk betreden. Kortom zich te gedragen als bij een interland-wedstrijdje.

Na deze felle ontmoeting is er in de kleedkamers gelegenheid de spelers te complimenteeren. Eventueele giften ter versterking van de clubkas, als dank voor het genotene, worden aldaar aangenomen.

Zwart Shirt

LIEFTINCK

VOS BACH

FRED WARENDORF DA COSTA WOLTJER

VAN VLIJMEN v. SCHAARDENBURG JAN TER HAAR Jr. TIMMER VAN DER STADT

MARINUS WARENDORF HARRY HEYMANS REYDON BAAY SPLIETHOF

DE VLUGT HOLZAPPEL O. STRADMEYER

JURRJENS DRIEMAN

DE LEON

Wit Shirt

Scheidsrechter: JOHANNES NIELSEN Reservespelers: diverse Heeren NIELSEN

Opstelling

Opkomst van de "Zwarten"

Opkomst van de "Witten"

Black Devils in actie op de bijvelden van het Olympisch stadion

Vervolgactie

Gaat die bal erin?

Black Devils 1940-1945

Tijdens de 2e wereldoorlog van 1940-1945 werden er om begrijpelijke redenen slechts een beperkt aantal wedstrijden gespeeld omdat een groot aantal leden ondergedoken was of om andere redenen niet beschikbaar was om te voetballen.

Desondanks werd er in die periode gespeeld tegen clubs als AFC, HFC, RAP, VVA, Victoria etc. maar ook tegen elftallen van o.a. Borgerhout (Belgie), DDV, De Germaan, Fokker en ZVV.

In bovenstaande periode werd slechts 3 keer een Algemene Ledenvergadering gehouden, waarvan één keer ten huize van voorzitter en "PIER" Jo Nielsen. De overige vergaderingen vonden plaats in het vertrouwde Americain hotel in Amsterdam.

Uit de notulen blijkt dat na de oorlog helaas een aantal Black Devils niet zijn teruggekeerd. In het jaarverslag van het seizoen 1944 - 1945 wordt hierover vermeld:

"De dood van onze leden Jules de Leon en Henk Vos is helaas bewaarheid geworden"

1956 - Black Devils 35 jaar

In het lustrumjaar 1956 vierde Black Devils haar 35-jarig bestaan opnieuw met een onderlinge wedstrijd de “Zwarten” tegen de “Witten”. Evenals in 1938 werd de wedstrijd gespeeld in de indrukwekkende ambiance van het Olympisch Stadion in Amsterdam.

Na een uitgebreide borrel tijdens de “derde” helft werd dit lustrumjaar afgesloten met een diner in het Americain Hotel in Amsterdam.

Algemene Ledenvergaderingen
Vanaf de oprichting in 1921 werd er met grote regelmaat vergaderd, in totaal 28 keer in bovenstaande periode. In het begin onder het voorzitterschap van Marinus Warendorff die enkele jaren later werd opgevolgd door “Pier” Jo Nielsen die de vergaderingen met veel humor en straffe hand leidde.
Vaste agendapunten waren de jaarverslagen en notulen, het financieel verslag van de penningmeester en het verslag van de materiaal commissaris. Tenslotte werden in het verslag van de “technische” commissie van elke speler cumulatief het aantal gespeelde wedstrijden en gemaakte doelpunten vermeld wat af en toe aanleiding gaf tot verhitte en hilarische discussies in de vergadering.

1956 - Onderlinge wedstrijd ter gelegenheid 35-jarig bestaan in het Olympisch Stadion
Van links naar rechts: Wim da Costa, Jan van der Stadt, Freddy Warendorf, Kiek Giltay Veth, Pieter Swens, Ton Lubbers, Henk van Weelde (staand), Ben ter Haar (geknield), John Bäck, Hylko Dijkstra, Bob Smissaert, Frits Peters, Piet Hondius, Frans da Costa, Harald Nielsen, Wim Lucas, Frans Lieftink, Bob Wachter (boven),Willy Blijham (midden), Wiert Doyer, Hans van Swol, Jan Laboyrie, Jo Nielsen, Oot Stradmeijer, Mauk Gleichman, Ruud Meyling, Nico Holzappel, Ru Schade van Westrum. Van de nog actieve leden afwezig o.a. David Rahusen (ziek) en Henk Warners.

1981 - Black Devils 60 jaar

Er werd opnieuw met veel enthousiasme gevoetbald in de Klassieke Veteranencompetitie. Tevens werd op 1 september 1979 deelgenomen aan het jubileumtoernooi KHFC 100 jaar.

Ook in die tijd viel het voor de elftal-samensteller niet altijd mee om een compleet team in het veld te krijgen getuige onderstaande dialoog.

Black Devils 60 jaar
In augustus 1981 vond het jubileumtoernooi "Black Devils 60 jaar" plaats met als deelnemende verenigingen AFC, HVV, KHFC, Quick, VOC, Victoria en DIOS.

In november werd een speciale jubileumwedstrijd gespeeld tegen HVV uit den Haag eveneens op de velden van DIOS in Nieuw-Vennep.

Jurjen v.d. Lip, de latere voorzitter en "PIER" van de Black Devils werd als adjunct-secretaris in-opleiding met de organisatie van deze evenementen belast.

De Algemene Ledenvergaderingen werden in bovenstaande periode behalve in het vertrouwde Americain Hotel in Amsterdam ook gehouden in de Sociëteit "Olympisch Stadion, in het Sonesta Hotel in Amsterdam, bij Restaurant de Einder in Rijsenhout en in Restaurant Le Bon Retour in Amsterdam.

In het laatste etablissement werd eveneens in 1981 het 60-jarig bestaan van de vereniging Black Devils gevierd met een feestelijk diner. Zoals later bleek waren enkele leden te nauwer nood veilig thuis gekomen.

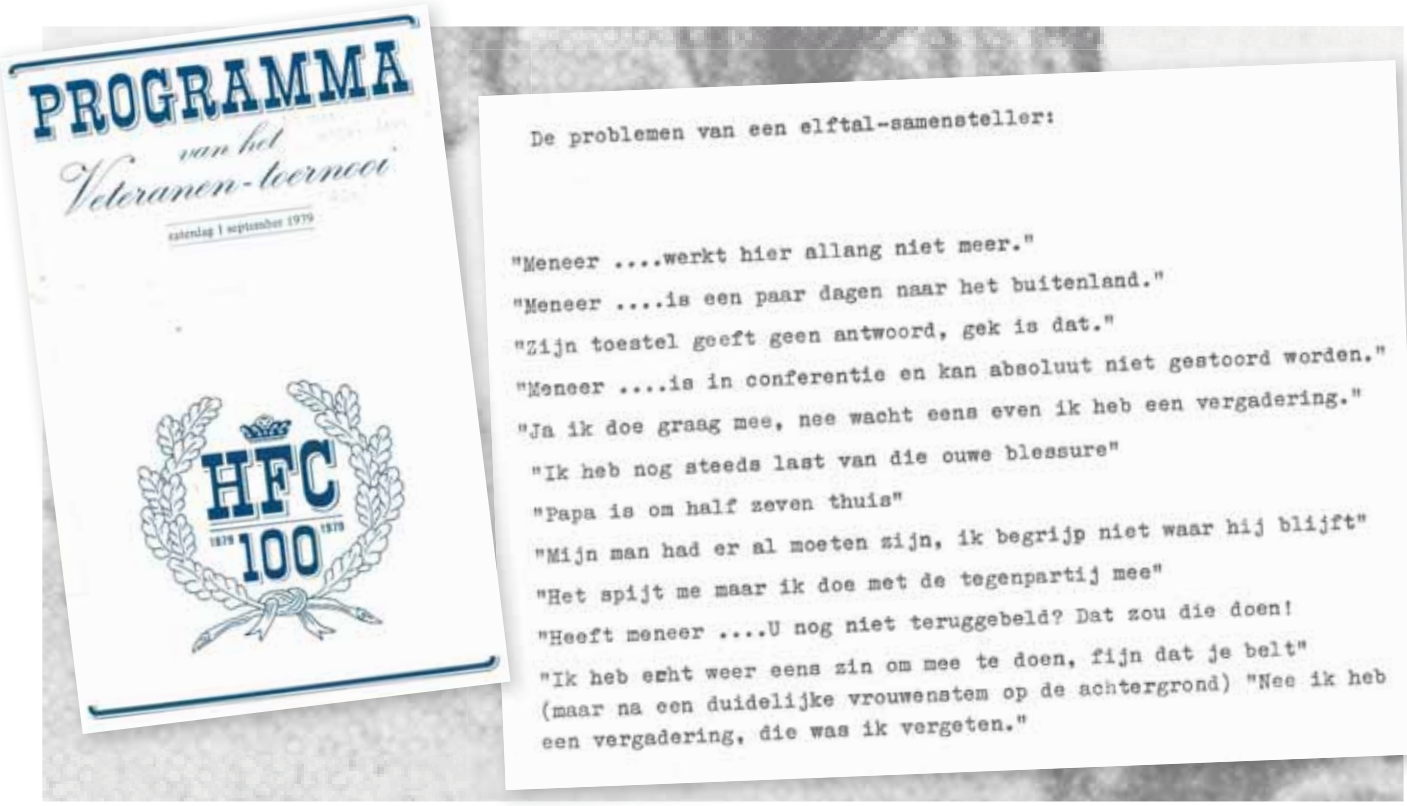

1979 - Veteranen toernooi 100 jaar HFC

De problemen van een elftal-samensteller:

"Meneer ....werkt hier allang niet meer."
"Meneer ....is een paar dagen naar het buitenland."
"Zijn toestel geeft geen antwoord, gek is dat."
"Meneer ....is in conferentie en kan absoluut niet gestoord worden."
"Ja ik doe graag mee, nee wacht eens even ik heb een vergadering."
"Ik heb nog steeds last van die ouwe blessure"
"Papa is om half zeven thuis"
"Mijn man had er al moeten zijn, ik begrijp niet waar hij blijft"
"Het spijt me maar ik doe met de tegenpartij mee"
"Heeft meneer ....U nog niet teruggebeld? Dat zou die doen!
"Ik heb echt weer eens zin om mee te doen, fijn dat je belt"
(maar na een duidelijke vrouwenstem op de achtergrond) "Nee ik heb een vergadering, die was ik vergeten."

Problemen van een elftal samensteller

1991 - Black Devils 70 jaar

Naast het reguliere voetbal in de Klassieke Veteranencompetitie werd deelgenomen aan de jubileumtoernooien van HBS Den Haag AFC Amsterdam en Be Quick Groningen.

Voor dit laatstgenoemde toernooi werd overnacht in het Familiehotel Paterswolde met ’s avonds een feestelijk diner voor spelers en hun dames.

De volgende dag werd met kleine oogjes maar vol enthousiasme gevoetbald en bij een gelijke eindstand werd de wedstrijd afgesloten met het nemen van penalties.

De laatste penaltynemer van Black Devils had zich inmiddels omgekleed, kwam aanlopen in een drie-delig bankierskostuum, legde zorgvuldig de bal op de stip en schoot vervolgens huizenhoog over. Direct daarna werd de Nederlandse taal een aantal vloeken en verwensingen rijker maar na afloop bleef het traditiegetrouw tijdens de 3e helft nog lang gezellig.

25 mei 1991 – Veteranentoernooi Be Quick Groningen - Black Devils
Bovenste rij van links naar rechts: Wim van Balen, Cees Broekhoven, Paul Heidinga, Jan v.d. Maarl, Gert Oonk, Lucien de Kind, Rob Liefbroer, Ruud Engel, Paul Heynis. Onderste rij van links naar rechts: Harry van Rijn, Wim Vervoort, Rob v.d. Berg, Floor Vriesendorp, Jan Kulk, Paul Smits, Jaap Ellerbroek.

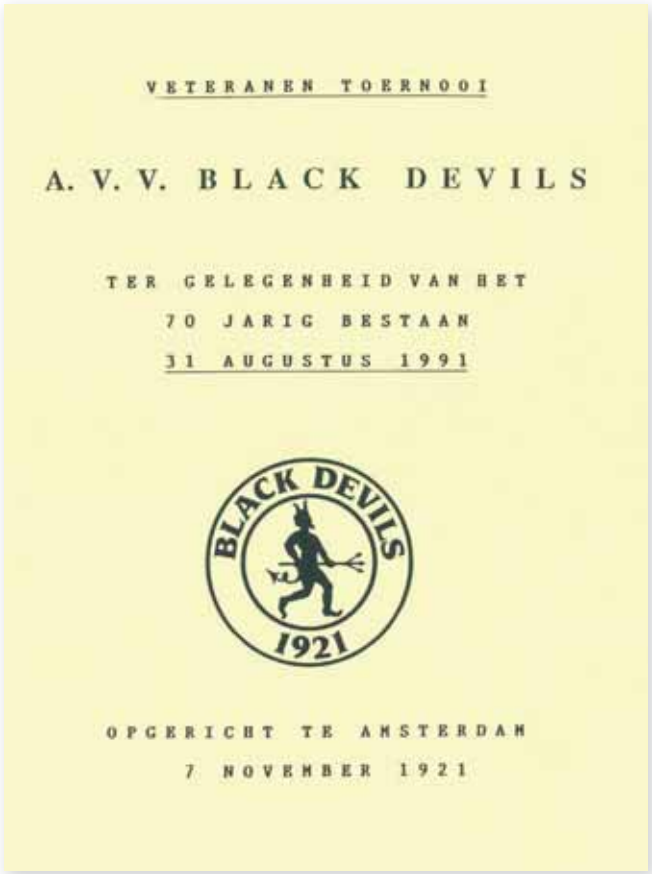

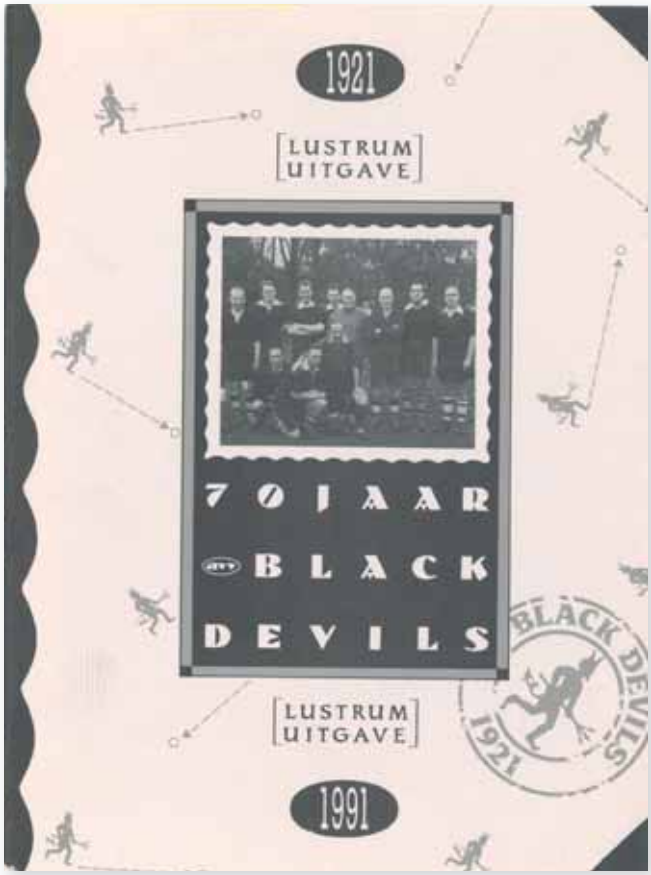

Lustrumboekje
ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan Black Devils

Lustrumtoernooi Black Devils 70 jaar
Op 31 augustus 1991 werd bij DIOS in Nieuw-Vennep het jubileum toernooi gehouden ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de vereniging. Deelnemers aan het toernooi waren de veteranenteams van AFC uit Amsterdam, HBS en Quick uit Den Haag, Hercules en Kampong uit Utrecht, KHFC uit Heemstede, Be Quickuit Groningen, VOC uit Rotterdam en DIOS uit Nieuw-Vennep.

Na het toernooi werd uitbundig feest gevierd met een borrel en diner in Hotel-Restaurant "De Rustende Jager" in Nieuw-Vennep.

Lustrumboekje "Black Devils 70 jaar".
Ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan werd dankzij de medewerking van de Rabobank Haarlemmermeer het lustrumboekje "Black Devils 70-jaar" gerealiseerd met bijdragen van zowel spelende als niet-spelende leden alsmede enkele spelersvrouwen.
Het eerste exemplaar werd tijdens de Lustrumavond in Hotel "De Rustende Jager" in Nieuw-Vennep aan voorzitter Jurjen van der Lip aangeboden.

Black Devils Vrouwen Cabaret steelt de show!
Verrassend hoogtepunt was het éénmalige optreden van het Black Devils Vrouwen Cabaret, dat vol enthousiasme door 9 spelers-vrouwen werd opgevoerd.

Uit het verslag van die avond valt te lezen:
"Voorzitter Jurjen van der Lip sloeg het optreden van de dames knarsetandend gade en sprak de hoop uit "dat deze moderniteit" éénmalig zou blijven"

1991 - Black Devils 70 jaar

Black Devils na de tweede wereldoorlog

Inleiding

Op de volgende pagina's staan de ervaringen vermeld van 3 prominente Black Devils uit het verleden, te weten Ton Lubbers, Kiek Giltay Veth en Herman Sandberg Deze artikelen zijn eerder gepubliceerd in de Lustrum uitgave die in 1991 verschenen is ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de vereniging en zijn integraal overgenomen in deze Jubileum uitgave ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan.

Dit geldt ook voor het artikel "Bespiegelingen van een tegenstander" van de hand van Jan v.d. Burg, Hercules-Utrecht, gepubliceerd op 17 juni 1991.

N.B. De auteurs van deze artikelen zijn niet meer in leven.

Toen ik begin 1976 te maken kreeg met het plan van de Directie Concertgebouw orkest om november 1978 het negentigjarig bestaan van het orkest te vieren was ik heel verbaasd. Waarom niet even wachten tot de honderd? Datzelfde gevoel bekruipt mij nu de Black Devils hun zeventigjarig bestaan willen vieren, waarom niet vijf jaar gewacht tot de veel mooiere 75? Maar goed, ik ben de kwaadste niet en ik wil op verzoek best wat herinneringen ophalen aan de eerste jaren na de tweede wereldoorlog. Dat was de tijd van Jo (voorzitter) en Harald (secretaris) Nielsen, Jaap van de Grampel (penningmeester), Frans en Wim (alias Kapo) da Costa, Nico (AFC) Holtzapfel, Freddy Warendorff, mijn te jong overleden broer Bert, Huib Blaisse, Van der Feltz, Plenter, Hans van Swol, Povel, Henk Warners e.a. Ik was keeper ofwel man onder de lat. Vooral in die laatste kwaliteit genoot ik vertrouwen van Truid Blaisse-Terwindt (met wie ik één jaar de kleuterklas deelde; toen doubleerde ik wegens gebrek aan vaardigheid in matjes-vlechten en ging zij naar de lagere school), immers die lat rustte op twee doelpalen, bij uitstek geschikt voor het vastknopen van het lange touw, waaraan opeenvolgende kindertjes Blaisse mochten spelen. Inderdaad, tijdens de wedstrijd.

Mijn keeperstrui was door mijn kersverse echtgenote nog tijdens de bezetting gebreid en de kwaliteit van de wijnrode wol wàs er naar. Van wasbeurt tot wasbeurt zakte die trui verder uit naar beneden, totdat mijn broer zich tolk van de vereniging maakte en mij gebood mijn tenue te moderniseren. Dat kon hij zich veroorloven, want we hadden net aan de Spanjaardslaan van de HFC- (toen nog zonder K) veteranen gewonnen en die waren zo gastvrij om mij als de schuldige aan te wijzen. Nu kan de lezer rustig verder, méér eigen roem komt in dit stukje niet voor.

Mijn slechtste ervaring stamt uit Driebergen, waar wij speelden tegen een derde klasser uit het eind jaren veertig nog onbezoldigde zondag-KNVB clubvoetbal. Het was, als ik mij goed herinner, vlak vóór competitiebegin en onze tegenpartij, nam de oefenwedstrijd serieus op. Dat betekende tal van vuiligheidjes, waarmee wij tegen de vaak uit bemanningen van Noorse schepen in de Amsterdamse haven samengeraapte elftallen geen enkele ervaring hadden. Die Noren speelden wel hard, maar zonder de gemene trucs die tot het arsenaal van onze tegenstanders in deze friendly game bleken te behoren. In de tweede helft zette bij een hoekschop op mijn doel hun middenvoor zijn knie zo ongenadig in mijn maagstreek, dat ik ter aarde naar adem

hápte. Een zéér hoge KNVB-bobo heeft ooit gewaagd de juistheid van dit verhaal in twijfel te trekken. De Black Devils waren niet “aangesloten” en tegen zulke wilde clubs mochten reguliere KNVB verenigingen toch helemaal niet spelen? Hoe dit ook zij, mijn ademnood was volstrekt authentiek.

Tegen HBS-veteranen op het oude Houtrust eindigde de strijd, die zich .., geheel voor het HBS-doel afspeelde, voortijdig bij een fikse voorsprong. In de tweede helft kwam de mist in manshoge rollen over het veld, ik had nog een zicht van hooguit tien meter, mijn achterhoede was al geruime tijd aan mijn blikveld onttrokken. Een béétje terugspeelbal had een doelpunt kunnen zijn. Maar mijn collega aan de overkant voelde zich al zo gepasseerd, dat we er maar mee ophielden. De nul had ik vastgehouden, de bal amper.

Een groots moment en daarmee besluit ik, was een wedstrijd tegen Ajax veteranen (onder wie een enkele bekende uit het vooroorlogse eerste) op het Ajax-hoofdveld in De Meer. Er gebeurt altijd wat, in De Meer. Inderdaad, we waren nauwelijks begonnen of op het veld met die enorme afmetingen verkeek ik mij in grote stijl op een hoekschop, 1-0. Bij mijn herinnering hebben onze veldspelers nooit beter gespeeld en volgehouden dan dié zaterdagmiddag tussen de tribunes en zo bleef het 1-0, een allerminst onverdienstelijke score, tot vlak vóór tijd. Toen maakte (Be Quick) Plenter, onze middenvoor, zowaar zelfs de gelijkmaker en gelijk bléef het toen tot het spoedig verlossende einde. We hadden voor lege tribunes een topprestatie geleverd, vonden we zelf. Toen bleek het grote voordeel van lege tribunes: niemand, die ons tegensprak.

Ton Lubbers

1991 - Black Devils 70 jaar

De “revival” van de Black Devils in de jaren vijftig

Mijn oudste herinneringen aan de Black Devils dateren uit de jaren dertig. In 1937 werd ik lid van H.F.C. en al spoedig bracht ik daar in het voetbalseizoen de woensdagmiddag, de zaterdagmiddag en een deel van de zondag door om te voetballen of te kijken. En zo af en toe zag ik de H.F.C. veteranen, van wie ik mij de grote Mannes Francken, ‘Vader” Jongeneel en Flip Jurgens nog in het bijzonder kan herinnerenm. Natuurlijk waren ook de Black Devils aan de Haarlemse Spanjaardslaan te gast. Hoe het na afloop toeging weet ik niet, H.F.C. had in die tijd nog geen afgesloten clubruimte hoe bescheiden ook. Ik denk dat het met de gezelligheid na de wedstrijd naar huidige maatstaven maar povertjes was gesteld.

Nadien verdwenen de Black Devils voor wat mij betreft uit het beeld. Totdat op zekere dag in de jaren vijftig mijn oude vriend David Rahusen mij belde en vroeg of ik met hem op zaterdag bij de Black Devils wilde gaan voetballen. Dat kwam heel goed uit, want de animo om bij een of ander H.F.C.-elftal op zondag van de partij te zijn en (als Amsterdammer) pas op zondagochtend vroeg in Haarlem of nog verder weg te horen dat je partijtje was afgelast was wel gering geworden, bij ons beiden. Het bleek dat de Black Devils onvoldoende leden hadden om nog geregeld de van de oprichting af gebruikelijke “friendlies” te kunnen spelen.

Echter, twee nieuwe leden was absoluut veel te weinig. En zo kwam het er van dat David, waarbij ik hem soms een handje hielp, een fiks aantal HFC-ers voor onze zwarte duivels wist te winnen. Ik noem in de eerste plaats ons aller Arie van Beekum en verder Bill Boogerd, Pieter Swens, Dick Schoute, Jan van der Maesen, Hans Wamsteker. En tegelijk traden ook nogal wat anderen toe, zoals Skip Grijseels, Bob Wachter, Mike Easton, Wouter van Dapperen, Henk van Weelde, Henk Warners, Dick Hooykaas, Piet Hondius, Ru Schade van Westrum, Wiert Doyer en Bep Westrik om slechts enkele namen te noemen die mij te binnen schieten. Qua generatie horen in dat rijtje ook thuis Herman Sandberg, Hans van Swol, Wim Lucas en Hylko Dijkstra. Maar mij staat bij dat van deze een deel althans al wat eerder lid was geworden. Hoe dat zij, in korte tijd konden de Black Devils weer hun partijtje mee blazen.

Het aantal actievelingen van min of meer geruime tijd vóór de nieuwe lichting was niet groot. Mij schieten de namen te binnen van Frans Lieftinck, Willy Blijham (ooit vermaard schutter van het Groningse Be Quick in roemruchte tijden), Mauk Gleichman en “good old” John Bäck. De jaarvergaderingen in de blauwe zaal van Americain waren hoogtepunten, met telkens in een glansrol voorzitter Jo Nielsen, Harald Nielsen en als het ging om de inauguratie van nieuwe leden Hans van Swol.

David trad al meteen toe tot het nieuwe bestuur, met de opdracht gewoon in zijn eentje alles te doen wat nodig was. Dat werd dan wel gemaskeerd door een uiterst vage omschrijving van zijn taak, zoiets als tweede secretaris in opleiding. Trouwe bezoekers van de jaarvergadering en soms ook nog van de wedstrijden waren Frans en Wim da Costa, Nico Holtzapfel, Jan Laboyrie, George Broekman, Ruud Meijling en soms nog weer anderen "van vroeger".

Onvolprezen penningmeester was Hoeffelman. Waar speelden we en tegen wie? Van de velden herinner ik me dat we eerst een veld huurden in Zandvoort (van TZB, op de toegangsweg naar de Kennemer Golfclub), later in Blaricum, ook speelden we een tijd bij N.F.C. in Amstelveen, later nog een poosje in Amsterdam Noord alvorens definitief neer te strijken voor onze thuiswedstrijden in Nieuw Vennep. Onze tegenstanders waren A.F.C., H.F.C., V.O.C., Concordia, Victoria, U.D., Robur et Velocitas, H.V.V., H.B.S., Kampong maar ook tal van andere combinaties zoals die van KLM-vliegers, advocaten enzovoorts. David wist al vrij gauw een reguliere competitie te realiseren. De belangstelling voor recreatief voetbal op zaterdag was groot, vooral toen de vrije zaterdag er was gekomen. Zelf haakte ik als speler te vroeg af, eind jaren zestig. Na een winter van gekwakkel met de gezondheid besloot ik de kicksen aan de wilgen te hangen.

Hoogtijdagen waren de jubilea. We vierden het 35-jarig bestaan voetballend in het Olympisch Stadion in september 1956, met een onderlinge wedstrijd. Voor menigeen was dat de laatste keer van eigen voetbalactiviteit. Helaas was David Rahusen, onze grote animator, juist toen wegens griep afwezig. In 1961 werd het 40-jarig bestaan binnenskamer gevierd met een diner bij Atlanta van de gebroeders J an.en Jacob Sweering aan het Westeinde in Amsterdam. In 1981 werd het 60-jarig bestaan gevierd, met Dick Hooykaas als voorzitter in een grootse rol bij het diner, naar ik hoorde. Zelf was ik toen verhinderd en dat was extra betreurenswaardig omdat Dick als voorzitter een niet weg te denken figuur was geworden en dit helaas zijn laatste presentatie in onze kring was. Slechts een week later kwam hij volkomen onverwacht te overlijden.

Veel is veranderd, veel bleef bij de Black Devils toch gelijk. Het deed Arie van Beekum, Wim da Costa, Pieter Swens en mijzelf in ieder geval machtig veel deugd in 1989 te ervaren in De Rustende Jager, dat de vergaderingen onder leiding van Jur van der Lip en met Jaap Ellerbroek in de zo lang door David Rahusen vervulde rol verliepen met alle kolder van vroeger. In de kern was de sfeer nog als in de jaren vijftig en daarna. Het moge nog vele tientallen jaren zo blijven!

Kiek Giltay Veth

1991 - Black Devils 70 jaar

Black Devils in de jaren zestig

Flitsen uit de grijze oudheid, in dit geval van zo'n dertig jaar geleden. Het installatie-ritueel was toen nog aan de wrede kant, in het bijzonder door een medisch onderzoek ter plaatse, uitgevoerd door dokter Hans van Swol, in zijn tijd een niet geheel onbekend tennisser en tevens beroemd als televisie dokter die, ik geloof in een samenspraak voor twee heren met zijn psychiater-collega Musaph, de fijne details van het seksuele leven uit de doeken deed voor een groot publiek.

Eenmaal geïnstalleerd moest er gevoetbald worden. In mijn geval sloeg dat nergens op. Ik had alleen maar gehockeyed. Het daardoor ontwikkelde messcherpe spelinzicht werd, wat het voetbal betreft, niet ondersteund door enig technisch kunnen.
Ik denk dan nog niet eens aan bijzondere schaarbewegingen of het verzenden van kromme ballen met buitenkant voet. Nee, gewoon het vooruitkrijgen van de bal was een nauwelijks te overwinnen opgave. Ik fungeerde, gezien het feit dat ik, voor zover ik een been hád, exclusief linksbenig was, als linksbuiten. Een balletje achteruit of breed naar een medespeler die dan wel zéér dicht in de buurt moest zijn, kon er nog wel af. Van in- of uitdraaiende voorzetten was, gezien mijn bereik geen sprake. Het enige dat mij nog een soort zelfvertrouwen verschafte was het dragen van een oude hockeybroek, van een zware stof, met echte pijpen, en met zakken waar je, op ogenblikken waarop je terecht niet in het spel betrokken was, je koude handen kon opbergen.

Dat alles verhinderde niet het hebben van een duidelijke mening over de kwaliteiten van teamgenoten. Ik herinner mij een 'middenvoor', die beweerde ooit in het Nederlands elftal te hebben gespeeld. Hij kon inderdaad een beetje trappen, maar gezien zijn totale onbeweeglijkheid was het effect daarvan gering.

Dat verhinderde hem niet tweemaal 45 minuten -of speelden we toen tweemaal 35? - voortdurend te lopen schelden op de knulligheid en het onvermogen van zijn clubmakkers, zodat zijn opstelling telkens leidde tot grimmige ruzies die lichtelijk afbreuk deden aan het spelpeil.

Als de dag van gisteren herinner ik mij dat ik, ondanks alles, toch ook eens een keer gescoord heb. Dat was bij de (K)HFC, in Haarlem dus. Ik stond op een gegeven ogenblik niet op mijn plaats aan de lijn, maar meer naar het midden. Op een of andere manier kreeg ik een lekker stuiterende bal voor het enige werkzame been, het linker dus. Niet kijken, maar schieten. Een harde rugwind en een trage keeper waren behulpzaam: bal in de kruising.
In alle bescheidenheid riep ik, mij op de borst slaand: 'Piet Keizer'. In de opwinding interpreteerde ik wat het hoongelach van vriend en vijand moet zijn geweest, als luide toejuichingen. Jarenlang heb ik mijn gezin verveeld door, als we om een of andere reden in de buurt van (K)HFC waren, langs het veld te rijden. Er was dan altijd wel een van de kinderen zo vriendelijk om te vragen: 'Zeg pap, vertel nog eens hoe dat ook weer ging met dat doelpunt.' Het kon nauwelijks, maar het werd er steeds mooier op.

Tragiek was er ook wel eens. We hadden een enthousiast lid dat, gezien zijn conditie, zijn vrouw had moeten beloven dat hij niet meer zou spelen. Onder die voorwaarde mocht hij wel mee, voor de gezelligheid, naar de wedstrijden. Op een keer hadden we, doordat er iemand uitviel, voor de tweede helft een man tekort. We kletsten hem om. Hij zou meedoen, en wij zouden zwijgen als het graf. De keeper van de tegenpartij trapte een bal uit. Ons illegaal spelende lid ging elegant de lucht in om de bal op het hoofd te nemen. Toen hij weer beneden aankwam hoorden wij een krak: been

gebroken. Zwijgen hielp niet meer. Aangename herinneringen heb ik aan de keren dat een van mijn zonen wel eens mocht invallen bij acuut tekort aan manschappen. Hij s.peelde in de junioren van AFC. Een in die dagen vlug kereltje dat met zijn snelle beweeglijkheid in ons milieu aardig uit de voeten kon en vrijelijk kon rennen en scoren. We waren altijd wel zo verstandig om de tegenpartij te vragen of ze er bezwaar tegen hadden dat hij meedeed. Hij werd dan eens even bekeken en het eindoordeel luidde dan dat er geen bezwaar tegen was, laat staan gevaar in kon schuilen, hem maar mee te laten doen: een nog nietig ventje dat, indien al nodig, met gemak omver gekegeld kon worden. Het pakte dan wel eens anders uit, bijvoorbeeld toen we ergens met 7-3 wonnen, dankzij vier goals van datzelfde nietige baasje. In het onderhavige geval leidde dat ertoe dat hem het glas Cola na afloop, waarop hij een zeker recht meende te hebben, nauwelijks werd gegund - tenminste dat vertelde hij me een paar weken geleden, nog steeds verontwaardigd (hij is nu 36 - een echte veteraan dus).

Afgezien van de resultaten: het was puur geluk om als linksbuiten dat mannetje op de linksbinnenplaats naast je te hebben, onder 'balbereik' dus. Wat mij betreft waren er ieder jaar twee hoogtepunten: de reguliere competitiewedstrijd bij HVV, en een traditionele ontmoeting, buiten de competitie, in Broek in Waterland. HVV had de charme van die zeer Britse entourage, met het karakteristieke clubhuis. De gastvrijheid van de HVV-ers, het langdurige nazitten, het 'ik vond jou erg goed, hoe vond je mij'-toontje, de kwaliteit en kwantiteit van spijs en drank - dat was gezelligheid op hoog peil. Broek in Waterland mocht er ook wezen. Dat verrukkelijke veldje, aan de rand van het dorp, met een autochtoon publiek, een tegenstander met een ongetwijfeld robuuste maar faire speelstijl, en na afloop een niet eindigende meestal zwoele zomeravond die overliep van blonde pils en veel hartelijkheid uit de agrarische sector van de samenleving, dat was het leven zelf.

Dankzij goede betrekkingen met Otto Roffel, destijds directeur van het Olympisch Stadion, hebben we ooit eens een wedstrijd in dat stadion mogen spelen. Daar voel je je meteen erg belangrijk van. Dat had ook een beetje te maken met het feit, dat, tot mijn verwondering, de zijkanten van het veld iets lager bleken te liggen dan het middendeel. Voor mij betekende dat dat ik, om een bal nog een beetje vóór te krijgen, als het ware bergop moest trappen. Dat was, zelfs voor het begaafde linkerbeen, te veel. Slecht gespeeld dus, maar wél in het stadion, op de lijn van Piet Keizer. Wie kan me dat nazeggen?

Bij dat soort herinneringen verbleken die aan de keren dat het allemaal wat primitiever was: spelen op hobbelvelden, met een in ontbinding verkerende bal, een soort varkenskot als kleedkamer, een lange trog met ijswater als wasgelegenheid, en na afloop stuurs naar huis bij gebrek aan horeca faciliteiten. Dat kwam overigens maar zeer sporadisch voor, en bovendien moesten we in die tijd geen al te grote mond hebben. Omdat we nu eenmaal niet over een eigen veld en eigen accommodatie beschikten, wisselden we nogal eens van thuisbasis. De ene keer waren we daar gelukkiger in dat de andere. Het peil van de voorzieningen dat wij te bieden hadden was dan ook, laten we zeggen, 'wisselend'. Ik weet niet hoe het nu is - maar als huidige Black Devils net zoveel plezier hebben als wij destijds zit het wel goed. Dat zo'n ongeregeld gezelschap het zeventig jaar volgehouden heeft, wijst op een combinatie van hardnekkigheid en vitaliteit waar Ajax en PSV een voorbeeld aan kunnen nemen.

Herman Sandberg

1991 - Black Devils 70 jaar

Bespiegelingen van een 'tegenstander'

Van de euforie tijdens het Groningse Be Quick toernooi in mei maakte Wim van Balen slim gebruik door mij te vereren met de opdracht: "Hoe kijkt één der nestoren van de landelijke veteranencompetitie aan tegen de 'Black Devils'?"

Een reis door de geschiedenis van deze cohorte. Namen en personages verschijnen voor het geestesoog. Van David Rahusen, de 'Vader" van deze competitie tot Jan van Veen. Van Dick Hooykaas - door ons aller Lex von Oven hard-nekkig Daan genoemd - tot Jaap Ellerbroek. Maar ook nergens te plaatsen figuren als Jur van der Lip en Wil van der Smagt.
Wat deed mijn kompaan voor het leven Jules Hoefnagels besluiten in Driebergen te gaan wonen? Wil hij de herinnering bewaren aan het "Grote Bos", waar wij na menige wedstrijd 'Black Devils' versus 'Hercules' in dat zomerhuis belandden? Bij gebraden kippen en veel drank kregen de liederen van eigenaar John Bäck meer klank en de toespraken van Arie van Beekum een diepere betekenis. Een combinatie van factoren, die de vroege nevel extra verdichtte.

'Black Devils', een gezelschap, een gemeenschap of zo maar een vreemd clubje?

Een non-organisatie, die het presteert 70 jaar met één team op de been te blijven.
Een continuïteit, waarvan 'bestuurders' van elkaar niet weten waarmee zij bezig zijn, als ze al bezig zijn. Met een jaarvergadering, die naar onze indruk, het midden houdt tussen een bijeenkomst van de aandeelhouders van de NORO en een klasseavond van 2b.

Een uniek gegeven. Uniek vooral, omdat men erin slaagt het ondefinieerbare over te brengen op jongere representanten. De charme van deze jeugd deed het landelijk overleg eindelijk besluiten de 'Devils' te zien als serieuze gegadigden voor onze toernooien. Menig team zal hen echter als gastspelers missen, te meer daar wij in dat zelfde Groningen de indruk kregen, dat zij als 'vreemdgaanders' meer te bieden hadden. Mogelijk hebben zij het zeer charmante thuisfront te lang buiten ons gezichtsveld gehouden.

Het moge duidelijk zijn, dat de 'Devils' een hartelijke dankbetuiging en gelukwens van alle veteranen van toen en nu meer dan verdiend hebben.

Jan van der Burg Hercules

PR en Publiciteit ►

Black Devils haalde in het jubileumjaar 1991 regelmatig de krant. Op 29 augustus 1991 verscheen in de Regiokrant Haarlemmermeer het artikel "Black Devils zoekt haar eigen leden uit". Ook het Haarlems Dagblad besteedde aandacht aan het jubileum met de publicatie "Spelersvrouwen stelen de show bij jubileum Black Devils". Als afsluiting van de PR-campagne verscheen op 1 november 1991 in het Parool het artikel "Oude mannen van zeventig"

Voetbal van heren op leeftijd in Nieuw-Vennep jubileert

Black Devils zoekt z'n eigen leden uit

NIEUW-VENNEP • ERNA HOLDORP
MEDEWERKER

De voetbalvereniging Black Devils werd zeventig jaar geleden in Amsterdam opgericht. Een veteranenteam dat nooit traint, eens per week een wedstrijd speelt en eens per jaar een vergadering organiseert als aanleiding voor een feestelijk diner, waarbij geen vrouwen aanwezig mogen zijn. Het bestuur is nog steeds in opleiding, van een beleid is geen sprake en contributie wordt alleen betaald wanneer de kas leeg is. Zaterdag 31 augustus vieren de Black Devils het zeventigjarig bestaan met een toernooi in Nieuw-Vennep.

Lid worden van de Black Devils kan alleen op uitnodiging mooa ballotage door de leden. Ook het feit dat vrouwen niet bij het jaarlijkse diner aanwezig mogen zijn, doet een beetje denken aan een rotary. Toch is de voetbalvereniging, volgens de secretaris in opleiding J. Ellerbroek, geen eliteclub.

„Wij hebben wel de lollige aspecten van een rotary, maar tegenwoordig beslist niet meer de ballotage. Voetbal is geen elitesport, meer een democratische." Daar zijn de regels ook naar: „Er mag gescholden worden, maar het schoppen naar de tegenstander moet beperkt blijven. Iedere deelnemer wil zonder blessure uit de strijd te voorschijn komen om maandag weer gewoon aan het werk te kunnen", aldus Ellerbroek die zelf vanaf maandag directeur is van Alcatel (multinational in telecommunicatie).

Een nieuwe lid moet een beetje leuk kunnen voetballen, ouder zijn dan 35 jaar en passen in het gezelschap. Ellerbroek: „En dat betekent dat je goed grappen moet kunnen incasseren, want juist de vermeende status wordt door teamgenoten meedogenloos afgebroken. Meer criteria voor het lidmaatschap hebben we niet. Naar sociale status of geld wordt niet gevraagd."

Aspirant-leden spelen zes tot twaalf maanden mee in het team, voordat zij officieel lid worden of op eigen verzoek weer vertrekken. En ook wat de vrouwen betreft zijn de heren heel soepel. „Slechts eenmaal per jaar 'vergaderen' wij als voetballers onder elkaar. Bovendien hebben onze vrouwen er geen enkele behoefte aan om iedere zaterdag weer aanwezig te zijn bij een wedstrijd. Maar wanneer ze na afloop een borreltje mee willen drinken, zijn ze van harte welkom."

De Black Devils werden op 7 november 1921 opgericht door oud-DDV-voorzitter Johan Nielsen en de portretschilder Bernard van Vlijmen. Waarschijnlijk hebben zij met veteranen van de vooroorlogse voetbalvereniging RAP uit Amsterdam de vereniging opgericht, maar bewijzen daarvoor zijn er niet. De Black Devils vergaderen niet, en dus bestaan er ook geen notulen of ander archiefmateriaal. De naam dankt de vereniging aan het zwarte tenue van de spelers, wat overigens de scheidsrechter dwingt in een gekleurd shirt aan te treden. Tegenstanders zijn totaal elf (vergelijkbare) veteranenteams in Noord- en Zuid-Holland.

De Black Devils in vol ornaat.

Ellerbroek: „Het leuke daarvan is dat je die mensen net zo goed kent als je eigen teamgenoten. Voor en na de wedstrijd is het ook altijd heel gezellig. Maar tijdens de wedstrijd gaan we er, binnen onze regels, altijd hard tegen aan."

De voetbalvereniging telt slechts één team dat bestaat uit zestien leden. De aanvoerder regelt de wedstrijd en zorgt er iedere zaterdag voor dat minstens elf leden paraat zijn. Dertien jaar geleden leek het einde van de vereniging nabij toen er nog maar zes spelende leden waren. Reden voor Ellerbroek, zelf al zeventien jaar lid, om actie te ondernemen. „Ik heb in mijn eigen omgeving mensen gevraagd lid te worden en vervolgens een voetbalveld gezocht waar het gezelliger spelen was dan in Amsterdam. Sinds die tijd spelen wij op het DIOS-terrein in Nieuw-Vennep. Er zijn nog steeds leden die vinden dat de club in Amsterdam moet spelen. Maar dat zal er nooit van komen denk ik. Tenslotte komen de leden alleen om te voetballen en is er dus ook niemand die zich inspant om een ander veld te vinden."

Secretaris in opleiding J. Ellerbroek. • FOTO UNITED PHOTOS DE BOER • GERALD VAN DAALEN

Officieel worden spelers van Black Devils lid voor het leven. Ellerbroek: „Het lidmaatschap opzeggen kan niet. Gewoon wegblijven en niet meer betalen is wel mogelijk en dan wordt de naam vanzelf van de ledenlijst geschrapt. In de loop van zeventig jaar heeft de vereniging circa tweehonderd leden kunnen noteren, waarvan er nu nog zestig op de ledenlijst staan."

Zaterdag 31 augustus wordt het zeventigjarig bestaan van de vereniging gevierd met een toernooi op het terrein van DIOS, waarbij ook de vrouwen van harte welkom zijn. Naast voetballen wordt die dag door de Black Devils cabaret opgevoerd. Ook de vrouwen en enkele tegenpartijen hebben volgens Ellerbroek plannen voor een toneel- of cabaret uitvoering om het lustrum uitbundig te vieren. Vervolgens staat voor november nog een feestelijk diner op het programma, maar dan moeten de echtgenotes thuisblijven.

Ellerbroek: „Wij zijn een losgeslagen gezelschap, een groep die zichzelf aanvult door mensen uit te nodigen lid te worden. Het is eigenlijk een mirakel dat wij zonder enige vorm van structuur al zeventig jaar bestaan."

Jensen wint titel van Arnolduspark

HOOFDDORP • AA

Peer Jensen heeft afgelopen zondag de kampioenschappen van Tennisclub Arnolduspark op zijn naam geschreven. In de E-klasse versloeg hij Michiel de Beet in de finale met 7-5 en 7-5. In de sterkste vrouwencategorie won Berta Elzinga in twee sets van Angelique Vermeulen. De damesdubbel werd gewonnen door Ineke Egthuyse en Ineke Blijleven.

Spelersvrouwen stelen show bij jubileum Black Devils

NIEUW VENNEP • KEES JONGSMA
MEDEWERKER

Alle glorieuze voetbalherinneringen aan de Black Devils, zeventig jaar lang zorgvuldig verzameld, werden op de jubileumdag opgehaald. Spelers, aanhang en alle andere bezoekers verkeerden aan het einde van de zaterdagavond in een meer of mindere gezonde staat van dronkenschap. Ver na middernacht vertrok iedereen naar huis. Het voetbaltoernooi op het veld van DIOS en het feest waren ten einde. Het bestuur van de Black Devils deed nog dezelfde nacht een vergeefse poging de organisatie voor het volgende lustrumfeest rond te krijgen.

Rond elf uur zaterdagochtend, de openingstoespraak had hij net achter de rug, haastte Jurrien van der Lip, de voorzitter van de Black Devils, zich naar de kleedkamer. Met een gebruind en iets te dik lijf kleedde hij zich om voor de eerste wedstrijd van zijn team. Zijn knie ging zorgvuldig in een speciale bandage. „Ik speel maar één wedstrijdje mee", verklaarde Van der Lip. „Na de vorige wedstrijd lag mijn hele been in puin. Een jaar lang heb ik op krukken moeten lopen."

De Black Devils vierden zaterdag 31 augustus met een kleine driehonderd genodigden hun 70–jarig jubileum met een voetbaltoernooi op het DIOS–terrein en een feest in de Rustende Jager. Veel clubs met een roemrucht verleden gaven op het lustrum acte de présence. HBS, vier maal landskampioen en vijftig jaar onafgebroken spelend in de hoogste klasse van de KNVB, was er. Ooit hadden de Hagenaars Bep Bakhuis in hun midden. Ook AFC uit Amsterdam, een voetbalclub waar veel

Voorzitter Jurriën van der Lip op het DIOS-veld in gesprek met de arbiter *•UNITED PHOTOS DE BOER •ROB HENDRIKS*

thuiswedstrijden van de club werden afgewerkt naast of soms in het Amsterdamse Olympisch Stadion. De vereniging speelt, al 70 jaar lang met een elftal, alleen op zaterdagmiddag in een speciale veteranencompetitie. De spelers zijn min of meer prominente leden uit de sanog langer te voetballen." Tijdens het lopende diner werd de ene na de andere denigrerende grap gemaakt. De voetbalkwaliteiten van de spelers werden door de vrouwen met een korreltje zout genomen. Zij benadrukten in hun grappen dat het de mannen niet zozeer om het

toppers in hun nadagen een balletje komen trappen, maakte de gang naar het DIOS–veld. Jack van Gelder was de ster die het Amsterdamse team allure moest geven. In de openingswedstrijd werd hij al na vijf minuten van het veld gestuurd. De scheidrechter was zijn gemekker meer dan zat. Ook van de partij waren Be Quick uit Groningen en de Koninklijke HFC uit Haarlem. Bij de KHFC stond Wietze Couperus, de enige oud–international van het toernooi, in de spits. Hij scoorde nog regelmatig. DIOS uit Nieuw Vennep, de enige vereniging zonder landelijke roem, won het toernooi. De Black Devils zelf legden beslag op een vijfde plaats.

De Black Devils werd in 1921 in Amsterdam opgericht. Oud–voetballers wilden ongedwongen de gelegenheid hebben om nog een partijtje te spelen. De menleving. Ze kunnen op voorspraak lid worden van de vereniging en moeten eerst een strenge ballotagecommissie passeren. Tegenwoordig spelen de Black Devils hun thuiswedstrijden op het terrein van DIOS in Nieuw Vennep. „Hier betalen we duizend gulden voor een heel seizoen. De huur van een veld naast het Olympisch stadion kostte duizend piek per keer", verduidelijkt de penningmeester. De spelersvrouwen werden tot voor kort niet bij de activiteiten van de club getolereerd. Nu stalen ze de show met een wervelend cabaret.

„Democratie, democratie", mopperde voorzitter Van der Lip dan ook bij het zien van het optreden van de vrouwen. „Dit alles is alleen maar mogelijk door een verregaande vorm van inspraak. We zijn de macht over de Black Devils kwijt. Nog even en de vrouwen verbieden ons voetballen te doen was, maar meer om de drank die na afloop van de wedstrijden in overmaat moet vloeien. Een spelersvrouw: „Laatst was ik met mijn man, na een wedstrijd van de Black Devils, op visite bij kennissen. Viel hij toch tot twee maal toe in slaap. Hij zat gewoon zijn roes uit te slapen. We zijn, dat begrijp je natuurlijk wel, nooit meer uitgenodigd."

Voorafgaand aan het diner in de Rustende Jager overhandigde Wim van Balen aan voorzitter Van der Lip het voor dit jubileum samengestelde lustrumboek. De uitgave bevat naast een historische schets van de vereniging een aantal unieke foto's van vooroorlogse wedstrijden in het Olympisch stadion. Vele leden hebben hun bijdrage geleverd aan de totstandkoming van het boekwerk dat niet in de handel verkrijgbaar is.

Oude mannen van zeventig jaar

door MARK VAN DEN HEUVEL

AMSTERDAM – 'Georganiseerde chaos', zo kan Black Devils uit Nieuw Vennep het best omschreven worden. Wat overheerst is de verbazing over het feit dat zo'n stelletje ongeregeld het zo lang heeft volgehouden.

Black Devils (beter: 'Veereniging tot verbetering van het Zedelijk Bewustzijn der Black Devils') werd in 1921 opgericht en bestaat volgende week donderdag zeventig jaar. Op zich niks bijzonders, maar Black Devils heeft in die zeventig jaar nog nooit een eigen veld gehad, geen trainer, geen kantine, laat staan eigen kleedlokalen.

Bovendien bestaat en bestond Black Devils uit slechts één elftal. Voor het lidmaatschap werd nog origineel streng, maar volmaakt willekeurig 'geballoteerd' en voetbalkwaliteiten spelen geen enkele rol van betekenins. Dat valt op te maken uit de woorden van ex-speler' Herman Sandberg, voormalig hoofdredacteur van Het Parool: '. . . het vooruitkrijgen van de bal was een nauwelijks te overwinnen opgave'.

Het hebben van de juiste connecties was belangrijker, zoals het een elitaire club betaamt. En boven alles het bereiken van een bepaalde leeftijd, want Black Devils bestaat uitsluitend uit spelers die de veteranen-leeftijd van 35 jaar hebben bereikt. Dat het lidmaatschap een heel leven lang geldig blijft is echter een geruststellende gedachte.

Voor Black Devils werd in 1970 zelfs een speciale competitie opgezet. Aan deze competitie, die geen kampioenen of degradanten kent, wordt deelgenomen door gerenommeerde oude clubs als AFC, KHFC, Kampong, Hercules, VOC en Victoria.

Black Devils mag dan 'pas' zijn opgericht in 1921; de basis werd, naar alle waarschijnlijkheid, veel eerder gelegd. Bij het vooroorlogse RAP, samen met het Haagse HVV de eerste Nederlandse Europa Cup-deelnemer. Een onbevestigde lezing luidt dat Black Devils werd opgericht door een veteranen elftal van RAP bij het ter ziele gaan van die club. Het shirt van Black Devils heeft dezelfde kleur als dat van het oude Rap: zwart.

Het instituut Black Devils heeft tegenwoordig 60 leden, van wie 18 spelers nog actief zijn op zaterdagmiddag. Eerst in Amsterdam, op bijvelden van het Olympisch stadion en in de Watergraafsmeer, later in Amstelveen en Amsterdam Noord (NFC), (Rood-Wit), en tegenwoordig als onderhuurder van DIOS in Nieuw Vennep.

Black Devils-leden zijn meestal uitgerangeerde hockeyers en tennissers (ex-Nederlands kampioen Van Swol), afkomstig uit de advocatuur (oud-minister Scholten, Giltay Veth) en rechterlijke macht (politie-rechter Stradmeyer en de kantonrechters Da Costa en Swens). Aangevuld met wat verdwaalde journalisten en reclamejongens kan Black Devils bogen op een smetteloze reputatie.

Eerste elftal-speler Wim van Balen: "Onze leden zijn allemaal mensen, die niet langer in de reguliere veteranencompetitie wilden spelen. Daar wordt in het wilde weg geschopt en geslagen; bij ons houden ze het netjes. En mensen met vedette-neigingen zijn niet welkom. Vraag dat maar aan Jack van Gelder."

Het gevoel dat sommige buitenstaanders bovenal overheerst is de verbazing. Bij voorbeeld over de inmiddels rijke historie van Black Devils, een non-organisatie, die lange tijd niet was aangesloten bij de KNVB. "Nog niet zo lang geleden dreigde de 'gemeenschap' uit elkaar te vallen. Maar," zegt Wim van Balen: "Door toedoen van een paar jonge jongens is de club weer nieuw leven ingeblazen."

Het voetballen is van ondergeschikt belang, erkent ook voorzitter Jurrië van der Lip. '. . .Voor de geoefend toeschouwer was en is het niet om aan te zien en zo zal het altijd blijven . . .

Maar waar schuilt dan het geheim ? Want de illusionisten, Devils, zijn springelevend en hebben toekomst. Sandberg geeft in de Lustrum uitgave van het clubblad uitsluitsel. De verbazing heeft plaatsgemaakt voor diep respect. 'Dat zo'n ongeregeld gezelschap het zeventig jaar volgehouden heeft, wijst op een combinatie van hardnekkigheid en vitaliteit waar Ajax en PSV een voorbeeld aan kunnen nemen'.

Reikhalzend wordt nu al uitgekeken naar de Herenavond in de Rustende Jager, waar het jubileum zijn hoogtepunt beleeft.

1996 - Black Devils 75 jaar

De afgelopen jaren was Black Devils opnieuw zeer actief zowel in het veld als daarbuiten. Broodnodige nieuwe leden kwamen de vereniging versterken na geballoteerd te zijn en benoemd tijdens de Algemene Ledenvergaderingen. Deze vergaderingen werden niet meer uitsluitend gehouden in het vertrouwde Americain Hotel maar ook in het Sonesta Hotel, bij roeivereniging “De Hoop” aan de Amstel, bij restaurant De Einder in Rijsenhout en bij Hotel-Restaurant de Rustende Jager in Nieuw-Vennep.

Op initiatief van de toenmalige aanvoerder en “regelaar” Wim Vervoort werd afscheid genomen van het oorspronkelijke zwart-wit tenue en voor een nieuw tenue gekozen dat voor het eerst werd gedragen tijdens een vriendschappelijke wedstrijd tegen HBS in Den Haag.

Toernooien

Black Devils speelde in 1994 het invitatie toernooi KHFC 115 jaar en het jaar daarop werd in 1995 uitgenodigd mee te doen aan het invitatie toernooi AFC 100 jaar, dat werd gehouden op het sportpark ”Goed Genoeg” in Amsterdam. Bij uitzondering werd ook aandacht besteed aan cultuur in de vorm van een bezoek aan het Rijksmuseum in Amsterdam, eveneens georganiseerd door Wim Vervoort.

Black Devils in nieuw tenue
tijdens wedstrijd tegen HBS Den Haag

1995 – Black Devils
bij invitatietoernooi 100 jaar AFC

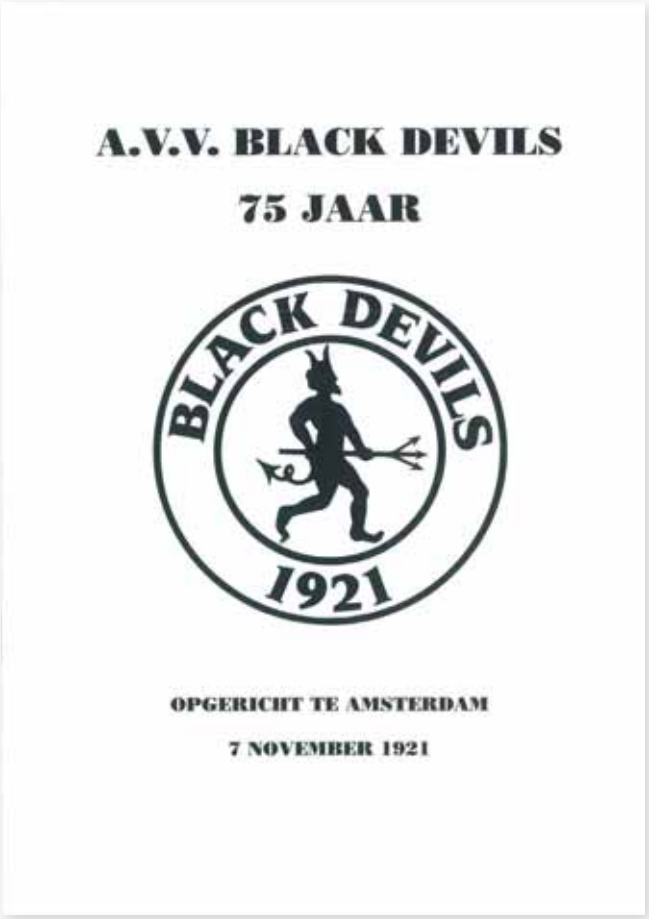
A.V.V. BLACK DEVILS

75 JAAR

BLACK DEVILS 1921

OPGERICHT TE AMSTERDAM

7 NOVEMBER 1921

1996 – Lustrumtoernooi
Black Devils 75 jaar

Het Lustrumtoernooi “Black Devils 75” jaar werd bij DIOS in Nieuw-Vennep gespeeld met als tegenstanders de veteranenelftallen van AFC, HVV, Quick, HBS, KHFC, VOC, Hercules, Kampong en Victoria.

“De Heeren-op-stap”
Het hoogtepunt van dit 15e lustrum bestond uit een 2-daags bezoek aan Landgoed “Het Huis te Eerbeek” op 8 en 9 juni 1996.

Voor deze gelegenheid was er een extern boot-camp bureau ingehuurd. Onder de deskundige leiding van Peter Oversteegen werd er met kano’s gevaren, gewandeld, gefietst en gestept. Ook aan het klootschieten en boogschieten werd door alle Devils meegedaan wat hilarische tonelen opleverden.

Na een uitgebreid lustrumdiner op de 1e avond werd na afloop vanaf 23.00 uur nog een onderling partijtje gevoetbald op het gazon voor het hotel. Vermeld moet nog worden dat de weinige hotelgasten direct na binnenkomst van de voetballers geschokt en in allerijl waren vertrokken.

Volgens onbevestigde berichten werd het “Huis te Eerbeek” enkele weken na het bezoek van Black Devils failliet verklaard.

8 en 9 juni 1996 - Weekend Landgoed “Huis te Eerbeek” ter gelegenheid van het 75 jarig bestaan.

2001 - Black Devils 80 jaar

In de afgelopen jaren werd een serieus begin gemaakt met de broodnodige verjonging van het elftal. Op de Algemene Ledenvergaderingen die werden gehouden in het Lisser Spijshuis en Les Jumeaux in Bennebroek werden in totaal 13 nieuwe spelers vanaf 35 jaar lid, na een aantal wedstrijden op “proef” te hebben gespeeld.

Deze “verjonging” betekende niet automatisch een verbetering van het spelpeil zoals duidelijk werd tijdens de “Vaders-Zonen” wedstrijd die in september 2000 bij DIOS werd gespeeld.

Tijdens de gezellige nazit in huisje ”Weltevree” van de familie Kulk in Nieuw-Vennep werd hierover nog lang nagepraat.

Wim Vervoort, de onvermoeibare “regelaar” zorgde in het jubileumjaar 2001 opnieuw voor een cultureel uitje. Na een eerder optreden van Paul van Vliet in schouwburg “De Meerse” in Hoofddorp bezochten de Devils en hun dames de “Boogie and Blues” avond die opnieuw in “De Meerse” werd gehouden. En, niet te vergeten werd er in deze periode ook nog enthousiast gevoetbald, zowel in competitieverband als bij de diverse invitatie toernooien.

Invitatie toernooien
In 1999 waren De Devils te gast bij het invitatietoernooi KHFC 100 jaar en in datzelfde jaar deden wij mee aan het landelijke ONEC toernooi voor verenigingen van de Klassieke Veteranencompetitie.

1991 – Black Devils bij het ONEC toernooi voor verenigingen van de Klassieke Veteranen Competitie

In het jaar 2000 werd deelgenomen aan het Concordia Lustrum toernooi in Delft en in mei 2001 deden Black Devils mee aan het Be Quick veteranen toernooi in Groningen waarbij voor de dames een apart tennistoernooi was georganiseerd.

Er werd voor dit toernooi overnacht in het Familie hotel in Paterswolde en op zondag werd na het toernooi een fietstocht georganiseerd. Toen wij na enige tijd Duits hoorden spreken bleek dat organisator Vriesendorp zijn fietskaart ondersteboven aan zijn stuur had bevestigd.

2001 – Veteranen toernooi Be Quick Groningen

Bezoek aan "The London Eye" op 6 en 7 mei 2001

In de maand mei van het lustrumjaar 2001 werd een bezoek gebracht aan London. Na de overtocht met de Stenau Line werd dankzij de goede contacten van Maarten Jongejan met de architect een ritje gemaakt in "The Eye of Londen" het hoogste observatie rad in de wereld, onder de Black Devils beter bekend als "Maarten's Wiel".

The London Eye – "Maarten's Wiel"

’s Middags werd de wedstrijd Wimbledon-Aston Villa bekeken in het Selhurst Park Stadium terwijl de spelersvrouwen erop uit trokken om te shoppen of een museum te bezoeken. Daarna werd gezamenlijk gegeten in The Travel County Hall waar ook werd overnacht.

De volgende dag werd doorgebracht met een rondrit door Londen en een ontspannend boottochtje over de Theems om daarna met de Stenau Line weer terug te keren naar Hoek van Holland.

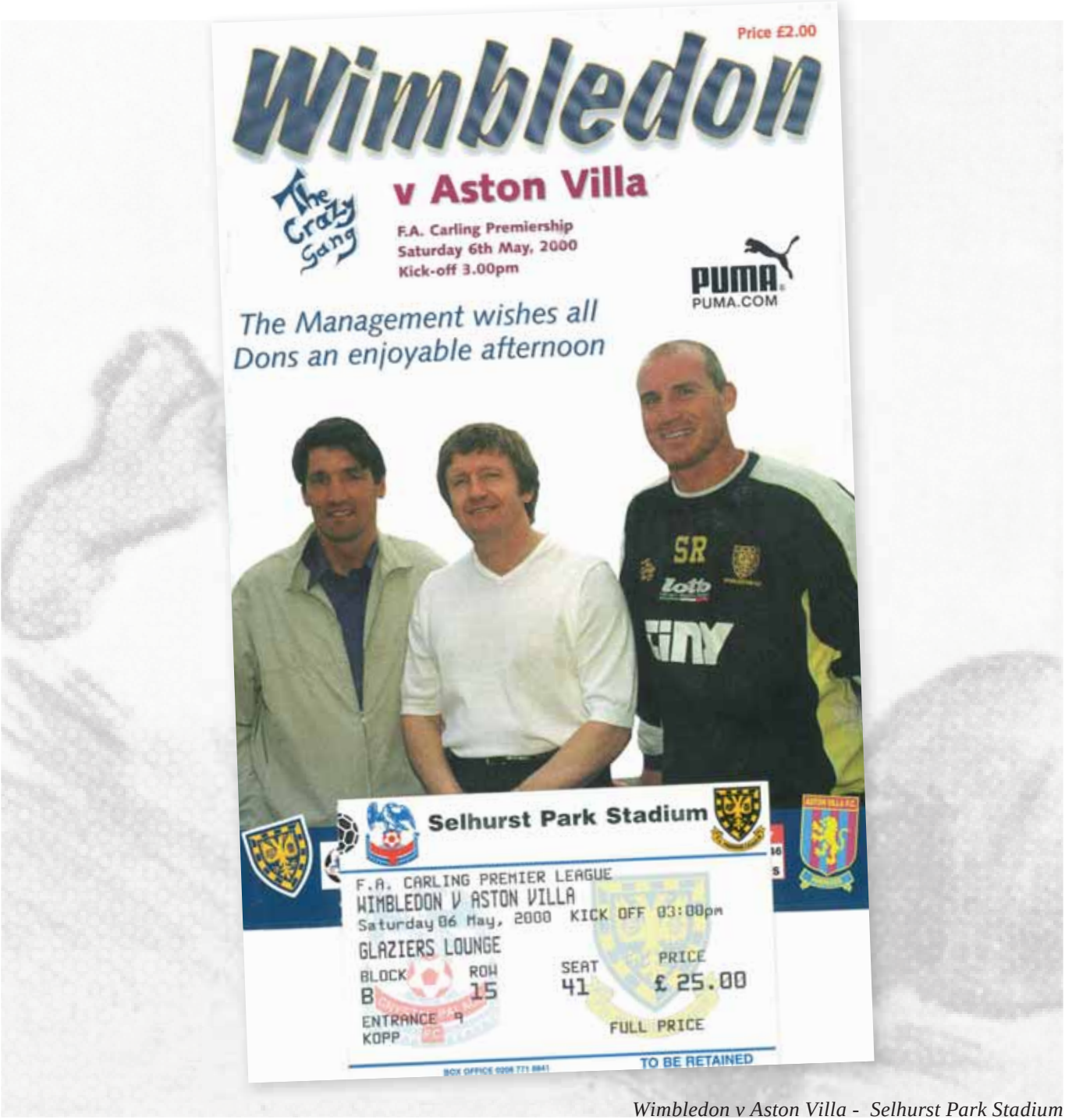

Wimbledon v Aston Villa - Selhurst Park Stadium

Black Devils - *dat is een way-of-live*

In dit artikel wordt door de toenmalige secretaris Jaap Ellerbroek haarfijn uit de doeken gedaan waar Black Devils voor staat en hoe de vereniging zich na 80 jaar met 1 elftal heeft kunnen handhaven.

Dezelfde secretaris zorgde er destijds voor de verhuizing van Rood-Wit uit Amsterdam-Noord naar SV DIOS in Nieuw-Vennep waar de vereniging ruim 35 jaar gastvrijheid genoot voor haar thuiswedstrijden en gebruik kon maken van alle faciliteiten.

'The Black Devils, dat is een way of life'

Elf gentlemen in het zwart lachen zich de ballen bij DIOS.

Zo af en toe hoor je op zaterdag weleens fluisteren langs de lijn: wat doen die zwarte mannetjes op het veld? Sportpark De Trapschans herbergt méér voetbalverenigingen dan DIOS alleen. Elf in het zwart gekleede heren werken er tweewekelijks hun thuiswedstrijden af. The Black Devils, noemen ze zich. Een geheime, duistere sekte?

'Nee. Er is niets geheimzinnigs aan', verklapt Jaap Ellerbroek. Hij is de secretaris-in-opleiding van de mini-voetbalclub The Black Devils, die nu alweer zo'n 20 jaar te gast is bij DIOS. De vereniging is ooit in 1921 in Amsterdam opgericht. 'Hoe dat precies in zijn werk gegaan is, weten we niet meer. Het vermoeden bestaat dat The Black Devils is voortgekomen uit een veteranen-elftal van de Amsterdamse club RAP, de club die ooit kampioen van Nederland werd en ongeveer gelijktijdig met de oprichting van onze vereniging ter ziele ging.'

The Black Devils heeft nooit meer dan één elftal gehad. Tot een eigen veld of clubhuis is het nimmer gekomen. The Black Devils is de enige voetbalvereniging in Nederland die geen onderdeel uitmaakt van de KNVB en dus ook geen gelden voor haar leden afdraagt. De club bestaat al zo lang dat zij door de Voetbalbond wordt gedoogd. De wilde competitie waaraan The Black Devils meedoet, samen met veteranen-elftallen van roemruchte clubs als AFC, Koninklijke HFC en De Quick, staat de Bond eveneens oogluikend toe.

De club speelde haar wedstrijden vroeger in Amsterdam. 'We hebben een tijdje in Amsterdam-Noord bij Rood-Wit gespeeld. Op een gegeven moment werd het daar zó verschrikkelijk ongezellig, dat we graag ergens anders naar toe wilden. We hoorden er gewoon niet bij. Ik woonde toen al in Nieuw-Vennep en er speelden al wat Haarlemmermeerders in het elftal, dus heb ik voorgesteld aan DIOS te vragen of we daar de thuiswedstrijden mochten afwerken. Iedereen vond dat prima. We zijn inmiddels al weer zo'n twintig jaar te gast bij DIOS.'

Goed, geen duistere sekte dus, maar gewoon een groep veteranen die voetbalt. Toch is The Black Devils niet zomaar een voetbalclub. 'The Black Devils, dat is een way of life,' weet Ellerbroek. 'Mensen die één dag in de week de hele wereld relativeren. We hebben absoluut geen pretenties op voetbalgebied. De Black Devils is een manier van omgaan met elkaar. Het komt erop neer dat we niets serieus nemen en met alles de spot drijven. De keeper die de bal door zijn benen laat gaan, hoort dat drie weken later nog. Dan lachen wij ons de ballen. Het heeft iets studentikoos. Er gelden eigen regels en wetten waarvan de meeste niet eens expliciet omschreven staan.'

Zo heeft de club bijvoorbeeld geen financieel verslag. De penningmeester roept af en toe dat de kas leeg is en dan wordt er weer gestort, zegt Ellerbroek. Gekscherend: 'Momenteel is Jan Kulk de penningmeester. Ik heb gezien dat hij begonnen is met de verbouwing van één van zijn benzinestations. Ik denk dat hij dat aardig heeft kunnen bekostigen uit de clubkas, anders had hij het niet gered.'

De secretaris-in-opleiding graaft in zijn geheugen, zoekend naar een juiste typering voor zijn club. Hij herinnert zich een radio-interview dat hij ooit weggaf, samen met een ploeggenoot. 'Ik kwam daar in keurige kleding aan, maar mijn teamgenoot arriveerde in zijn voetbalkleding. Korte broek, aktentas in zijn hand en voetbalschoenen aan. Kun je je het voorstellen, zo'n oude man die zo eventjes doodserieus binnenkomt? Ze lagen dubbel van het lachen in de studio. Dát is nou onze vereniging ten voete uit', aldus Ellerbroek.

Hij vervolgt: 'Je moet natuurlijk in het elftal passen, dat staat vast. Iedereen wordt op hak genomen. Je moet een beetje kunnen voetballen, maar niet té fanatiek zijn. We willen winnen, maar iedereen moet op maandag wel weer aan de slag kunnen. Er worden dus geen slidings op enkels gemaakt. Je zit na afloop toch weer uitvoerig met elkaar aan de borrel. Je voetbalt tegen eerlijke mensen en niet tegen anonieme schurken.'

Toetreding tot deze way of life is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Je kunt je niet aanmelden als lid, je kunt hoogstens worden gevraagd. 'En dan nog word je pas aangenomen nadat je buitengewoon zwaar op de proef bent gesteld, om niet te zeggen, suf bent getreiterd. Als je eenmaal lid bent, dan blijf je dat. Je kunt niet meer opzeggen. Er raken weleens leden zoek, dan zijn we het adres kwijt. Het is een vriendenclub. Als we een keer ruzie maken, dan kan het zo afgelopen zijn. Ik denk dat iedereen zich dat wel realiseert. Zo'n club als de onze, dat is toch iets unieks. Daar moet je heel zuinig op zijn.'

Zo langzamerhand is The Black Devils dus met het dorp Nieuw-Vennep in het algemeen en DIOS in het bijzonder verweven geraakt. Jaap Ellerbroek: 'We horen niet helemaal bij de DIOS-familie, maar we bengelen er toch een beetje aan. We hebben bijvoorbeeld barbediening van Tinus Spreeuw, dat is vaste prik. Wij kijken natuurlijk een beetje van een afstand naar DIOS. Je ziet dat dan allemaal functioneren en in de loop der jaren groeien. Het is een echte dorpsclub. Ik denk dat de ambitie niet te groot moet worden. Fuseren is ook niks. Die typische DIOS-cultuur moeten ze vasthouden, dat is fantastisch. Mijn zoon heeft bijvoorbeeld vroeger op DIOS gezeten. Voetballen kon hij niet zo goed, maar hij kreeg daar ook iets anders mee, ik noem dat een stukje opvoeding. Ik heb daar respect voor. DIOS is eigenlijk de Black Devils in het kwadraat.'

Black Devils – dat is een way of life

Gezocht: goede after-voetballers

In 1999 verscheen Black Devils opnieuw in de pers met een artikel in het NRC met de kop gezocht: goede after-voetballers.

AVV Black Devils, met rechtsachter Paul Heijnis. (Foto Louk Roëll)

KEURKORPS

Gezocht: goede after-voetballers

Door PAUL DE LANGE

De Amsterdamse Voetbal Vereniging Black Devils mag een exclusieve sportclub genoemd worden. In november bestaat Black Devils 78 jaar en al die tijd heeft de vereniging maar één elftal gehad. „Het is onmogelijk om zelf lid te worden", verklaart speler Paul Heijnis (45).

Aspirant-leden worden voorgedragen door de spelende leden en krijgen vervolgens twee seizoenen de tijd om te bewijzen of ze aan de strenge eisen van het lidmaatschap voldoen. Wat die eisen zoal zijn? Heijnis: „Behalve de nodige voetbalcapaciteiten moeten nieuwe leden over een gezonde dosis humor en incasseringsvermogen beschikken. Wij zijn namelijk een studentikoos gezelschap en houden er van om elkaar op een leuke manier af te zeiken. Ook moet een nieuw lid beschikken over een gedegen derde helft omdat het after-voetbal bij ons heel belangrijk is."

Op de jaarvergadering, die overigens maar eens in de twee jaar wordt gehouden, worden aspirant-leden voorgedragen door de voorzitter. Alle leden van Black Devils – ook oud-voetballers van soms al ver in de tachtig – mogen deelnemen aan de stemming. Het aspirant-lid dat wordt gekozen, mag zich voor de rest van zijn leven lid van Black Devils noemen.

De voorzitter is overigens de enige persoon die een officiële status binnen de vereniging heeft. „De overige leden zijn per definitie in opleiding", lacht Heijnis. „Sommigen al dertig jaar."

Black Devils heeft geen eigen terrein, maar is 'gastspeler' op de velden van een vereniging in Nieuw-Vennep. Het enige team van de club komt uit in een veteranencompetitie. Getraind wordt er nooit. „Wij zijn allemaal ouder dan 35 en moeten het hebben van onze techniek. En techniek leer je niet meer na je 35ste."

Dit is de negentiende en allerlaatste aflevering van een serie over opvallende sportploegen.

NRC Publicatie – Gezocht: goede after-voetballers

2006 - Black Devils 85 jaar

In deze periode werd de verjonging van de vereniging verder doorgezet. Dit werd vooral duidelijk in een éénmalige Vaders-Zonen wedstrijd die bij DIOS wordt gespeeld.

Na afloop werd het Black Devils clublied, gecomponeerd door Black Devil Rolf Delfos, van beroep jazz/rock saxofonist, uit rijkelijk gesmeerde kelen uit volle borst meegezongen. *De volledige tekst van het clublied staat vermeld in de appendix en op de website.*

Baby boomers en generation X
Black Devils 2000-2010 *Jan Pieter Ellerbroek*
Na een kleine twintig jaar sta ik in september 2000 weer de 'Trapschans' in Nieuw-Vennep, het veld van DIOS. In 1981 was ik nog met pek en veren vertrokken, omdat ik me had aangemeld bij de lokale concurrent (SMS).

September 2000 dus, een onderling partijtje tussen de oude ouwe garde en de oude nieuwe garde van de Black Devils. Met veel geluk punter ik de bal in de kruising en even later wordt het contract door Ellerbroek sr getekend. Ik ben in de ogen van de Devils namelijk nog minderjarig. Black Devils denkt voor een prikkie een magistrale aankoop te hebben gedaan.
Mismanagent is eigenlijk de rode draad in de geschiedenis van de Black Devils.

Het is even wennen. Omdat ik als kleine jongen al groupie was van de Devils, denk ik dat ik het wel begrijp. Maar dat valt tegen. Structuren zijn er tot mijn stomme verbazing helemaal niet. Iedereen bij de Black Devils, behalve de voorzitter, is "i.o.". "In opleiding". Niemand is zeker van zijn plek binnen of buiten het veld. Machiavelli had het niet beter kunnen bedenken. Het duurt even voordat ik de lijnen zie.

Onderling partij oude tegen nieuwe garde.

Er zijn spelende leden, er zijn spelende leden “in opleiding” en er zijn invallers. Heel veel invallers. Honderden. Er wordt niet getraind dus blessures zijn aan de orde van de dag. Het is iedere week weer afwachten welke elf bij de aftrap op het veld staan. Ik heb al snel door dat het niet ongunstig is om je vrijwillig op te geven als wissel voor de tweede helft, omdat er voor rust meestal wel 2 of 3 man zijn uitgevallen.

Tot en met 2004 is het management nog in handen van Peter Kopp. Peter heeft de look en feel van Ralph Ternauw, de bekende creatie van Kees van Kooten. Gebruind, gladgeschoren, strakke coupe, geen rimpels. Voor een buitenstaander is het onmogelijk om zijn leeftijd te schatten. Dr Schumacher likt er zijn handen bij af. Hij imiteert in het veld Franz Beckenbauer en is op zijn best als we met witte uitshirt-met-zwart-embleem-op-de-borst spelen. Peter stelt op een zeker moment voor om de duivel te vervangen voor een adelaar.

Normaal gesproken duurt het vijf jaar voordat een spelend-lid-in-opleiding zijn opwachting mag maken bij de jaarvergadering, maar in mijn geval is dat al veel eerder gepiept. Ik houd er rekening mee dat ik tot diep in de nacht in een café moet zitten om daarna naakt in de vergadering een bal hoog te houden. Dat valt enorm mee.

Er worden wat slecht voorbereide vraagjes gesteld en dat is het wel. Terecht verdenken mijn teamgenoten het bestuur van nepotisme. Lang kan ik echter niet van mijn luxe positie genieten, want ongeveer een week na de inauguratie ben ik opeens manager.
“In opleiding”, natuurlijk. Ik verdenk het bestuur en Peter Kopp van een opzetje.

De opdracht is om wekelijks elf man op het veld te krijgen. De beschikbare spelers vormen een totaal niet homogene groep. De harde kern is een mix van Babyboomers en Generation-X. Volgens de sociologen niet de meest gelukkige combinatie. Muziek interesses lopen uiteen van de Gerry and the Pacemakers tot en met Madness. En qua humor loopt het ook stroef.

Ik begrijp in eerste instantie mijn opdracht verkeerd. Ik meen dat ik als manager i.o. schatplichtig ben aan het bestuur en resultaten moet boeken. Bij mijn eerste donderspeech in de kleedkamer sta ik te beven als een rietje, klamme zweet op de rug en slaat mijn stem over als ik de mannen tot meer inzet en enthousiasme wil manen. Ik heb bovendien het briefje met de opstelling thuis laten liggen. Natuurlijk leiderschap is een kwaliteit die mij niet is toebedeeld.

Komt bij dat mijn voetbal capaciteiten ook al weinig respect afdwingen. Geen beste start. Ik beperk me vanaf dat moment tot het zorgen van genoeg spelers. Wat in het pre-WhatsApp tijdperk nog een hell of a job is. Tot een uur voor de wedstrijd zeggen spelers nog af.
Om de week daarna met een stalen gezicht weer een basisplaats op te eisen.

Ik moet het over een andere boeg gooien.
Het is wel meteen duidelijk dat de belangrijkste en gemeenschappelijke motto is: “Ik speel een hele wedstrijd!” Ieder voor zich en God voor ons iedereen. Niemand wil reserve staan en iedereen beweert dat hij ‘altijd’ reserve staat.
Wie niet sterk is moet slim zijn. Nachtenlang werk ik aan een complex spreadsheet gevuld met ingewikkelde formules. Dit moet ervoor zorgen dat alle beslissingen cijfermatig en degelijk lijken te zijn onderbouwd. Ik houd mijn teamgenoten voor dat de formule rekening houdt met aantal keren aanwezig én aantal reservebeurten.
De meeste teamgenoten weten niet eens wat een spreadsheet is, dat scheelt al meteen 80% van de discussies.

Om te voorkomen dat de IT-specialisten en accountants in het team een audit doen, stuur ik wekelijks een afbeelding (‘print screen’) naar het team en niet de file zelf. Niemand bewaart dat. Dat geeft me de gelegenheid om 6 jaar lang wekelijks een opstelling in elkaar te rommelen en ervoor te zorgen dat ik zelf nooit reserve sta. De “perks” van de manager i.o..

Alhoewel er een schier oneindige sliert invallers op de lijst staat, is er wel een harde kern: naast de al eerder gememoreerde Peter Kopp, zijn in deze jaren Frank van Balen, Folco Bens, Ed Gerritsen, Paul Grimmelikhuijse, Jochem Heerkens, Maarten Jongejan, Vincent Koning, Paul Kortleve, André Leinarts, Rogier Liefbroer, Mark van Liempt, Cees Star, Yung On, Adrie Verbaas, Ynse Stapert, Patrick Louwe en Léon Tweebeeke sterkhouders. En Rolf Delfos, een hoofdstuk apart.

“Mooi boy” Frank van Balen, is een soms swingende, maar meestal krakende en flegmatieke buitenspeler. Wel de enige speler wiens moeder nog regelmatig langs staat om haar kroonprins trots aan te moedigen.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P
1	Ferry Wieringa	3	3	0		1		1		1						0
2	Scheidsr. DIOS	3	3	0	1						1			1		
3					AFC	VOC	AJAX	Quick	HVV	KHFC	Hercules	Concordia	HBS	Sparta	Kampong	Victoria
4			Tot 31-12	Na 1-1	THUIS	UIT	THUIS	THUIS	UIT	THUIS	THUIS	UIT	UIT	THUIS	UIT	THUIS
5		Beschikb	Beschikb	Beschikb	9-9-2006	16-9-2006	23-9-2006	30-9-2006	7-10-2006	14-10-2006	21-10-2006	28-10-2006	4-11-2006	11-11-2006	18-11-2006	25-11-2006
6	UITSLAG				v 1 - 4	w 2 - 8	v 1- 5	g 3 - 3	w 2 - 4	v 1 - 7	g 3 - 3	v 4 - 1	v 5 - 2	w 6 - 2	v 1 - 2	w 3 - 1
7	AANTAL SPELERS	272,0			13,0	13,0	14,0	12,0	13,0	11,0	13,0	14,0	12,0	14,0	14,0	12,0
8	Frank v Balen	11	4	7	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0
9	Folco Bens	12	7	5	1	0	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0
10	Rolf Delfos	5	4	1	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0
11	Jan Pieter Ellerbroek	16	13	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	Ed Gerritsen	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
13	Paul Grimmelikhuijse	22	13	10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
14	Jochem Heerkens	20	12	9	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
15	Maarten Jongejan	19	12	8	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1
16	Vincent Koning	19	11	8	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
17	Peter Kopp	2	2	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0
18	Paul Kortleve	14	7	8	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0
19	Andre Leinarts	17	10	7	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
20	Rogier Liefbroer	14	9	6	1	1	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1
21	Mark van Liempt	15	10	6	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1
22	Cees Star	15	10	5	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1
23	Adrie Verbaas	18	12	7	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
24	Ynse Stapert	10	4	6	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	1	0
25	Raoul Zeilstra	12	8	5	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0
26	Léon Tweebeeke	8	4	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1

Wij hopen eigenlijk stiekum dat zijn zusje komt kijken, Dan vliegen we over het veld.
Maar terug naar Frank. Frank speelt ‘aan’ of ‘uit’. Vaker ‘uit’. Gelukkig staat vader Wim op dat soort momenten al langs de lijn klaar om in te vallen. Maar eerlijk is eerlijk- de weinige momenten dat hij schittert produceert hij juweeltjes van doelpunten.

Folco Bens. Waar hij vandaan komt weet eigenlijk niemand meer. Hij is er opeens en gaat nooit meer weg. Hij woont in Den Haag en wij vermoeden dat hij de deur gewezen is door de Haagse verenigingen. Tijdens de wedstrijd vooral ploeterend: met zichzelf, de bal, de tegenstander, de scheidsrechter en vooral zijn medespelers. Na de wedstrijd helemaal Zen: biertje, peuk, onzinverhalen. Eén van de toppers van de derde helft.

Rolf Delfos, de muzikant. Buiten het veld creatief, binnen de lijnen een onhandelbare pion die zonder enige discipline over het veld fladdert. Hij wordt om die reden voorin gezet. Het ergste wat kan gebeuren is dat hij per ongeluk een goede voorzet geeft of zelfs de bal het doel inloopt. Hij is eigenlijk het ultieme voorbeeld van het zwabberend beleid van de Black Devils. Statistisch gezien is hij eigenlijk een invaller, maar hij is toch lid gemaakt.

Hij heeft zich uiteindelijk vereeuwigd bij de Black Devils als schrijver en componist van een zeer muzikaal, maar onmogelijk mee te zingen clublied.

Ed Gerritsen. Edje. Qua humeur niet kapot te krijgen. Altijd de kont naar achter en stralend onbegrijpelijke passes rondstrooien. Maar altijd gezellig als hij er is. Eigenlijk nog een product van de generatie voor ons. Het ongemak over ons gebrek aan gevoel voor humor druipt van hem af. En hij heeft gelijk: we nemen het allemaal veel te serieus.

Paul Grimmelikhuijse, de spijker. Kenmerkende houding: tongetje tussen de lippen, één meter boven het veld horizontaal zwevend met gestrekt been vooruit. Geen vet, geen zenuwen, geen gevoel: alleen bot een paar spieren om de boel bij elkaar te houden. Zo’n verdediger waar je vijf keer langs moet als je het doel wilt bereiken. En dan is het nog maar de vraag of je als aanvaller ongeschonden de strijd uitkomt.

Buiten het veld de ideale schoonzoon, binnen het veld een beest. Regelmatig kijken we met plaatsvervangende schaamte toe hoe hij een spits van de tegenstander sloopt. Maar wel fijn als je mét hem speelt.

Jochem Heerkens, de mopperende motorman. Eén van de criticasters van het eerdergenoemde schema: “Klopt geen bal van”. Ik ben altijd doodsbang dat hij de frauduleuze spreadsheet doorheeft, maar het blijft gelukkig bij mopperen. Komt mopperend aangelopen, kleedt zich mopperend om, gaat mopperend voor in de strijd, schiet mopperend snoeihard op doel en sluit mopperend af met een biertje.

Maarten Jongejan is de liefhebber onder de liefhebbers: speelt altijd en overal. Een weekend niet gespeeld is geen weekend. Hij gaat voor in de strijd en houdt met schuine moppen de moraal hoog. Maarten Jongejan benadert zijn blessures als een werktuigbouwkundige. Gebroken ribben, enkelbanden, schouderfracturen: alles is vast te zetten met duct tape. En pijn is een illusie. Zijn mooiste doelpunt is er één á la van Basten: buiten het strafschopgebied neemt hij een voorzet van Jochem in één keer op de slof en zo in de kruising.

Vincent Koning, beer van vent op het veld. Komt om te winnen, geen gezeik. Is eigenlijk teleurgesteld als hij erachter komt dat er bij de Black Devils niet betaald wordt.
Wordt in arren moede nog verkocht aan DIOS. Hij is de belichaming van de Black Devils als opleidingscentrum.

Uit het tennis netwerk van de Black Devils duikt **Paul Kortleve** op. Paul is op en top tennisser. In alles. Hij lijkt geen blijvertje. IJdele hoop. Hij heeft de communicatieve gaven van John McEnroe: in en buiten het veld probeert hij met zijn bozige doch uitermate kromme redeneringen zijn gelijk te halen. Krom is meteen het bruggetje naar het veld: alles aan hem is krom. Zijn passes, zijn dribbels, zijn benen, zelf zijn vingers. Helaas zijn tennissers de pest voor het voetbal.

Andre Leinarts is helemaal geen voetballer. Hij is mijn overbuurman die ik op een zaterdag één uur voor de wedstrijd overhaal om in hemelsnaam de elfde man te zijn. En nog weken, maanden en jaren daarna. Hij rolt zijn sjekkie, stapt bij me in de auto en gaat later braaf op de back positie staan. Laat zich niet van de wijs brengen door de Hagenezen van HBS. Gewoon rustig blijven.

Rogier Liefbroer, de zoon van, de broer van. Prachtige technische voetballer en eigenlijk te aardig voor de niets ontziende Klassieke Veteranen competitie. Favoriete speler van de scheidsrechter en waarschijnlijk ook de enige speler die vrijwillig te veel reservebeurten invult. Helaas heel vaak geblesseerd. Of onvindbaar. Misschien omdat hij weer een hele mooie vrouw is tegengekomen. Hopen we voor hem.

Veel teams willen er wel één hebben: de veel scorende spits. Een speler met een moyenne van meer dan één per wedstrijd. Wij hebben **Mark van Liempt**: onze Ruud Geels, nee, onze Louis Suarez avant la lettre. Lastig, balverliefd, onmogelijk wordt mogelijk. Afgeven of aangeven van de bal hoort alleen nooit tot de opties die hij ziet. In sommige seizoen is zijn rating zelfs hoger dan 1 per wedstrijd. Helaas voor hem: een onuitputtelijke reeks aanslagen waarvan de laatste (bij HBS) helaas een einde maakt aan zijn glansrijke carrière. Meer dan een carrière bij de Black Devils is er overigens nooit geweest.

De beer van de Meer, de bolle van Zwolle. Wij hebben **Cees Star**. Hoogtepunt in zijn voetballeven: Rijnsburgse Boys – Roda JC, 0-1. Daarna ging alles bergafwaarts. Cees doet als enige van het team een uitgebreide en serieuze warming up. “Ik ben op mijn best tegen goede voetballers, die snap ik tenminste. Slechte voetballers willen naar links schieten, maar schieten naar rechts. Daar kan ik niets mee.” Cees wordt ten onrechte veel te vroeg afgeschreven door de Black Devils ten faveure van Yung On. Van Yung gaat het verhaal dat hij ‘iets’ weet van Paul Kortleve. Anders zou niet verklaard kunnen worden dat hij week in en week uit op het doel mag staan. Onnavolgbare geniale acties worden binnen één wedstrijd afgewisseld met dramatische blunders.

Adrie Verbaas, de wat stille maar zeer gewaardeerde kracht uit Nieuw-Vennep. De studentikoze humor van de Devils gaat geheel aan hem voorbij en is totaal niet aan hem besteed. Hij heeft een bloedhekel aan de oude ouwe garde die zo nu en dan lollig staat de doen langs de lijn. Hij zou ze het liefst met één welgemikte sliding de Hoofdvaart in werken. Hij is er altijd, speelt constant. Altijd goed voor een paar doelpunten.

Ynse Stapert, mister Perfect. Bloedirritant: hij kan goed voetballen, is aardig, spreekt met twee woorden, is er regelmatig, weinig blessures en een veel te leuke vrouw. We weten ons geen raad, hij past niet bij de Black Devils. Te perfect. Een echte Devil is een voetballer met een randje. Bij Ynse kunnen we dat niet vinden. We betalen tegenstanders om een einde te maken aan zijn carrière, maar hij huppelt als een hert over gestrekte benen heen.

Op een dag staat **Patrick Louwe** voor ons. Recht uit de Noorse mythologie: een soort Thor. Lijf als een jonge god, blonde haren.
Een scorende aanwinst. In de zomer van 2007 rijdt hij z’n mountainbike in de Ardennen in de kreukels: schedelbasisfractuur, gebroken ribben. Daar zijn we vanaf. Denken we. Niet is minder waar: nog geen 4 maanden later, op 8 december 2007 staat hij weer op het veld.

Alsof er niets is gebeurd. Als we hem het management i.o. aanbieden slaat de paniek toe: hij vertrekt op slag richting VUC. Nooit meer iets van gehoord.

De grootste stress van iedere zaterdag: hebben we een scheidsrechter? Ja natuurlijk hebben we een scheids, want daar komt **Rob Liefbroer** al aanlopen. Weer of geen weer. Rob brengt het weer op om tussen kankerende incompetente veteranen te staan en volstrekt onbegrijpelijke beslissingen te nemen. Geheel passend bij de onbegrijpelijke acties van de spelers op het veld. Week in, week uit. Je krijgt altijd de scheidsrechter die past bij je nivo.

In 2010 is het mooi geweest. Na jaren van volgzaamheid besluit moet ik echt mijn eigen weg gaan. Ik ben 45 jaar en het wordt tijd om het ouderlijk huis te verlaten. Het is een zware beslissing, maar ik moet het doen. In Delft vind ik wat ik nodig heb: een mix van zure gistlucht, foute grappen en een clublied dat ik wel kan onthouden. Ik stuit op veel weerstand in mijn omgeving, maar ik als overtuigd opportunist weet ik dat ik goed doe: heisa!

Jan Pieter Ellerbroek

Algemene Ledenvergaderingen
Vooral in deze periode wordt er elk jaar vergaderd in het vertrouwde Lisser Spijshuis waarbij 13 nieuwe leden worden benoemd in de periode 2001-2006.

In 2003 wordt eenmalig de Algemene Ledenvergadering gehouden in Kasteel Keukenhof in Lisse. Alle aanwezigen zijn diep onder de indruk van de entourage zoals blijkt uit het verslag van deze vergadering,

Landgoed Kasteel Keukenhof – Lisse

Citaat

Voorzitter J.C. van der Lip verklaart tijdens het aperitief dat sommige leden volgens hem niet verder zijn geweest dan een Van der Valk Hotel omdat ze diep onder de indruk zijn en ademloos hun ogen uitkijken. Daarentegen voelt hij zich geheel thuis in deze gedistingeerde omgeving en voelt zijn adelijk hart sneller kloppen bij het zien van al dat antieke meubilair. Hij verzoekt de penningmeester dan ook zijn sigaar niet uit te drukken op een eikenhouten dressoir uit de 17e eeuw.

Lustrumwedstrijd in het Olympisch Stadion

Ter gelegenheid van het 85-jarig bestaan wordt voor de 3e keer in de geschiedenis een onderlinge wedstrijd “de Zwarten” tegen de “Witten” gespeeld, enthousiast aangemoedigd door een aantal spelersvrouwen.

Na afloop was er een feestelijk buffet en werd er bij hoge uitzondering door een aantal Black Devils zelfs gedanst met een motoriek die een aanslag op de lachspieren tot gevolg had.

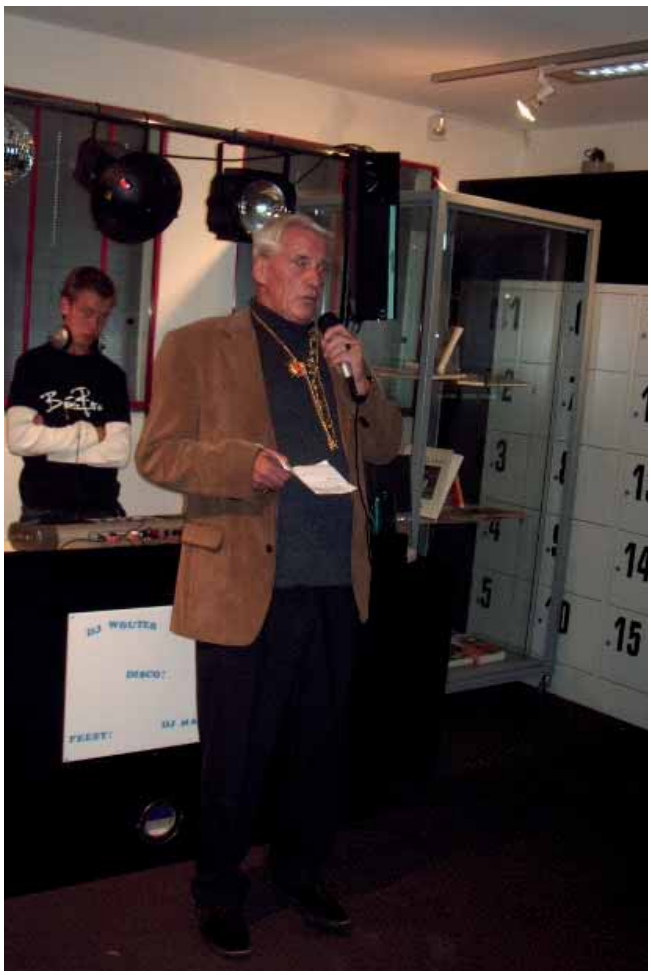

Na afloop hield voorzitter Jurjen van der Lip een gloedvolle speech waarbij hij de hoop uitspreek dat Black Devils het honderd jarig bestaan in 2021 zou halen.

2006 – Black Devils 85 jaar - Onderlinge wedstrijd Olympisch Stadion

2006 – Black Devils 85 jaar - Onderlinge wedstrijd Olympisch Stadion

2006 – Black Devils 85 jaar - Onderlinge wedstrijd Olympisch Stadion

2006 – Black Devils 85 jaar

2011 - Black Devils 90 jaar

In het jubileumjaar 2011 werd in oktober bij Brasserie Loetje in Overveen een reünisten lunch gehouden waaraan door een tiental oud-Black Devils werd deelgenomen. Deze bijeenkomst waarbij mooie verhalen en herinneringen werden uitgewisseld betekende tevens de warming-up voor de Ledenvergadering die traditiegetrouw in november wordt gehouden.

2011 –Black Devils Reünisten
Lunch bij Brasserie Loetje Overveen

Lustrumwedstrijd en Algemene Leden-vergadering

Ter gelegenheid van het 18e lustrum van A.V.V. Black Devils werd op 12 november 2011 een wedstrijd tegen Concordia uit Delft op het DIOS-terrein in Nieuw-Vennep gespeeld.

Na de geanimeerde borrel in het clubhuis vertrok het gezelschap Devils naar het Landgoed Tespelduyn in Noordwijkerhout voor een feestelijk diner gevolgd door de Algemene Ledenvergadering onder voorzitterschap van Jurjen van der Lip. Onder zijn leiding werden de aanwezige kandidaat-leden op genadeloze wijze “geroast” waarna zij onder luid applaus werden aangenomen als nieuw lid van de vereniging. De verheugende conclusie is dat de verjonging die een aantal jaren geleden begon wordt voort-gezet waarmee het uitzicht op het 100-jarig bestaan van de vereniging in 2021 in zicht komt.

2016 - Black Devils 95 jaar

ONEC
Aan het begin of aan het eind van elk seizoen wordt het ONEC-toernooi gespeeld.
ONEC staat voor “Om en Nabij de Eeuw Clubs” en meer dan 30 verenigingen uit het hele land zijn inmiddels lid. Ondanks vele enthousiaste deelnames aan dit toernooi is het de Devils, voor zover bekend, nooit gelukt de wisselbeker te winnen. De prijs voor leukste tegenstander werd daarentegen voor zover bekend, wel jaarlijks gewonnen. *Meer informatie over de historie van ONEC staat vermeld in de appendix.*

Black Devils bij ONEC toernooi – Prijs voor de leukste tegenstander

De Knoepert
Op de eerste of tweede zaterdag van elk jaar wordt het bekertoernooi van de Klassieke Veteranencompetitie gespeeld met als hoofdprijs de “Knoepert”, een kruik met 5 liter jenever die direct na afloop met de tegenstanders soldaat wordt gemaakt.

Black Devils wist de Knoepert tussen 2006 en 2012 vijf keer te winnen met een onvervalste hattrick in de jaren 2010-2011-2012.
Meer informatie over de Knoepert staat vermeld in de appendix.

Afscheid van DIOS
Na ruim 35 jaar gastvrijheid te hebben genoten werd op 3 mei 2014 afscheid genomen van DIOS in Nieuw-Vennep met een perfect georganiseerde afscheidswedstrijd gevolgd door een uitbundige borrel en BBQ.

2014 – Afscheid van DIOS na ruim 35 jaar gastvrijheid Vlnr – Jurjen van der Lip – Lucien de Kind – Jaap Ellerbroek

Reünistenlunches
In 2012 en 2014 kwamen opnieuw een aantal “oud” Devils bijeen in het Lisser Spijshuis om over die “goeie ouwe tijd” te praten en herinneringen van vroeger op te halen.
Die bijeenkomsten werden door Paul Heidinga samengevat als: *“warm bad – lekker lullen over vroeger – rare mensen die tegenstanders – voortreffelijke toespraak van de Voorzitter van der Lip”.*

Black Devils reünisten lunch in het Lisser Spijshuis

Haalt Black Devils de 100 jaar?
In het voorjaar van 2013 wordt de ALARMBEL geluid door voorzitter en aanvoerder Paul Kortleve over het voortbestaan van de club.

In 2013 konden de laatste 2 wedstrijden niet meer worden gespeeld, ondanks alle inspanningen van aanvoerder Paul Kortleve. Oorzaak: een lange lijst met geblesseerden en afzeggers op het laatste moment. Dit leidde ook bij andere verenigingen, die overigens met hetzelfde euvel te kampen hadden, tot grote irritatie. Daarmee ontstond het gevaar van een gedwongen vertrek uit de competitie.

Citaat Paul Kortleve: *"de huidige man van 35-50 is geen schim meer van vroeger: een Spa rood drinkend watje dat niet meer opgewassen is tegen moeder de vrouw. Hij durft niet meer te zeggen dat hij op zaterdag van 13.00-19.00 uur niet meer beschikbaar is voor boodschappen doen, de kinderen rondrijden naar allerhande sportparken en de was strijken".*

De prognose voor het najaar van 2013 is slecht. Black Devils kan geen representatief team meer op de been brengen en er wordt serieus gedacht aan een opheffingsvergadering te plannen. Dit zou na 92 jaar een roemloos einde betekenen van deze unieke vereniging.

Doorstart bij Graaf Willem II – VAC in Wassenaar
In het najaar van 2013 verhuist Black Devils naar de velden van Graaf Willen II VAC waar men enthousiast wordt ontvangen door voorzitter Eppe Nieuwenhuis. Het echte DNA van het veteranenvoetbal ontbreekt echter bij deze vereniging waardoor de samenwerking van korte duur is.

Samengaan met UVV
Na 1 seizoen wordt er dankzij de inspanningen van aanvoerder Paul Kortleve en Rogier Liefbroer opnieuw verhuisd, ditmaal naar het van origine Utrechtse UVV. Bij UVV wil men graag met een elftal uitkomen in de Klassieke Veteranencompetitie onder de naam UVV-Black Devils. De gesprekken hierover met UVV bestuurslid Manfred Otten worden snel en succesvol afgerond.

UVV levert een nagenoeg compleet team van voetballers rond de 35-40 jaar die ook de mores van het veteranenvoetbal begrijpen en het belang van de "derde helft" inzien.
Door deze samenwerking wordt een belangrijke stap gezet om het 100-jarig bestaan van Black Devils in 2021 veilig te stellen.

Bestuurswisseling
Tijdens de Algemene Ledenvergadering in 2015 bij Landgoed Tespelduyn wordt afscheid genomen van voorzitter Jurjen van der Lip, secretaris Jaap Ellerbroek en penningmeester Jan Kulk.

2015 - Bestuurswisseling Algemene Ledenvergadering Landgoed Tespelduyn Afscheid van voorzitter Jurjen van der Lip , secretaris Jaap Ellerbroek en penningmeester Jan Kulk

Vanwege hun bijzondere verdiensten voor de vereniging worden Jurjen van der Lip en Jaap Ellerbroek tot “Pier” van de Black Devils geslagen.

Jurjen van der Lip wordt door de nieuwe voorzitter Paul Kortleve tot “PIER” van de Black Devils geslagen.

Jaap Ellerbroek wordt door de nieuwe voorzitter Paul Kortleve tot “PIER” van de Black Devils geslagen.

Daarna wordt het nieuwe bestuur geïnstalleerd, bestaande uit voorzitter Paul Kortleve, secretaris Marcel Appels, penningmeester Maarten Jongejan en archivaris Wim van Balen.

Installatie nieuw bestuur Black Devils - Vlnr: Maarten Jongejan (penningmeester) - Marcel Appels(secretaris) - Paul Kortleve (voorzitter)

Als eerste actie van het nieuwe bestuur worden 7 nieuwe leden, allen UVV-ers, geballoteerd en aangenomen.

Ballotage en benoeming 7 nieuwe leden, allen ex. UVV tijdens Algemene Ledenvergadering Landgoed Tespelduyn

Jubileumwedstrijd 100 jaar SV RAP

Ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van SV RAP te Amstelveen, de 'oervader' van Black Devils, wordt op 11 juni 2016 een wedstrijd gespeeld tegen een veteranenteam van RAP op Sportpark 't Loopveld' in Amstelveen. Door de perfect georganiseerde borrel en BBQ was na afloop de nederlaag van Black Devils snel vergeten.

2016 – Teamfoto Black Devils voor de jubileumwedstrijd tegen SV RAP 100 jaar

2016 – Elftallen Black Devils en SV RAP op Sportpark ' Loopveld - Amstelveen

Jubileumvergadering bij RAP in Amstelveen

Ter gelegenheid van het 95-jarig bestaan van Black Devils werd op 25 november 2016 een Algemene Ledenvergadering gehouden in het clubhuis van RAP in Amstelveen, waarbij 3 nieuwe leden werden geballoteerd en aangenomen.

n.b. De notulen van deze vergadering zijn integraal opgenomen in de appendix.

2016 – Black Devils 95 jaar
Algemene Ledenvergadering bij SV RAP in Amstelveen

2021 - Black Devils 100 jaar

De Jongste Jaren 2017-2021

In deze laatste periode in het bestaan van Black Devils worden de belangrijkste sportieve gebeurtenissen, inclusief hoogte- en diepte-punten, nader beschreven. Ten slotte komen zowel een aantal oud-spelers alsmede spelende leden aan het woord om hun ervaringen met Black Devils weer te geven.

2017

Op 25 maart 2017 werd met 12-0 gewonnen van Quick uit Den Haag. Zeer waarschijnlijk was dit de hoogste score uit de historie van de vereniging. In zijn wedstrijdverslag tempert aanvoerder Kortleve de euforie over deze overwinning met de opmerking: ‘in deze opstelling verliest Quick zelfs van het Nederlands Elftal’.

Op 10 juni werd besloten ASC uit Oegstgeest, opgericht in 1892, als 14e (en laatste) club toe te laten tot de Klassieke Veteranencompetitie.

S.V. RAP 100 jaar – 1917-2017

Ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van S.V. RAP werd Black Devils uitgenodigd voor een lunch in het clubgebouw van RAP in Amstelveen. Tijdens de lunch hield Mart Smeets, presentator, journalist en oud-speler van RAP een boeiende lezing met als hoogtepunt de presentatie van het jubileumboek ‘100 Jaar S.V. RAP – 1917-2017’.

Na afloop van de feestelijkheden was het Black Devils Bestuur aanwezig bij de receptie. Bij deze gelegenheid overhandigde voorzitter Paul Kortleve de “Classic Jubileum Trofee” aan de voorzitter van SV RAP, Jurriaan Frakking.

2017 – SV RAP 100 jaar
Uitreiking Classic Jubileum Trofee aan voorzitter Jurriaan Frakking van SV RAP

2017 – Bestuur SV RAP en Black Devils
Boven vlnr: Jurriaan Frakking (RAP) – Paul Kortleve (BD) – Marcel Appels (BD) Onder vlnr: Jean Bollen (RAP) - Charles Kint (RAP) - Wim van Balen (BD)

2018
Bij de start van het nieuwe seizoen in september werd alsnog gestreden om “De Knoepert”.
Na een oorwassing tegen HBS werd een nieuw tactisch concept uit de hoge hoed getoverd:
‘de bus parkeren en alle ballen op Rooijakkers’.
Daarna volgden 3 overwinningen op rij waaronder de eerste zege ooit tegen Ajax, die de nederlaag sportief incasseerde. HBS won uiteindelijk “De Knoepert” door het nemen van strafschoppen. Na afloop bleef het nog lange tijd gezellig onrustig.

Met Black Devils ging het in sportief opzicht een stuk beter dan in het eerste deel van het seizoen, dat werd afgesloten met een 13e plaats tijdens de winterstop. In het begin van 2018 was Black Devils naar de 9e plaats gestegen ‘hetgeen hoop geeft voor de toekomst’ aldus eeuwige optimist Kortleve. Uiteindelijk werd het seizoen afgesloten met een 11e plek.

Algemene Ledenvergadering 2018
Dit jaar werd de Algemene Ledenvergadering gehouden in het ‘Graanpakhuis’ in Vijfhuizen op initiatief van secretaris in opleiding Appels. Nogal een contrast met eerdere locaties als Kasteel Keukenhof en Landgoed Tespelduyn.

Dit werd echter goedgemaakt door enkele opvallende agendapunten.
- Wat te denken van een voorstel tot invoering van de VAR bij de Klassieke Veteranen Competitie?
- Of het uitreiken van de Paul Kortleve Award voor de meest bijzondere prestatie van het seizoen.

Beide voorstellen werden traditiegetrouw onder hoongelach door de aanwezigen verworpen.

Gelukkig kwamen er ook vertrouwde punten aan de orde zoals de introductie van nieuwe leden en het financieel overzicht van de boekhouder in opleiding Maarten Jongejan.

Vermeldenswaard is nog de verhitte discussie binnen het Bestuur om het ‘Mijne Heren’ in de communicatie met leden te vervangen door het gender neutrale ‘Beste voetbal mensen’. Aanleiding tot deze discussie was volgens sommigen het uiterst verwijfde spel van een aantal spelers *(‘hij trekt altijd zijn poot terug in een duel’).*

n.b.
Een verslag van deze vergadering is integraal in de appendix opgenomen.

Het jaar 2019
Omdat de viering van het 100-jarig bestaan in 2021 in zicht kwam gaf de Hoofd ”Pier” en oud-voorzitter Van der Lip de opdracht om opnieuw een reünistenlunch te organiseren. Na eerdere geslaagde bijeenkomsten in het Lisser Spijshuis en bij Loetje in Overveen werd ditmaal gekozen voor The Corner in Zandvoort, op loopafstand van de woning van de Hoofd “Pier”. Maar liefst 12 nog in leven zijnde oud-spelers van de Black Devils waren op 26 maart zonder rollator en steunkousen aangetreden om weer eens bij te praten en herinneringen op te halen aan vroeger.
De bijeenkomst werd na afloop vastgelegd met de Black Devils vlag die net op tijd door penningmeester Jongejan was teruggevonden.

2019 – Reünistenlunch bij The Corner in Zandvoort

UVV Black Devils wordt RAP Black Devils
In de herfst van 2019 wordt na een aantal positieve gesprekken met de bestuursleden Charles Kint en Jean Bollen van S.V. RAP besloten om met ingang van het seizoen 2020-2021 onder naam RAP Black Devils verder te spelen in de Klassieke Veteranen Competitie.

Vooruitlopend op het 100-jarig bestaan in 2021 kan alvast gebruik worden gemaakt van de prachtige accommodatie op Sportpark het Loopveld in Amstelveen voor de thuiswedstrijden die gespeeld worden in het nieuwe shirt gesierd met het RAP-Black Devils logo.

Logo Black Devils en S.V. RAP

Gelukkig heeft het Bestuur van UVV de beslissing van Black Devils om naar S.V. RAP in Amstelveen te verhuizen sportief geaccepteerd en is in goede harmonie afscheid genomen. Ook de spelersgroep reageerde positief op de nieuwe samenwerking en de zoveelste verhuizing. S.V. RAP levert uit haar eigen gelederen tenminste 6 (goede) nieuwe spelers om zonder de gebruikelijke bezettingsproblemen in de competitie te kunnen spelen. Na het positieve nieuws over de aanstaande fusie met S.V. RAP vond hoofd “Pier” Van der Lip het hoog tijd om als afsluiting van het jaar 2019 opnieuw bij elkaar te komen voor een reünistenlunch. In de Heerenkamer van Landgoed Tespelduyn kwamen ditmaal 13 Black Devils bijeen. Na het bespreken van het goede nieuws over het samengaan met S.V. RAP werd het glas geheven om het jaar feestelijk af te sluiten in de competitie verder te kunnen spelen.

Op sportief gebied was er minder goed nieuw te melden want Black Devils verloor de laatste competitiewedstrijd van het jaar 2019 tegen Hercules kansloos met 9-2.

Wat gebeurde er in het jaar 2020?
Door de Corona crisis werd de competitie begin maart noodgedwongen stilgelegd. Black Devils eindigde het seizoen na slechts 21 van de 26 wedstrijden op een 11e plaats.

Op 10 juni werd opnieuw gesproken over de op handen zijnde samenwerking met S.V. RAP. Voor het seizoen 2020-2021 zijn de volgende afspraken gemaakt.

- *Black Devils levert ten minste 14 vaste spelers.*
- *RAP levert ten minste 6 vaste spelers en heeft een reservelijst aangelegd van ca. 20 spelers.*
- *de thuiswedstrijden worden standaard op het hoofdveld gespeeld.*
- *er wordt op woensdagavond eveneens op het hoofdveld getraind.*
- *bij de eerste thuiswedstrijd op 19 september 2020 kan er op media-aandacht worden gerekend van De Telegraaf en Het Parool.*
- *er is een nieuw shirt ontworpen waarin de kleuren en logo's van RAP en Black Devils terugkomen.*
- *RAP levert voor de thuiswedstrijden een scheidsrechter en verzorgt de drank en hapjes voor de 3e helft.*

Nieuw shirt - Black Devils

Citaat 'Pier' Ellerbroek Sr.
Het nieuwe shirt is een smaakvolle combinatie van zwart-wit en het rood. Het Amsterdam(sche) logo is het symbool van een zeer waardevolle terugkeer naar onze wortels na een lange zwerftocht langs de velden van Amsterdam-Noord, Nieuw-Vennep, Wassenaar en Utrecht.

Black Devils delen hun ervaringen
Als afsluiting vertellen een aantal oud-spelers alsmede enkele spelende leden over hun ervaringen met Black Devils.

- Kees van Hattem *lid sinds 1970*
- Paul Heidinga *lid sinds 1970*
- Frank van Balen *lid sinds 2001*
- Paul Kortleve *lid sinds 2005*
- Raymond Jesse *aspirant-lid sinds 2010*
- Paul van Gorkum *lid sinds 2015*

Black Devils delen hun ervaringen

Kees van Hattem

Mijn ervaringen met Black Devils

In 1970 werd ik lid van de Black Devils. Ik had daarvoor vele jaren in AFC gespeeld. Mijn vriend Wil van der Smagt, ook een ex-AFCer, was mijn 'aanbrenger', want je kon niet zo maar lid worden van deze unieke vereniging. Ik moest eerst nog een oefenwedstrijd spelen om te zien of ik enig idee had hoe voetbal gespeeld moet worden. Ik slaagde voor dit examen. Later heb ik gespeeld met spelers waarvan ik tot op de dag van vandaag niet begrijp hoe zij ooit voor dit examen geslaagd zijn.
Na deze test moest ik verschijnen op de jaarvergadering die destijds gehouden werd in het American Hotel op het Leidscheplein in Amsterdam. De toenmalige voorzitter Hooykaas stelde mij een aantal impertinente en mallotige vragen die ik helaas allemaal vergeten ben.
De vergadering zelf was een soort cabaret achtig gebeuren. Wat ik niet wist was dat je nooit kan bedanken als lid van de Black Devils. Het lidmaatschap eindigt alleen bij overlijden.
Toen ik een aantal jaren later schriftelijk mijn lidmaatschap opzegde, moest ik voor straf op de volgende jaarvergadering een half uur onder de tafel gaan zitten. Gelukkig bracht de ober mij wel een bord met eten en een biertje.
De thuiswedstrijden werden destijds gespeeld op het veld van Blauw-Wit, één van de bijvelden van het Olympisch Stadion. Boven de bar in het clubhuis hing een bord met een tekst die ik nooit vergeten ben:

WIE WEET HET?
NIEMAND WEET HET!

Van mijn medespelers kan ik er mij nog een paar van herinneren: Jur van der Lip, Paul Heidinga *(gelijk met mij lid geworden)*, Wil van der Smagt,

Sandberg, Roef Hoeffelman, Wil Ebeling Koning en Bob Wagter. Deze laatste speler was hoogleraar economie aan de universiteit van Utrecht. Hij was dus de enige prof in het elftal.
Later heb ik jaren gespeeld met o.a. Pierre Heyboer, Jan van der Maarl, Jan van Veen, Rob Liefbroer, Wim van Balen, Rob Bak, Floor Vriesendorp, Jaap Ellerbroek, Lucien de Kind, Frans Koerts en Kees Broekhoven.

Het ging er in de wedstrijden lang niet altijd zachtzinnig aan toe. Rob Liefbroer was niet te beroerd om een schop uit te delen en Paul Heidinga was een spijkerharde laatste man.
Er werd ook luidruchtig geconverseerd. Vooral Pierre Heyboer en Paul Heidinga hadden vaak meningsverschil en in één wedstrijd was Paul het zo zat dat hij keihard in eigen doel schoot en toen tegen Pierre riep dat hij beter op moest letten bij terugspeelballen.

Ik voetbal al lang niet meer behalve met mijn kleinzoons, maar ik denk met ontzettend veel plezier terug aan mijn Black Devils tijd.

Kees van Hattem

Black Devils delen hun ervaringen

Paul Heidinga

Black Devils, enkele herinneringen

Ergens in het voorjaar van 1970 ben ik op voorspraak van mijn goede vriend Wil van der Smagt, helaas al jaren geleden overleden, gaan voetballen bij de Black Devils. Al gauw kreeg ik in de gaten dat er voor mij en voor Kees van Hattem, die in diezelfde tijd aan het ballen was geslagen, een soort proeftijd of ballotage een aanvang had genomen en dat de proefpersoon aan twee voorwaarden moest voldoen: kan-ie een beetje voetballen en doet-ie prettig mee in de derde helft.

Kennelijk voldeden Kees en ik aan deze voorwaarden, want beiden kregen wij een uitnodiging voor de jaarvergadering van de Devils, in oktober 1970 te houden in het toen nog leuke Americain Hotel aan het Leidse Plein.
Leuk, waarom? Omdat het hotel een beroemd café had onder de naam Americain. In dat café, tevens eetzaal, zaten in die tijd allerlei meestal kunstzinnige bekende Nederlanders, aangevoerd door de schrijver Harry Mulisch. Eén van de BN-ers – ik meen mij te herinneren een journalist van de Telegraaf; laten we hem X noemen - had met de portier van de ontvangstbalie afgesproken dat deze, waarschijnlijk als tegenprestatie voor een fooi, op gezette tijden zou rondroepen: “Telefoon voor de heer X”.

Maar terug naar de Black Devils. De jaarvergadering vond niet plaats in het leuke café maar in één van de zalen van het hotel. Na een korte en niet-serieus bedoelde ballotage werden Kees en ik geïnstalleerd als lid.

In die tijd speelden wij op één van de bijvelden van het Olympisch Stadion als onderhuurder van de toen nog fameuze voetbalclub Blauw Wit.
Al gauw bleek dat de huurprijs de draagkracht van de Black Devils te boven ging. We moesten verhuizen en wel naar het sportpark van Rood-Wit in Amsterdam-Noord. Dat park, dat een mens niet gauw zou associëren met Amsterdam, grensde in het noorden aan eindeloze weilanden. Vanaf het voetbalveld en uit de kantine zag je aan de horizon de kerktorens van de schattige dorpjes Zunderdorp en Ransdorp.

In de korte tijd, dat wij daar de bal lieten rollen, bouwden we een flinke huurschuld op.
De redding van de Black Devils kwam uit een onverwachte hoek: het niet zo schattige dorp Nieuw-Vennep en omgeving in de Haarlemmermeerpolder. Vanuit die winderige en barre streek kwam een aantal (aspirant)-leden. Ik noem wat namen: Jaap Ellerbroek, Lucien de Kind, Harry van Rijn, Floor Vriesendorp, Rob Liefbroer, Jan der Maarl, Jan van Veen en Frans Koerts. Die mensen hebben onze club gered. Het lukte hen om het bestuur van de voetbalvereniging DIOS in Nieuw-Vennep zover te krijgen dat de Black Devils konden gaan voetballen op één van hun velden. Ik heb goede herinneringen aan DIOS, niet in de laatste plaats aan de kantine, waar een aardig stel mensen ons en onze tegenpartijen voorzag van bier, kippenvleugeltjes en vlammetjes.

Tja, de Black Devils. Eén van de plezierige ervaringen in mijn leven is dat ik heb mogen voetballen voor die club.

Paul Heidinga

Black Devils delen hun ervaringen

Frank van Balen

Black Devils Matter

Het was een zaterdagmiddag begin maart 2020 en de wereld en Concordia trouwens ook had op dat moment nog niet echt weet wat hen te wachten stond. Ik was onderweg naar Delft om de afscheidswedstrijd van Ellerbroek jr. luister bij te zetten en het vertrouwde gevoel had zich meester gemaakt van me. De zekerheid van ontvangen te worden als een verloren zoon, de wetenschap dat er weer nauwelijks bruikbare voorzetten te verwachten was, het voelde als vanouds.

Het was leuk om het clubhuis weer binnen te lopen dat ik 25 jaar voor het eerst betrad. Het interieur was niet veranderd, Concordia Aad was er niet maar vele anderen wel en de koffie was ook hier nog steeds van voetbalkantine kwaliteit. De ontvangst was als altijd warm en werd opgeleukt door een oprecht verbaasde en verheugde Ellerbroek jr. die strijdmakkers uit heden en verleden kon begroeten.

Bij het omkleden was de gelegenheid om teamgenoten van weleer en van recentere tijden te observeren en een inschatting te maken hoe wedstrijdfit dit team zou zijn deze middag. Het bleek als verwacht; De jongeren waren ouder geworden en de ouderen hadden zich zo te zien vermoedelijk verbaal fit gehouden. Het was wel mooi om te zien dat er zowaar voldoende mensen aanwezig waren om 2 man als reserve te kunnen hebben. Wie dat zouden moeten zijn werd deels opgelost door de notoire laatkomer. Ook dat was niet veranderd.

Deze luxe van reserves is zeker niet altijd aanwezig geweest. We hebben het door de jaren heen wel anders meegemaakt, waarbij soms zelfs spelers van de tegenpartij geleend moesten worden. Legendarisch daarbij voor ondergetekende was de uitwedstrijd tegen kampioenskandidaat HBS waarbij HBS zo grootmoedig was om 2 spelers af te staan. Dat waren niet de minsten, maar vermoedelijk werd gedacht dat het nog steeds geen probleem zou zijn om de Black Devils met een nederlaag naar huis te sturen.

Niets bleek minder waar. De spelers werden ingepast, gingen feilloos mee in het Black Devils systeem (?) en met goed voetbal onzerzijds gingen onze gastheren er af met een dikke nederlaag. HBS over de zeik, kampioenskansen een flinke deuk opgelopen, onze gastspelers waren niet echt welkom in de HBS-kleedkamer en de borrel na afloop was moeizaam.

Momenten die je niet snel vergeet, zoals er zo vele zijn geweest. Nooit een kampioenschap meegemaakt. Wel vaak ´best of the rest´. De wedstrijden tegen AFC, HBS en Kampong waar het altijd net even wat strakker eraan toe ging. De Knoepert waar we wel vele malen met de winst er vandoor gingen. Erwtensoep en jenever blijft een boeiende combinatie.

2 Generaties van Black Devils die samen met elkaar gevoetbald hebben. Ellerbroek, Liefbroer, van Rijn en van Balen om een paar te noemen. Als je in een veteranen team met 2 generaties samen speelt is haast geboden. Het kan dan elk moment voorbij zijn.

Tot slot dan onze keeper van weleer ooit uit tegen Hercules die achter zijn eigen doel op 20 meter

aan de andere kant van het hek zag dat zijn eigen auto opengebroken werd. Zijn snelheid was de reden dat hij keeper geworden was dus tegen de tijd dat hij bij zijn auto was waren de onverlaten gevlogen met de autoradio.

Mijn periode bij de Black Devils kan gekenschetst worden als het “Interballum”. Toegetreden op een moment dat er gevoetbald werd bij DIOS in Nieuw-Vennep. Stabiele situatie op dat moment. Ellerbroek sr, Kopp, Vervoort en Ellerbroek jl zorgden voor rust in de vereniging en in het team. DIOS was een vriendelijke en gastvrije vereniging waar wij onze wedstrijden speelden in een bijna cult setting van een zo goed als lege kantine, formica tafeltjes, een barfly en de befaamde gefrituurde kippenlevertjes.

Eveneens een soort van cult waren de jaar-vergaderingen onder leiding van van der Lip en Ellerbroek sr. Een eruptie van verbaal geweld gevoed door alcoholische versnaperingen met als voornaamste doelwitten de fotograaf, het kleinste lid, de commissie van ingeleide Statler en Waldorf in een scene van One flew over the Cuckoo´s Nest.

Het was echter ook later dat het bij DIOS drukker werd. En bij de Back Devils werd het lastiger en lastiger om een team op de been te brengen. Hulde voor de huidige sterkhouder en voorzitter Kortleve dat hij zich veel moeite getroost heeft om de club overeind te houden en dat hij erin geslaagd is de Black Devils uiteindelijk in rustiger vaarwater te brengen. De verbindingen met andere verenigingen en teams hebben uiteindelijk geleid tot een mooie mix van oude en nieuwe Devils en het is bijzonder om te constateren dat na bijna 100 jaar de cirkel rond lijkt te zijn en de Black Devils teruggekeerd zijn naar de RAP moederschoot.

O ja, De afscheidswedstrijd van Ellerbroek jr. eindigde zoals het hoort in een gelijkspel. De speeches en het aangeboden kado ging vergezeld van een prima verzorgde borrel en ik ging ´s avonds glimlachend in lokale lockdown op de bank. Ook dat was net als altijd…

Frank van Balen

Black Devils delen hun ervaringen

Paul Kortleve

De samenwerking met UVV

In het seizoen 2013-2014 speelden we slechts 16 wedstrijden. De eerste 7 werden niet gespeeld. Rogier Liefbroer en ik waren toen druk bezig met een ultieme poging om de Black Devils in leven te houden. Dat lukte wonderwel en bij onze vrienden bij Graaf Willem II VAC waren we van harte welkom om onze thuiswedstrijden te spelen. Helaas bleek de toenmalige voorzitter Eppe Nieuwenhuis als enige echt enthousiast om deze samenwerking te doen slagen; van structurele aanwas vanuit de vereniging bleek echter geen sprake.

Tijdens de leidersvergadering van onze competitie in juni verzuchtte ik dat het nu toch echt weleens gedaan kon zijn met de Devils. Na de vergadering sprak Hans de Wit van Hercules mij aan. Bij UVV was interesse om mee te spelen in de competitie en bovendien was er een veteranenteam dat daarvoor geschikt leek. Nog dezelfde week spraken Rogier en ik af met Manfred Otten. Ook zijn team had een structureel tekort aan spelers en na een paar biertjes was de nieuwe samenwerking beklonken. Tijdens de kennismakings- en trainingsavond in augustus bleek al snel dat het een goede keus was: er was een klik op het veld en aan de bar.

Mijn verwachtingen voor het nieuwe seizoen waren hoog. Meerdere UVV-spelers hadden uitgebreid verhaal gedaan over hun successen. Deze vriendengroep was na hun studie, de meesten kenden elkaar vanuit Groningen, bij UVV op zaterdag gaan spelen en waren jarenlang achter elkaar kampioen geworden. Na de overstap naar de veteranen werd zelfs de landelijke beker gewonnen door KHFC in de finale te verslaan.

De eerste wedstrijd speelden we tegen Hercules, dat het jaar daarvoor als tweede was geëindigd. Dat ik ondanks een spelerslijst van ruim 20 man diverse reserves moest regelen had een eerste waarschuwing moeten zijn. Diverse spelers waren pas vlak voor aanvang van de wedstrijd aanwezig. Dat was ik al jaren gewend, maar dat ze meldden dat ze vlak daarvoor een wedstrijd hadden gespeeld met UVV 2 was toch wel een verrassing. We werden die dag volledig zoek gespeeld. De ene bal vloog er nog mooier in dan de andere. Het werd uiteindelijk 12-2, de eerste dubbele cijfers tegen die ik meemaakte. Alleen Black Devil Appels haalde die wedstrijd een voldoende en beloonde dat met een heerlijke krul in de kruising. Wat mij positief verraste was de gezelligheid tijdens de derde helft *(die we met overmacht wonnen en dat is altijd zo gebleven)* en de zelfreflectie van enkele spelers. Ze gaven ruiterlijk toe dat ze deze competitie ernstig hadden onderschat en dat een wedstrijd vooraf voortaan niet meer zou gebeuren.

Die laatste belofte is niet helemaal nagekomen, maar het herstel volgde snel. Al de week erop werd thuis met 3-0 van HVV gewonnen. Toen na een paar weken UVV 2 werd opgeheven (en het bestuur van UVV aftrad na verregaande onenigheid met oudgedienden over het te voeren beleid), werd ons team verder aangevuld met enkele jonge veteranen. Dat leidde vooral in het tweede seizoen tot enkele geweldige resultaten:

- AFC werd thuis met 1-5 verslagen en in de tweede helft volledig weggespeeld;
- HBS en Sparta (met Geert den Ouden en een ex-prof van Willem II) werden thuis met 5-3 en 5-2 verslagen, na beide keren een fenomenale eerste helft die eindigde in een 3-0 voorsprong;
- Kampong werd met 7-5 verslagen nadat we na 20 minuten met 1-4 achter stonden;
- Quick werd met 12-0 van de mat geveegd; en
- Ajax werd op 2-2 gehouden en dat was de verdienste van de keeper van Ajax, hij hield zijn ploeg de eerste helft op de been, een 4-1 voorsprong was meer dan verdiend geweest.

We konden dus geweldig vlammen in die eerste jaren. Als het meezat was het aanvallende spel een lust voor het oog. Verdedigend is het helaas allemaal een stukje minder.

Enkele middenvelders doen enthousiast mee in de aanval, maar dat hele stuk terug vinden ze soms best wel ver. Ook het ‘verdedigen in de zone’ bevalt me minder goed. Regelmatig staan er verdediger lucht te dekken. Met weemoed denk ik dan terug aan Maarten Jongejan als laatste man. Onder zijn leiding werd het eigenlijk nooit veel erger dan 3 of 4 tegendoelpunten.

Als het met de kerels uit Utrecht en omstreken minder loopt dan gaat het soms ook echt mis. Verliezen met 7, 8 of zelfs 9 doelpunten tegen zijn geen uitzondering, met de 0-10 tegen HBS als dieptepunt. Niettemin is het een genot om met deze kerels te voetballen. Het positieve enthousiasme werkt aanstekelijk, de derde helft is altijd gezellig en de humor blijft ook na een dik pak slag aanwezig. Ik ben dan ook bijzonder blij dat ze bijna allemaal de overstap maken naar RAP: het leukste team van de competitie speelt vanaf seizoen 2020-2021 in Amstelveen!

Paul Kortleve

Black Devils delen hun ervaringen

Raymond Jesse

Voetballen bij Black Devils is voor mij een verademing

Na mijn zware blessure opgelopen op het veld had ik wel zo'n beetje voorgoed mijn kicksen opgeborgen. Totdat ik een uitnodiging kreeg om een potje mee te doen.
Ik kan me die eerste wedstrijd nog goed herinneren, dat was tegen HBS uit.
Ondanks dat we een flink pak slaag kregen was ik eigenlijk meteen verkocht.

Het voetbal, competatief maar fair tegen clubs met historie op een behoorlijk niveau blijft voor mij het speciale aan deze competitie.
De "3e helft" ervaar ik als zeer aangenaam, zeker omdat je in de loop der jaren steeds meer en meer je tegenstanders leert kennen.

Het eerste jaar bij Graaf Willem in Wassenaar was lastig qua bezetting, kwaliteit en locatie.

Dat ene jaar waarin we 4e zijn geworden was toch wel een topjaar, Jammer dat we daar nooit een vervolg aan hebben kunnen geven en de laatste jaren weer wat afgezakt zijn. Het geeft toch wel een extra dimensie als je mee kan doen om de prijzen.

Het niet hebben van een eigen veld heb ik nooit als een gemis ervaren maar ik moet eerlijk bekennen dat ik de wedstrijden bij RAP op dat fantastische hoofdveld wel heerlijk voetballen vind. Net zoals de sfeer in de RAP kantine die voetbal ademt zoals je die bij veel van onze tegenstanders ook aantreft.

Ik ben daarom heel blij met de verhuizing naar RAP zodat we met eventuele aanwinsten om de bovenste plek kunnen strijden.

Raymond Jesse

Black Devils delen hun ervaringen

Paul van Gorkum

Het slotakkoord 2014 -2021 UVV/Black Devils
Vlieland 7 november 2021

Om er zeker van te zijn dat u dit boek nu met een gerust had kunt dicht slaan heeft ondergetekende hedenochtend hoogstpersoonlijk dhr. Paul Kortleve Adriaanzoon de Ruyter en dhr. Marcel Appels Abel Tasmanzoon da Gama in een kano terug de zee ingeduwd.
Opdat AVV Black Devils voor eens en voor altijd in de eeuwigheid zal verdwijnen.

Het is niet makkelijk om een vicieuze cirkel rond te maken al is het alleen maar op papier. Bovenstaande actie was de enige manier.
Een vicieus circus zou trouwens een betere benaming zijn, (rondreizend) circus Kortleve waarschijnlijk nog toepasselijker.

Ondergetekende is helaas genoodzaakt om voor dit verhaal volledig uit te gaan van de overlevering. Wat of wie dat ook mogen zijn doet verder niet ter zake. Dit verhaal zal voor eens en voor altijd de nieuwe overlevering zijn, in ieder geval voor deze laatste periode van haar bestaan.

Laat ik het maar als een eer beschouwen om (als Utrechter) gevraagd te zijn om deze laatste periode, de fusie van de Black Devils met UVV (Utrechtse Voetbal Vereniging) te mogen verwoorden. Reden om dit dan ook serieus op te pakken, waarbij ik u bij voorbaat moet melden dat ik deze periode meer als palliatieve zorg heb ervaren dan een eervolle afsluiting van mijn glanzende voetbalcarrière. Maar dit terzijde.

Om inzicht te krijgen in hoe dit allemaal zo ver heeft kunnen komen heb ik enige research gedaan. Wat is er in vredesnaam op 7 november 1921 gebeurd dat het zover heeft kunnen komen.

Algemeen bekend natuurlijk is de stormramp van 6/7 november 1921, hier is zelfs een film over gemaakt. Een direct gevolg hiervan was de stranding van de S.S. Malmöhus op Vlieland. Google kan u hier over alles vertellen.
Hieronder enige passages:

.....de stranding vond plaats op de 7de november 1921 om omstreeks half acht ‘s ochtends op het strand dwars van het Posthuis.
De plaatselijke commissie van de KNZHRM werd ingelicht door Jan Cupido en spoedig waren de redders van het dorp op weg naar het boothuis bij het Posthuis. De paarden werden ingespannen en kort daarna zat men op het strand.....

.....Na kort beraad besloten de Vlielanders tot redding over te gaan. De reddingspoging was echter geheel niet zonder gevaar.....

.....De dertien bemanningsleden van de Malmöhus stapten in de reddingsloep en kort daarna konden ze onder gejuich van de Vlielandse toeschouwers op het strand stappen.....

Dit moet ook gelijk de laatste keer zijn geweest dat er voor deze dertien personen is gejuicht. Ik hoop echter dat de eerdere hoofdstukken in dit boek anders vermelden. Ik hoop ook, en ben zelf ook erg nieuwsgierig hiernaar, dat onderhevig boek u inzicht geeft in wat er tussen 7 november 1921 en 1 september 2014 is gebeurd. Ik kan u alleen vertellen wat er van die 13 stoere Vikings is overgebleven en wat zich aanmeldde op ons sportpark in Utrecht als gevolg van een miraculeus tot stand gekomen fusie.
Het betrof circus Kortleve. Bestaande o.a. uit:

Een lange pierlala in een tennisrokje..... een Stewardess zonder tieten maar wel met een piemel..... een whiskey stoker die zijn waar elke zaterdagochtend voor de wedstrijd nog even meende te moeten proeven..... een Hells Angel op een brommer die elke wedstrijd zijn helm onder het shirt hield..... een clown in een Mercedes Bens..... Karel Appels die dacht dat hij elke zaterdag een schilderij tussen de witte lijnen moest maken..... een van de gebroeders Grimm, die dit sprookje wel zal hebben bedacht..... twee acrobaten Yung en Jesse maakten het geheel compleet.

Over de sportieve hoogtepunten in deze periode kan ik kort zijn, die waren er niet.

Het sportieve dieptepunt was de officiële brief die wij op een gegeven moment van de ONEC ontvingen waarin zij ons dispensatie verleende om als enig ploeg in de competitie met 12 of zelfs 13 man te mogen spelen. We mochten zelfs 2 keepers opstellen als we dat zouden willen.

Enfin..... ondanks dat er weinig viel te juichen is er wel veel gelachen (met namen door de tegenstanders). De circusartiesten van Kortleve bleken aangename gasten te zijn die, na een paar biertjes, toch wel humor bleken te hebben. Waarvoor dank.

Rest mij nog om de letters ~~UVV~~ hierbij formeel door te halen en de Black Devils haar de AVV terug te geven. Waarbij ik mij niet aan de indruk kan onttrekken dat die letters moeten staan voor Aangespoeld Voor Vlieland.

Nu maar hopen dat de wind aflandig blijft want voor je het weet staan die Kortleve en Appels weer ergens op het strand en begint hetzelfde circus in RAP tempo weer opnieuw en ligt er over 100 jaar weer zo'n onzinnig boek.

Paul van Gorkum

Black Devils - Het Eindspel

Met het 100-jarig bestaan van Black Devils in 2021 als stip aan de horizon werd de competitie op 30 maart 2020 abrupt stilgelegd in verband met de Corona virus. Daarmee veranderde in 1 klap de belangrijkste bijzaak in het leven in de onbelangrijkste bijzaak. De maanden daarna barstte de strijd los tegen een geniepige en onzichtbare tegenstander met als gevolg grote en dramatische schade aan de gezondheid van mensen en de maatschappij.

Na een periode van 6 maanden volgde op 12 september de herstart van de competitie met een uitwedstrijd tegen Hercules uit Utrecht die helaas met 5-4 werd verloren. Uit het wedstrijdverslag van aanvoerder en voorzitter Paul Kortleve valt het volgende te lezen.

Citaat:
De competitie is weer begonnen en meteen een wedstrijd om nooit te vergeten.
Dit was de allerbeste 1e helft die ik de Devils ooit heb zien spelen. De teller stokte bij rust op een stand van 4-0 voor ons maar dat had ook zomaar 7-0 kunnen zijn.

De 2e helft gooide Hercules zowel letterlijk als figuurlijk de beuk erin met overtredingen die niet in onze competitie thuishoren.
Nadat het 5-4 voor de tegenstander was geworden floot de 12e man met nog 5 minuten te spelen maar snel af. Samengevat:
een volstrekt onnodige verliesbeurt.

Einde citaat.

(achterste rij van links naar rechts)
Christiaan Obbink, Paul Grimmelikhuijse, Ted Rooijakkers, Paul Kortleve, Cees de Haan, Paul van Gorkum
(voorste rij van links naar rechts) Gregor Sivinyan, Tim Janszen, Jose Martin, Ralf Kint, Yung Ong

Appendix

Jubileumuitgave

A.V.V. Black Devils 100 jaar

1921 - 2021

- Historisch ledenoverzicht 1921-2021
- Historie “De Knoepert”
- Algemene Ledenvergadering 2016
- Algemene Ledenvergadering 2018
- Clublied

Black Devils leden vanaf 1921

Historisch ledenoverzicht A.V.V Black Devils, opgericht op 7 november 1921 in de Blauwe zaal van het Americain Hotel te Amsterdam door Johan Nielsen, Bernard van Vlijmen en Marinus Warendorff.

Lid sinds

2018 *Frank Wormgoor*

2016 *Mattias Visser, Jeroen van Dam, Michael Oliekan*

2015 *Paul van Gorkum, Cees de Haan, Pieter de Jager, Tim Janszen, Manfred Otten, William van Schaik, Hans-Willem Turksma*

2013 *Lambert van Duuren, Marcel Appels, Ben Lammers*

2011 *Pablo Knaven, Yung Ong*

2008 *AdrieVerbaas, Ynse Stapert*

2005 *Paul Kortleve, Vincent Koning, Andre Leinarts, Cees Star*

2004 *Folco Bens*

2003 *Ed Gerritsen, Jan Pieter Ellerbroek Jr., Rogier Liefbroer Jr., Mark van Liempt*

2001 *Frank van Balen Jr., Kees de Boer, Jochem Heerkens*

1999 *Rolf Delfos, Paul Grimmelikhuijse, Arie Koppenol*

1999 *Wil Ligtvoet, Martin Broekhuizen, Maarten Jongejan*

1995 *Leo Deurloo, Theo Thonen, Peter Kopp, Cor Jongejan*

1991 *Wim Vervoort, Paul Heijnis*

1989 *Gert Oonk*

1985 *Jan Kulk, Paul Smits, Ruud Engel, Rob van den Berg*

1981 *Harry van Rijn, Floor Vriesendorp, Cees Broekhoven, Klaas de Lange*

1979 *Wim van Balen Sr.*

1976 *Rob Liefbroer Sr., Jan v.d. Maarl, Jan van Veen, Frans Koerts, Jaap v.d. Kuil*

1975 *Lucien de Kind, Pierre Heyboer*

1973 *Jaap Ellerbroek Sr., Nico Brouwer, H.v.d. Puy, D. Simon, J. Aalbers*

1972 *Nico v.d. Lee, F. van Haastert, L. Pijnenburg*

1970 *Paul Heidinga, Kees van Hattem, Rob Back*

1969 *Jurjen v.d. Lip,* oud-voorzitter, *Paul v.d. Hoek, Wil v.d. Smagt*

1968 *Wil Ebeling Koning*

1967 *Roef Hoeffelman, J. Ahern, H.v.d. Meer*

1966 *H. Sandberg*

1965 *W. van Dapperen, H. Wamsteker, A. Westerink*

1963 *H. Grijseels*

1962 *B. Westerop, J. van Maesen*

1960 *G. Rahusen, D. Schoute*

1959 *D. Hooykaas* (oud-voorzitter)

1958 *A. van Beekum, M. Easton, P. ter Haar*

1956 *P. Swens, H. van Weelde, D. Wachter, D. Rahusen, L. Boogerd, N. Giltay Veth*

1956 *H. Dijkstra, R. Schade van Westrum, W. Lucas*

1948 *W. Blijham, P. Hondius*

1947 *H. Warners, J. Smissaert v.d. Haere*

1945 *W. Doyer, A. Lubbers, B. Lubbers, H.Blaisse*

1944 *H. Peters*

1943 *T. Horchner*

1942 *J. Tupker*

1941 *G. Broekman, F. v.d. Feltz, H. van Swol*

1940 *H. Meyling, J. Laboyrie, E. Wesseling*

1938 *W. da Costa, J. Ter Haar*

1936 *F. Deiters, F. Reydon, L. De Vlugt*

1935 *O. Stradmeijer, J. Back, F. Stradmeijer*

1934 *F. Lieftink, F. da Costa, M. Gleichman, J. Wijbrands, J. v.d. Stadt*

1932 *J. v.d. Stadt, H. Timmer, W. Geuken, Van Nijenhoff*

1931 *A. Avis, J. Woltjer, A. Stradmeijer, P. Versluys, H. Mutsaerts*

1930 *F. Warendorff, J. van Beem, J. Heijmans, A. Handley, L. Thoolen*

1929 *J. v.d. Grampel, R. Meyling, J. Koerts, J. Stuart*

1927 *E. Nielsen, H. Nielsen, H. Spliethof, B. Zwang, H. Timmer, F. van Schaardenburg, H. Blaisse, H. Baay, F. Drieman, L. Thole, J. Weverink, W. van Nierop, W. Ladenius, B. van Beem, J. van Nijenhoff, J. van Olst, J. de Leon, B. Giesberts, C. Koerts, D. Stuart,*

1921 *J. Nielsen, B. van Vlijmen, M. Warendorff, H. Nielsen, E. Nielsen J.Holzappel, J. Woltjer, J. de Vlugt, H. Ploos van Amstel, G. Mutsaerts, J. de Leon, P. Jurgens, H. Heyman, F. Deiters, J. Povel, H. Plenter, J. Scholten, F. Dijkstra, E. Westerink, P. v.d. Meer, J. Reydon, H. Vos, N. Holzappel, J.Heijmans, J. Waverink, C. Jurjens*

Bron:
archief A.V.V. Black Devils

Historie “De Knoepert”

1921 - 2021

In 1967 werd er voor het eerst om de “Knoepert” gespeeld. Er was onenigheid ontstaan tijdens een wedstrijd tussen AFC uit Amsterdam en Hercules uit Utrecht. Tijdens die wedstrijd waren er kleine pesterijen tussen de hoofdstedelingen en de provinciebewoners. De ruzie was hoog opgelopen waarna Hans van der Smit *(Victoria)* intervenieerde.

AFC en Hercules werden beide uitgenodigd om een toernooi-a-trois te spelen bij Victoria in Hilversum. Bij Victoria speelde destijds Frits Willemse, werkzaam bij Lucas Bols en bij AFC de broers Co en Cees Bouwens waarvan Co directeur van Lucas Bols was.

In onderling overleg regelde men een 5 liter fles jenever als prijs voor de winnaar. Want zo redeneerde men: dan kunnen we het tenminste na de wedstrijd afdrinken.

In eerste aanleg was het toernooi bedoeld voor voetballers die niet meer aan de veteranen-competitie deelnamen, dus mannen van 45 jaar en ouder. Later werd dat gewijzigd in deelname door de competitie elftallen. Daarna werd het gebruikelijk dat de winnaar weer met een volle fles jenever de volgende keer zou terugkeren. Daarmee werd “De Knoepert” voor zover bekend het enige toernooi waarbij je eigen hoofdprijs moet meenemen.

Peter Kopp,
voormalig secretaris A.V.V. Black Devils

Algemene Ledenvergadering 2016

Notulen van de Algemene Ledenvergadering van de Amsterdamsche Voetbalvereniging Black Devils, gehouden op 25 november 2016 in de kantine van SV RAP.

AANWEZIGEN

Bestuur:

Paul Kortleve (voorzitter in opleiding), Marcel Appels (secretaris i.o.), Wim van Balen (archivaris) en Maarten Jongejan (boekhouder i.o.)

Leden:

Jur v.d. Lip (Pier der hoogste klasse), Jaap Ellerbroek (Pier der laagste klasse), Frank van Balen, Folco Bens, Rob van den Berg, Kees de Boer, Cees Broekhoven, Leo Deurloo, Ruud Engel, Ed Gerritsen, Paul van Gorkum, Paul Grimmelikhuijse, Pieter de Jager, Tim Janszen, Cor Jongejan, Pablo Knaven, Vincent Koning, Peter Kopp, Jan Kulk, Ben Lammers, Rob Liefbroer, Rogier Liefbroer, Yung Ong, William van Schaik, Cees Star, Hans Willem Turksma, Jan van Veen, Floor Vriesendorp

Gasten:

Jeroen van Dam, Michael Oliekan, Mattias Visser

De voorzitter opent de vergadering, vraagt Van Gorkum op te houden hem te bellen en dankt iedereen voor de grote opkomst. Hij vraagt om een hartelijk applaus voor de gastvrijheid van SV RAP en met name de twee heren die dat mogelijk hebben gemaakt en de heerlijke rijsttafel hebben geregeld: Charles Kint en Jean Bollen.
Deze heren zijn zichtbaar geroerd door de ovatie die hen ten deel valt. Vervolgens heet de voorzitter met name de Pieren van harte welkom.
Pier der hoogste klasse spreekt zijn dank uit voor dit warme welkom en verzekert de voorzitter dat hij niet veel zal interrumperen ook al is daar nu al aanleiding toe. Hij heeft speciaal daarvoor een pilletje ingenomen en bovendien zijn vrouw moeten beloven zich gedeisd te houden.

De voorzitter dankt mevrouw Van der Lip en geeft aan dat voorafgaand aan de vergadering de afscheidswedstrijd van Maarten Jongejan werd gespeeld. Helaas zonder Maarten zelf. Hij mocht die ochtend een spoedbezoekje brengen aan de kaakchirurg. Zoals iedereen heeft kunnen zien werd het een glansrijke overwinning voor het team van de voorzitter, de witten.
Het team van de archivaris, de zwarten, werd relatief eenvoudig verslagen. De archivaris geeft aan dat die uitslag volledig anders had geweest als hij zelf mee had gedaan, maar omdat vrouw en zoonlief dreigden met echtscheidingspapieren heeft hij er toch maar vanaf gezien. Cor Jongejan merkt op dat hij dan zeker was gaan spelen.
Van Balen jr. pruttelt wat over de gevaren van voetbal op hoge leeftijd waarop Van Duuren tevreden constateert dat jr. zelf in ieder geval tijdig is gestopt.
De voorzitter spreekt zijn dank uit voor deze nuttige interventies en tovert een leren knikker uit het jaar kruik tevoorschijn. Hij dankt Maarten voor zijn jarenlange trouwe dienst als actief voetballer van de Devils en vertrouwt de aanwezigen toe dat Maarten al jaren zijn held is. Een bikkelharde laatste man zonder overtredingen, die ondanks zijn veel pijntjes er altijd stond. Hij memoreert een blok op de bal van Maarten bij een vol uithalende speler van Hercules, die vervolgens huilend naar de kleedkamer vertrok. Nog indrukwekkender vond hij de Zidane-volley tegen KHFC, uit een corner van zijn maatje Kopp, die als een streep in de kruising vloog. Op het moment dat de voorzitter tot tranen geroerd wil gaan vertellen hoeveel hij Maarten mist, vraagt Broekhoven zich hardop af hoe lang dit geslijm nog gaat duren. Ook Pier Ellerbroek vraagt om afronding van dit punt. Heldenverering hoort niet thuis bij de Devils, althans niet meer sinds hijzelf is gestopt met voetballen. De aanwezigen barsten

in lachen uit en Van Veen geeft aan dat hij zich niet kan herinneren dat Ellerbroek sr. ooit heeft meegedaan. Hij dacht dat de Pier der laagste klasse altijd als grensrechter van de tegenpartij fungeerde. Maarten Jongejan dankt de voorzitter voor zijn mooie woorden. Hij kan die volley niet meer herinneren, zo heeft hij er velen gemaakt, maar dat blok zeker wel: heerlijk om een tegenstander zo uit te schakelen!

De voorzitter geeft het woord aan secretaris i.o. Appels, die aangeeft dat er geen ingekomen stukken zijn en begint aan de berichten van verhindering. Pier Van de Lip meldt dat zijn pilletje is uitgewerkt en beticht het bestuur van incompetentie omdat het quorum voor besluitvorming nog moet worden vastgesteld. De secretaris zucht diep alvorens aan te geven dat in de statuten noch in het huishoudelijk reglement er geen quorum is bepaald en dus elk besluit van de vergadering geldig is. De Pier der hoogste klasse werpt de Pier met de lagere rang een vernietigende blik toe en vraagt zich af waarom hij 30 jaar lang die onzin van hem heeft getolereerd. Appels meldt afmeldingen Van Hattem, Oonk en gast De Koning. Van Hattem meldt dat hij alleen nog in sterrenrestaurants eet en adviseert de volgende vergadering te beleggen bij zijn favoriete restaurant De Bokkedoorns. Oonk is verbolgen over het feit dat zijn oud-teamgenoten hem nooit meer komen opzoeken in het mooie Friesland en bovendien niet wil rijden in het donker. Deurloo en Liefbroer sr. roepen in koor dat ze een veel goedkopere tandarts hebben gevonden en dat ze die rare Fries eigenlijk nooit gezellig hebben gevonden. Gast De Koning heeft zich op het laatste moment moeten afmelden omdat zijn vrouw een drukke week heeft gehad en hij haar heeft beloofd haar poezelige voetjes te masseren. Hilariteit alom. Uit piëteit voor De Koning wordt de reeks aan opmerkingen niet genotuleerd. Appels vervolgt met het voorlezen van de notulen van de vergadering van de 27 november 2015. Na de eerste paar zinnen wordt de vergadering opgeschrikt door een vreselijk piepend geluid. De voorzitter vraagt Vriesendorp zijn gehoorapparaat wat zachter te zetten waarop deze vraagt of Appels dan wat harder wil spreken. Appels vervolgt zijn verhaal en Gerritsen schuift zijn stoel wat naar achter. Op het moment dat Ellerbroek sr. opstaat en bezwaar wil maken tegen zijn rang als Pier, trekt Van der Lip hem kordaat naar beneden en brult dat hij blij moet zijn dat hij überhaupt tot Pier is bevorderd. Een ovatie volgt. Kulk vraagt waarom hij, na jarenlange trouwe dienst als assistent boekhouder i.o., niet als Pier is benoemd. De voorzitter antwoord dat daar simpelweg geen reden voor was en dat veroordeelde fraudeurs sowieso niet in aanmerking komen. Appels sluit zijn verhaal af met de beschrijving van het schier eindeloze optreden van de commissaris van ingeleide Engel.
De voorzitter dankt de secretaris i.o. en beloofd de vergadering in te grijpen als Engel er dit keer weer zo'n gênante vertoning van maakt. Engel geeft aan dat hij juist daarom Grimmelikhuijsse heeft gevraagd als kwaliteitsbewaker. Van den Berg vraagt of Grimmelikhuijsse daarvoor de juiste papieren heeft, waarop deze antwoord nog in opleiding te zijn. De voorzitter rondt snel af door Appels te danken voor de notulen en schorst de vergadering voor 5 minuten om iedereen de gelegenheid te geven een drankje te bestellen. Hij heeft dorst gekregen.

Een kwartier later vervolgt Maarten Jongejan de vergadering met een toelichting op de financiële stand van zaken. Bondig als altijd meldt hij het positieve nieuws, geen kastekort, en het negatieve nieuws, geen reserve voor viering van het

95-jarig jubileum. Lammers vraagt naar de cijfers en wie de kas heeft gecontroleerd. De voorzitter vraagt geërgerd hoe lang Lammers nu al lid is en geeft aan dat er gebruikelijkerwijs geen details worden vrijgegeven.
Na aandringen van Knaven licht de boekhouder i.o. toe dat hij nog steeds bezig is de puinhopen van Kulk te herstellen en dat hij naar verwachting in een volgende vergadering de definitieve balans kan opmaken. Positief is dat Kulk heeft toegezegd de achterovergedrukte gelden voor de verbouwing van zijn huis in Spanje binnenkort terug te storten. Jongejan vervolgt met een voorstel voor het vieren van het 95-jarig jubileum: een tripje naar Manchester met onder andere een bezoek aan de wedstrijd Manchester City tegen Liverpool. Bens vraagt wat dat gaat kosten.
De voorzitter stelt dat Bens dat niet kan betalen en dat dat een goede reden is om zichzelf meteen aan te melden. Ook Kopp en Cor Jongejan steken hun vinger op. De archivaris geeft aan wel mee te willen maar dat thuis eerst te moeten overleggen. Van Balen jr. schudt zijn hoofd en pruttelt iets over de gevaren van vliegen op hoge leeftijd. Jongejan vraagt de jonkies uit Utrecht of zij geen zin hebben om mee te gaan. Van Gorkum acht die kans klein omdat velen van hen de toegang tot het Verenigd Koninkrijk voor onbepaalde tijd is ontzegd na hun laatste bezoekje aan Londen. Janszen voegt daaraantoe dat hij al blij is dat hij vanavond vrijaf heeft kunnen krijgen van zijn vrouw. De voorzitter dankt de boekhouder i.o. en verzoekt eenieder zich te melden bij Maarten als hij alsnog mee mag.

Vervolgens neemt de archivaris het woord. Hij memoreert de roerige jaren achter ons en vraagt een applaus voor de voorzitter om het simpele feit dat de AVV Black Devils heden ten dage nog bestaan. Een beleefd applaus klinkt op. Vervolgens stipt hij vernieuwingen op het gebied van digitalisering, zoals de website en de Facebookpagina onder redactie van de secretaris en het volledig gedigitaliseerde archief zodat de historie van de Devils nooit verloren zal gaan. Pier Van der Lip schampert over nieuwlichterij en dat dit onder zijn leiding nooit gebeurd zou zijn. Van den Berg merkt op dat hij op diverse vleesboekpagina's nog nooit een linkje naar voetbal heeft kunnen vinden. Diverse oudspelers beamen dat en vragen de archivaris om een toelichting. De voorzitter heeft enkele hamerslagen nodig om de orde in de zaal te herstellen en zegt toe dat de secretaris morgenochtend direct de juiste linkjes zal versturen.

De voorzitter introduceert de nieuwe elftalleider Turksma en vraagt de aanwezigen clement te zijn over het zware Drentse accent. Turksma trapt af met de opmerking dat hij geboren en getogen is in Groningen, waarop Star aangeeft dat hij als logopedieliefhebber weldegelijk een duidelijk Drents accent herkent en biedt Turksma aan om hem daarvan af te helpen tegen een beperkt tarief. Turksma slaat een glas bier achterover en licht de resultaten van het team toe. Afgelopen seizoen werd wederom een 6e plaats bereikt en dit seizoen is het team goed begonnen. Vriesendorp vraagt of de spreker duidelijker wil formuleren. Van Schaik reikt Turksma een nieuw glas bier aan die hij ook in één teug leegdrinkt. Turksma vervolgt dat sinds zijn aantreden de resultaten van het team flink zijn verbeterd. Enkele spelers barsten in lachen uit. Turksma vult aan dat in ieder geval het spel verbeterd is en dat de resultaten snel zullen volgen. Waar onder de voorzitter veelal werd gekozen voor een behoudende speelwijze laat Turksma het team zeer aanvallend spelen met accenten op hoog druk zetten en veel positiewisselingen. Bens merkt op dat hij daar nog weinig

van gezien heeft, waarop Turksma antwoordt dat Bens niet meer in zijn plannen voorkomt. Hij vindt dat een mooi bruggetje naar zijn nieuwe titel: Prestatie- en innovatiemanager, oftewel PIM. Er wordt afscheid genomen van spelers die niet meer presteren en waarvoor innovatie te laat komt. Ong vraagt welke spelers Turksma in gedachten heeft. Deze licht toe dat hij een structurele 3e plaats of hoger mogelijk acht als we snel een nieuwe keeper vinden, maar het liefst zou hij alle niet-UVV-spelers op de reservebank laten plaatsnemen.
Vanaf de gastentribune klinkt een applaus, waarop de voorzitter dreigt de gasten te laten verwijderen als dit ongepaste gedrag nog eens getoond wordt. Hij belooft de vergadering morgen een hartig woordje met PIM te wisselen.

De voorzitter vraagt aandacht voor de uitreiking van de oorkonde voor de meest bijzondere prestatie van het seizoen. Hij legt uit dat hij deze oorkonde met tennis heeft gewonnen bij het jaarlijkse Kerst Uitdaging Toernooi en dat deze uitstekend past bij de prestatie waarover het gaat. Hij toont de oorkonde: een schilderij van een rood/roze vrucht met een witte stip boven het vruchtvlees. De broers Jongejan geven aan de vorm te herkennen maar even niet op naam te kunnen komen. Ook bij Appels licht het op het puntje van zijn tong. De voorzitter beschrijft een geweldige actie tijdens de thuiswedstrijd tegen HBS: de spits nam een lange bal aan op de borst, wipte de bal over een tegenstander (in de rug), lobde de bal vervolgens over de uitstormende keeper om ten slotte de bal in het lege doel te koppen. De vergadering valt stil als hij aangeeft dat deze actie door Bens is uitgevoerd. Grimmelikhuijsse bevestigt tot veler verbazing de lezing van de voorzitter, die aangeeft dat de prestaties van Bens in de rest van het seizoen perfect aansloten bij de naam van het Kerst Uitdaging Toernooi. Bens, die nog nooit een prijs heeft gewonnen, neemt het schilderij zichtbaar geroerd in ontvangst en begint aan een speech. De voorzitter geeft aan dat daar helemaal niemand op zit te wachten en gaat snel over naar het volgende punt van de agenda.

De voorzitter licht toe dat het bestuur na het schandelijke optreden van commissaris van ingeleide Engel tijdens de vergadering van vorig jaar duidelijke afspraken heeft gemaakt. Grimmelikhuijsse heeft als kwaliteitsbewaker in de voorbereidingen gefunctioneerd en Engel heeft het bestuur beloofd dat hij dit keer vooral de gasten aan het woord laat. Engel dankt de voorzitter voor het vertrouwen en vraagt de gasten Van Dam, Oliekan en Visser even te gaan staan. Pier Van der Lip vraagt de voorzitter wie deze ongelikte beren zijn en waarom ze niet aan hem en zijn collega-Pier zijn voorgesteld. De voorzitter biedt zijn oprechte excuses aan en legt uit dat deze beren af en toe meespelen met de Devils als er dingende behoefte is aan invallers. Omdat dat best vaak zo is, leek het Engel wel aardig ze dan maar voor te dragen als lid. Toegevoegde waarde qua voetbal is er niet of nauwelijks. Lammers beaamt dit en meldt dat hij zich nog nooit zo comfortabel heeft gevoeld als linksback sinds de komst van Oliekan. De voorzitter vraagt de gasten om voor hun persoonlijke ondervraging zich persoonlijk voor te stellen aan de Pieren en vooral de ring van de Pier der hoogste klasse te kussen. Engel introduceert Van Dam en vraagt naar zijn kwaliteiten. Van Dam antwoordt dat hij heel goed kan hardlopen en dat hij succesvol is als marketingmanager. Engel rolt met zijn ogen en vraagt wat zijn toegevoegde waarde is voor het team. Van Dam denkt even na en legt uit dat hij heeft geleerd de aanwijzingen van de

voorzitter volledig te negeren en precies het tegenovergestelde te doen in het veld. Sindsdien is hij steeds beter gaan spelen. Turksma roept iets volstrekt onverstaanbaars en Liefbroer jr. vindt het een waardevolle tip en overweegt een terugkeer op het veld. De voorzitter roept geïrriteerd dat hij Van Dam nooit heeft gemogen en memoreert de 'balletjes-achter-het-standbeen' waarmee Van Dam al vele tegendoelpunten heeft veroorzaakt. Hij verordonneert Van Dam te gaan zitten en spreekt de hoop uit dat Engel nog wat bruikbare kandidaten gaat voorstellen.

Desgevraagd geeft Oliekan aan dat hij in de jeugd bij Utrecht en daarna op hoog niveau in de amateurs heeft gespeeld. Zijn specialiteiten zijn een tegenstander uitschakelen ('whatever it takes') en strakke voorzetten van links.
Bens meldt dat hij nog nooit een voorzet van Oliekan heeft gekregen. Oliekan bevestigt dat; hij speelt alleen af op medespelers die er wat mee kunnen. Engel complimenteert Oliekan met een goed inzicht en richt zich tot Visser. Visser spreekt over een glansrijke amateurcarrière waar hij bij diverse verenigingen voor geld heeft gespeeld. Zijn gloriejaren waren bij DVS '33 Ermelo (nu topklasse), waar hij meerdere seizoenen topscorer werd. Ook heeft hij nog een jaar bij Türkiyemspor, alias De Grijze Wolven, gespeeld.
Op een vraag van Kopp wat de overeenkomsten zijn tussen de deze vereniging en de Black Devils antwoordt Visser dat beide verenigingen geen bestaansrecht hebben. Een storm van protest breekt los en Visser weet de inhoud van enkele bierglazen ternauwernood te ontwijken.
Na enkele minuten weet de voorzitter de orde weer te herstellen en concludeert dat de gasten qua voetbal geen significante bijdrage gaan leveren, maar dat het qua lef en humor wel goed zit. Hij dankt Engel, en vooral Grimmelikhuijsse, voor het acceptabele niveau van zijn bijdrage en vraagt de leden of zij akkoord kunnen gaan met het accepteren van deze leden. Van enthousiaste bijval is geen sprake totdat Appels een goed woordje doet voor de gasten. Hij is blij met deze medespelers die zijn niveau en inzicht redelijk benaderen en dat kan niet gezegd worden van vele medespelers. Hij dringt er bij de leden op aan de gasten te accepteren als lid. Aldus wordt besloten.
De voorzitter dringt er bij de nieuwe leden op aan om de aanwezigen te voorzien van een drankje als dank. Hij heeft dorst gekregen.

Omdat het toch weer laat is geworden en omdat het 100-jarig jubileum nog ver in de toekomst ligt, besluit de voorzitter punt 9 van de vergadering over te slaan en gaat over tot de rondvraag. Als eerst geeft hij de Pieren de gelegenheid een vraag te stellen. Ellerbroek sr. spreekt over het bedenkelijke niveau van de vergadering en de dubieuze rol van de voorzitter. Hij vraagt Pier Van der Lip of hij de leiding weer wil overnemen. Pier Van der Lip merkt op dat hij het zelden eens is geweest met de zienswijze van 'zijn Jaapje', maar dat hij het nu roerend met hem eens is. Vanwege zijn drukke agenda geeft hij de huidige voorzitter nog een kans, maar hij zal zich voor de zekerheid voorbereiden op een snelle terugkeer. Hij acht de kans groot dat hij in 2021, bij de viering van het 100-jarig bestaan, de voorzittersrol weer de invulling zal geven die deze functie verdient. De voorzitter acht een mooiere afsluiting niet denkbaar en dankt iedereen voor zijn aanwezigheid en bijdrage aan de vergadering.

Aldus volledig naar waarheid opgemaakt
door de secretaris i.o.

Marcel Appels

Algemene Ledenvergadering 2018

Notulen van de Algemene Ledenvergadering van de Amsterdamse Voetbal Vereniging Black Devils, gehouden op 23 november 2018 in Het Graanpakhuis te Vijfhuizen.

AANWEZIGEN

Bestuur:

Paul Kortleve (voorzitter), Wim van Balen (archivaris), Maarten Jongejan (boekhouder i.o.)

Leden:

Pier der laagste klasse Jaap Ellerbroek, Frank van Balen, Folco Bens, Jeroen van Dam, Leo Deurloo, Lambert van Duuren, Ruud Engel, Paul Grimmelikhuijse, Cees de Haan, Jochem Heerkens, Paul Heijnis, Peter Kopp, Mark van Liempt, Jan v.d Maarl, Ben Lammers, Hans Willem Turksma, Mattias Visser, Floor Vriesendorp

Gast:

Frank Wormgoor

De voorzitter opent de vergadering en dankt de aanwezigen voor hun komst naar het pittoreske Vijfhuizen. Er is één ingezonden brief, die behandeld zal worden bij punt 4 van de vergadering. Tot zijn spijt moet hij melding maken van de afwezigheid van de secretaris in opleiding Appels. Volgens eigen zeggen moest hij op het laatste moment een zieke collega vervangen in een tripje naar Estland, alwaar een delegatie van de gemeente Heemstede deelgenoot wordt gemaakt van de verregaande digitalisering van gemeentetaken. Zelfs de aanslag voor maîtressebelasting wordt volledig digitaal opgesteld. Van de Maarl meldt blij te zijn dat we in Nederland nog niet zo ver zijn en overweegt emigratie als het ooit zo ver komt. Deurloo vraagt of die aanslagen ook naar het buitenland verstuurd kunnen worden en hoopt in dat geval dat de vrouw van Appels geen toegang heeft tot de e-mails van haar man. De voorzitter dankt Deurloo voor deze scherpe opmerking en zegt toe Appels te waarschuwen en zelf een nieuw e-mailadres aan te maken. Vervolgens heet de voorzitter Pier Ellerbroek een hartelijke welkom en vraagt of hij nog één keer de taak van secretaris op zich wil nemen. Ellebroek dankt hartelijk voor de eer. Ondanks een goede nachtrust is hij behoorlijk uit zijn hum.
Het niveau van de vergadering is nu al dubieus te noemen en het licht is zo slecht dat hij zijn eigen notities niet kan lezen. Bovendien is hij ontstemd over de afzegging op het allerlaatste moment van Ellerbroek jr. en zegt toe zijn zoon, alias De Overloper, definitief te onterven.
Heijnis merkt op deze belofte eerder gehoord te hebben en vraagt haast te maken.

De voorzitter acht dit een mooi bruggetje naar de berichten van verhindering. Ellerbroek jr. heeft zich inderdaad afgemeld. Volgens zeggen omdat hij nu nog in een vliegtuig zit, terug vanuit het verre oosten waar hij nieuwe handelswaar heeft getest. Van Liempt geeft aan dat jr. zich geen zorgen hoeft te maken over ongewenste e-mails. Het digitaliseringsniveau in China en omstreken staat relatief gezien gelukkig nog in de kinderschoenen. Ook de voorzitter is ontstemd over de late afzegging omdat hij punt 8 van de agenda halsoverkop een andere invulling heeft moeten geven. Hij waarschuwt de vergadering dat dit punt hierdoor wellicht niet de gebruikelijke kwaliteit heeft. De Haan kijkt uit naar dit punt en spreekt de hoop uit dat de voorzitter zichzelf inderdaad eens overtreft. Vervolgens meldt de voorzitter de afmelding van de Pier der hoogste klasse Van der Lip. Tot zijn spijt heeft hij op last van dokter en vrouw zich voor het eerst in 50 jaar moeten afmelden voor een vergadering van de Devils, een unicum. Hij wenst de aanwezigen een prettige vergadering en heeft Pier Ellerbroek opdracht gegeven namens hem een rondje aan te bieden. Deze spreekt van een volgend unicum en

dat het hem niet verrast dat drank vanavond all-in is. Ook De Boer is verhinderd op last van een derde. Hij is nog steeds niet hersteld van zijn bezoek aan de verloren wedstrijd tegen ASC in zijn woonplaats Oegstgeest. Zijn psychiater heeft hem stellig ontraden de vergadering te bezoeken om te voorkomen dat deze voorzichtig helende wond opnieuw open wordt gehaald.
Tot slot meldt de voorzitter de afmelding van intellectueel i.o. Van den Berg. De meegezonden hilarische mop komt niet aan door volledig verkeerde intonatie en timing van de voorzitter. Pier Ellerbroek vraagt om het maken van grappen voortaan uit te besteden. Van Balen jr. is het daar volledig mee eens en biedt zich aan voor deze taak. De vergadering barst in lachen uit en vader Van Balen complimenteert zijn zoon met zijn beste grap ooit.

De voorzitter gaat over tot de notulen van de vorige vergadering. Appels heeft in tegenstelling tot de gebruikelijke geschreven tekst een verzameling foto's opgestuurd waarmee een impressie wordt gegeven van de vergadering in 2016 bij onze vrienden van RAP. De voorzitter duidt op de lachende gezichten op de vele foto's en dat de aanwezigen toen blijkbaar wel hun humor van huis hadden meegenomen. Pier Ellerbroek spreekt schande van het doorbreken van een goede traditie en dreigt de vergadering te verlaten als de voorzitter niet toezegt dat er alsnog een geschreven tekst wordt opgesteld. De voorzitter biedt zijn welgemeende excuses aan en zegt toe.

Alvorens het woord te geven aan boekhouder i.o. Jongejan bespreekt de voorzitter een ingezonden brief van Bens. Deze spreekt over de financiële problemen van de jonge vaders van tegenwoordig.

De voorzitter negeert de opmerking van Lammers dat Bens binnenkort Abraham ziet. Mede omdat zijn vele jaren jongere vrouw een nogal dure smaak heeft, heeft Bens moeite de contributie te kunnen voldoen. Zelfs het aanbod om in termijnen van 50 euro per maand te betalen, valt hem zwaar. Hij stelt daarom voor dat leden van boven de 73 jaar een deel van hun pensioen in de clubkas storten.

Daar zijn diverse argumenten voor, zoals het feit dat deze generatie heeft kunnen profiteren van VUT- en eindloonregelingen. Belangrijkste argument is dat deze generatie heeft betaald voor pensioen tot een gemiddelde leeftijd van 73 jaar en dat het tijd wordt om wat terug te doen voor de jongeren. Het voorstel is besproken binnen het bestuur en omdat 3 van de 4 het een goed voorstel vinden, wordt het in stemming gebracht. Omdat Pier Ellerbroek zijn jas inmiddels heeft aangetrokken en bezig is het pand te verlaten, schorst de voorzitter de vergadering voor 10 minuten en haast zich om Ellerbroek te achterhalen.

Na 20 minuten zit iedereen weer aan tafel.
De voorzitter verbiedt Bens om ooit nog ingezonden brieven te verzenden en geeft Jongejan het woord. Deze toont een slide met de financiële stand van zaken. De voorzitter constateert binnen 1 seconde tevreden dat links en rechts aan elkaar gelijk zijn en dat er een positief kassaldo is alvorens de slide weg te klikken. Visser protesteert tegen deze gang van zaken, hij heeft immers wel zijn contributie volledig voldaan, en eist meer toelichting. De voorzitter snauwt iets over het kussen van zijn achterwerk, geeft aan dat Visser tegenwoordig meer porties patat eet dan doelpunten maakt en verzoekt Jongejan door te gaan met zijn verhaal.

De boekhouder i.o. meldt dat hij onderzoek heeft gedaan naar (wan)betaling door de eeuw heen. Zijn eerste conclusie is dat in den beginne ook niet-spelende leden contributie diende te betalen. Omdat Ellerbroek weer aanstalten maakt om op te staan, vraagt de voorzitter door te gaan met de volgende conclusies. De tweede conclusie is dat in termijnen betalen ook van alle tijden is; sinds de oprichting waren er al gevalletjes Bens. De derde conclusie is dat uiteindelijk ieder (spelend) lid aan zijn verplichtingen heeft voldaan, op twee uitzonderingen na. De eerste was Van Vlijmen, medeoprichter van de Devils. In de jaren 30 verwaterde het contact en uiteindelijk werd zijn schuld afgeboekt. De tweede uitzondering betreft de huidige boekhouder i.o. zelf. Na het regelen van de tropische verrassing tijdens de vergadering in 2007, kreeg Jongejan drie jaar lang korting op zijn contributie. Turksma vraagt wat die tropische verrassing precies inhield. Jongejan licht toe dat een knappe serveerster tijdens het opdienen van het diner opeens alle shirts van de tegenstanders toonde door ze 1-voor-1 allemaal uit te trekken. Tot groot genoegen van de vergadering kon ze niet zo goed tellen en trok ze er 1 te veel uit. Turksma vraagt verlekkerd of Jongejan dit nogmaals kan regelen. Het team kan wel wat inspiratie gebruiken. Jongejan zegt toe dit te organiseren voor het team, mits aan het einde van het seizoen minimaal een 8e plek wordt gerealiseerd.

De voorzitter dankt Jongejan voor deze interessante bijdrage en toezegging en geeft het woord aan archivaris Van Balen sr. met het dringende verzoek het nu eens kort te houden, de vergadering loopt alweer uit. De voorzitter grijpt naar zijn voorhoofd als de archivaris begint met een gedicht:

Denkend aan de archivaris zie ik eindeloze rijen
ordners traag door zijn bejaarde handen gaan;
Zuchtend leest hij het verslag van Paul, opent
zijn archief en mompelt, zo, het is alweer
gedaan. Naast de digitale ontwikkelingen die hij
twee jaar geleden ook al heeft toegelicht, zoals
de website en de facebookpagina van de
Devils, schetst hij toekomstbeelden als een
compleet digitaal archief middels toepassing
van blockchain technologie onder toezicht van
zijn erfgenaam en betaling van contributie in
bitcoins. Om die reden stelt hij voor de naam
van archivaris te wijzigen in digivaris.
Van Balen jr. krijgt weer de lachers op zijn hand
als hij vertwijfeld uitroept dat hij helemaal geen
tijd heeft voor zo'n tijdrovende klus.

De voorzitter stelt dat hij genoeg onzin heeft gehoord, dankt de archivaris en geeft het woord aan aanvoerder i.o. Turksma. Vriesendorp vraagt of Turksma dit keer wat helderder wil spreken. Hij heeft er twee jaar geleden niets van verstaan en dat had naar zijn zeggen niets van doen met het functioneren van zijn gehoorapparaat.
De voorzitter verzoekt Turksma dit keer een poging te wagen om in ABN te communiceren. Deze vraagt in een stevig Drents accent wat een bank ermee te maken heeft alvorens toe te lichten dat de stand op de ranglijst niet overeenkomt met de prestaties van het team in het veld. Onder zijn leiding wordt uitstekend voetbal gespeeld, maar vallen de resultaten tegen door pech, partijdige scheidsrechters en oudgedienden die geen afscheid wensen te nemen. Van de Maarl snuit zijn neus en even later trekken meerdere aanwezigen een witte zakdoek en beginnen daar heftig mee te zwaaien. De voorzitter verzoekt de leden te stoppen met deze onzin en betoogt de aanvoerder nog een kans te geven, al was het maar om niet beticht te kunnen worden van

discriminatie van de noordelijke medelander. Turksma belooft tactische omzettingen om de 8e plaats aan het einde van het seizoen zeker te stellen.

Vervolgens toont Kopp een presentatie van de belevingen van een aantal Devils in Manchester. Onder leiding van Maarten Jongejan hebben Cor Jongejan, voorzitter Kortleve en Kopp zelf in maart 2017 een bezoekje gebracht aan de stad waar de industriële revolutie halverwege de 18e eeuw is begonnen. Van Dam vraagt wat dit in hemelsnaam met voetbal te maken heeft. Helemaal niets antwoordt Kopp en vraagt of Van Dam zijn waffel wil houden, zodat hij er misschien nog wat van opsteekt. Kopp vervolgt met het tonen van diverse foto's van indrukwekkende machines, van een nogal duur uitziende eetgelegenheid en, uiteindelijk, van het stadion van Manchester City. Hij getuigt van een fantastische wedstrijd op het allerhoogste niveau en zag in uitblinker Wijnaldum veel van zichzelf in zijn topjaren terug. Van Duuren vraagt welke jaren dat waren, hij kent Kopp alleen nog als middenvelder die uitblonk in overal te laat te zijn. Kopp bitst dat Van Duuren nog met poppen speelde toen hij zijn beste voetbal liet zien. Heerkens stelt dat Van Duuren waarschijnlijk nog steeds met poppen speelt. Kopp sluit af met een slide met een groot vraagteken en vertelt dat hij zich niet meer goed kan herinneren wat er zich afspeelde in de nachtelijke uurtjes. Jongejan zegt dat hij dat nog allemaal prima weet te herinneren en begint een verhaal over de zoektocht naar een plaatselijke nachtclub.

De voorzitter snoert Jongejan de mond, stelt dat niemand geïnteresseerd is in deze verhalen en gaat omwille van de tijd over op het volgende punt van de agenda. Zoals eerder aangegeven is dit punt ietwat in het water gevallen door de afzegging van Ellerbroek jr., die in aanmerking kwam voor de oorkonde 'meest bijzondere prestatie van het jaar'. De Haan vraagt hoe het kan dat een speler van de tegenpartij daarvoor in aanmerking komt. De voorzitter licht toe dat hij van zijn eigen teammaten slechts teleurstellende prestaties heeft kunnen noteren en heeft dit punt daarom aangegrepen om een onlangs gestopte teammaat te huldigen. Deze stoere rechtshalf met een vlammend schot heeft hij ooit omgeschreven als 'de kale gek, die elke tegenstander weet te raken ongeacht hoe hard ze van hem wegrennen'. Van Liempt geeft Heerkens een vriendschappelijke klap op de schouder en bevestigt dat dit een perfecte omschrijving is van Jochem, die buiten het veld overigens een hele aardige gozer is. De voorzitter dankt Heerkens voor jarenlange trouwe dienst, overhandigt hem een geranium en spreekt de hoop uit dat Heerkens ooit nog eens een afscheidswedstrijd komt spelen. Heerkens dankt de voorzitter voor de mooie woorden en geeft aan dat een afscheidswedstrijd waarschijnlijk al snel mogelijk is omdat zijn zware blessures eindelijk tot het verleden behoren. Verder hoopt hij dat de voorzitter ook snel afscheid neemt; niet zo zeer als speler, maar als voorzitter. Heerkens kijkt met weemoed terug op het voorzitterschap van Van der Lip. Visser roept dat hij Kortleve een geweldige voorzitter vindt, maar dat hij hem graag ziet stoppen als speler.

De voorzitter vraagt om stilte, dankt Heerkens voor het vertrouwen en richt zich tot commissaris van ingeleide i.o. Engel. Deze bevestigt dat hij weer een kwalitatief goed stukje werk heeft voorbereid en dat vooral gast Wormgoor aan het woord zal komen. Pier Ellerbroek kan zich niet voorstellen dat iemand echt zo heet en vraagt de gast waarom hij een alias heeft aangenomen.

Wormgoor kijkt angstig om zich heen en doet er het zwijgen toe. De voorzitter vraagt clement te zijn met deze rijksambtenaar, hij is al blij dat Wormgoor een pak heeft kunnen lenen.
Engel vraagt de gast of hij het naar zijn zin heeft bij de Devils en in welke positie hij het beste tot zijn recht komt. Wormgoor stamelt iets dat lijkt op een ja en vervolgt met horten en stoten dat hij graag als spits speelt. Turksma stelt dat Wormgoor zijn beste wedstrijd als linksachter heeft gespeeld, en heeft gescoord, maar dat Van Duuren daar staat en niet op een andere positie kan spelen.

Lammers is blij met een waardige opvolger. Op een vraag van Engel naar zijn kwaliteiten antwoordt Wormgoor dat hij ten opzichte van zijn teammaten erg explosief, snel en balvast is. Van Dam bevestigt dat samenspel niet tot de sterkste punten van onze gast gerekend kan worden.

Wormgoor geeft toe dat hij tijdens een actie zijn medespelers nog wel eens over het hoofd ziet, maar dat hij door die acties wel regelmatig gevaar sticht en dat hij Bens daarvan niet kan beschuldigen. De voorzitter complimenteert Wormgoor met dit goede inzicht en stelt de vergadering voor om de gast alleen al om deze scherpe opmerking te accepteren als lid. Omdat alleen Bens tegenstemt, feliciteert de voorzitter Wormgoor met zijn benoeming. Deze aanvaart het applaus met rode konen en biedt de vergadering een rondje aan.

De voorzitter vraagt de leden of er nog punten zijn voor de rondvraag. Vriesendorp vraagt hoe laat het is. De voorzitter zegt dat het alweer veel te laat is geworden, sluit de vergadering af en wenst iedereen een goede thuisreis.

Aldus volledig naar waarheid opgemaakt door de secretaris i.o.

Marcel Appels

Clublied Black Devils

Refrein

Wat een gevoel om binnen de lijn
een Black Devil te zijn.
Bloedfanatiek, hij meldt zich nooit ziek
voor een Devil Festijn.

Wat een gevoel om binnen de lijn
een Black Devil te zijn.
Met zwachtels en tape, gespierd en met lef
een Black devil te zijn.

Coupletten 1 en 2

Black devils Slechts 1 veteranenteam
Het tenue is zwart met witte bef.

Black devils Het spel is niet om aan te zien
Maar wat een tact en wat een lef.

Black devils in ’21 opgericht.
Sindsien een heel apart geval.

Black Devils alsnog voor Nieuw-Vennep
gezwicht. Maar altijd gaan voor de bal.

Refrein

Wat een gevoel om binnen de lijn
een Black Devil te zijn.
Bloedfanatiek, hij meldt zich nooit ziek
voor een Devil Festijn.

Wat een gevoel om binnen de lijn
een Black Devil te zijn.
Met zwachtels en tape, gespierd en met lef
een Black devil te zijn.

Coupletten 3 en 4

Black devils Zaterdag weer op het veld.
Zonder talent of met gebrek.

Black devils Altijd veel verbaal geweld.
Vooral reserves is dat niet gek.

Black devils Na de wedstrijd het verhaal
Blessures ach wat een leed,

Black Devils De kippenlevertjes op een schaal.
Een wereld die je nooit vergeet,

Spreektekst:
Vrouwen en kinderen langs de lijn,
Wat een gelukkig gevoel en wat is het fijn
Om in je leven een Black Devil te mogen zijn.

REFREIN OVER AND OVER!